

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

100 letnica Cinkarne

RES PRAZNIK!

Kolektiv celjske Cinkarne praznuje v tem mesecu 100-letnico ustanovitve podjetja. Na tej priložnosti so v tem priložnem celjskem kolektivu pripravili vrsto prireditev in manifestacij, med njimi tudi športno rekreacijska tečanja.

Glavne svečanosti ob tem pomembnem jubileju, ki ne pomeni le ustanovitve tega največjih celjskih podjetij, temveč pomeni tudi pomembno etapo v razvoju celjskega gibanja na našem območju, pa bo prihodnje leto. Težka je bila razvojna pot tega skoraj dva tisoč letnega kolektiva, ki bo v prihodnjem letu ustvaril skoraj milijard starih dinarjev vredno realizacije. Kolektiv sto-

pa v proslavo svoje stote obletnice s pomembnimi delovnimi zmagami, med katerimi je pravkar zaključena izgradnja tovarna titanovega dioksida, prav gotovo ena največjih.

Jutri, v petek, bo ob deseti uri dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma v Celju svečana seja delavskega sveta podjetja, na kateri bodo podelili najstarejšim članom kolektiva posebna priznanja. Kar preko 300 delavcev Cinkarne bo prejelo priznanja, vendar bodo na svečani seji delavskega sveta podelili priznanja tistim, ki so v podjetju nad trideset let, kajti vsem ni mogoče podeliti priznanj na sami svečani seji

centralnega delavskega sveta. Osrednja proslava pa bo v soboto, 6. oktobra ob enajsti uri dopoldne, ko bo na južnem dvorišču ob novi tovarni titanovega dioksida veliko množično zborovanje, na katerem bo najprej o razvojni poti podjetja spregovoril direktor podjetja Franjo Klinger, osrednji govor pa bo imel sekretar izvršnega biroja predsedstva Centralnega komiteja ZKJ STANE DOLANC.

Člani kolektiva Cinkarne vabijo vse delovne ljudi Celja in okolice, da se jim pridružijo ob njihovem praznovanju ter se udeležijo množičnega zborovanja, ki bo prava manifestacija celjskega delavstva.

VELENJE

VIDEN NAPREDEK

V teh dneh praznujejo tudi občine velenjske občine. Za svoj praznik so si izbrali dan, ko je vojna partizanov v noči iz 7. na 8. oktober 1941 izvedla prvi napad na mesto v Sloveniji, da ga osvobodila sovražnika. Ta napad spada med najpomembnejše partizanske akcije v prvih letih vojne.

Napad so izvedli na Soštanju, kjer bo v nedeljo, 7. oktobra dopoldne tudi komemoracija pred spomenikom talcev.

Velenjska občina je v zadnjih nekaj več kot desetih letih napravila izreden korak naprej. V njenem razvoju gre predvsem na področju prizadevanja vseh občanov za izredne volje, da si izboljšajo stanje in zaostanosti v svojih poslovanjih. Viden napredek, volje in jim zdaj ne zmanjkuje, napak so pripravljene z začetkom leta nadaljevati. Tako je začetek tudi družbeni program razvoja občine do leta 1980, kjer bodo še konkretnosti nosilci akcij izvajali tisti, ki so že doslej najpomembnejši. To so občani, ki o prazniku velenjske občine pišejo na notranjih straneh. tv

ŠETINC V RADEČAH

V soboto bo prišel v Radeče sekretar sekretariata CK ZKS Franc Šetinc, ki se bo udeležil množičnega zborovanja v okviru krajevnega praznika. Obiskal bo verjetno enega izmed radeških kolektivov, se pogovarjal s političnim aktivom, zvečer pa bo na množičnem zborovanju imel govor.

DOLANC V CELJU

V soboto, 6. oktobra bo ob 11. uri dopoldne na južnem dvorišču nove tovarne titanovega dioksida veliko množično zborovanje, na katerem bo govoril sekretar izvršnega biroja predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije STANE DOLANC. Zborovanje ob 100-letnici celjske CINKARNE bo tudi priložnost, ko bomo delovni ljudje Celja izpričali svojo solidarnost.

Cinkarnarji vas vabijo, da se jim pridružite ob njihovem velikem slavlju in pomembnem jubileju.

CELJE

RAZSTAVA DOBROT

Kot organizatorji posebnih prireditev v času celjskega sejma obrti in zlatarske razstave, so se vključili tudi mnogi gostinci. Na svoj način seveda. V mnogih gostiščih in restavracijah so pripravili kulinarčne dneve, tako v Evropi, Ceceji, Majolki, Ojstrici in pri Ribiču. V hotelu Merx pa so šli dlje, saj so izredno uspele in domiselne kuharske odlike tudi razstavili. Prireditve je uspela in tako je že kar razstava sama privabila goste, da so se odločili za specialitete iz kmečke kuhinje, za ribje posebnosti, sladice in podobno.

MB

IZ VSEBINE:

petrovčje: krivica z zemljo — kdaj bo celjski obrtni sejem dobil ustrezne prostore — javno vprašanje stanetu polajnerju, direktorju plinarne-vodovod — celjsko gospodarstvo: vendarle v vzponu — v šmarju pri jelšah je zdravje na tehtnici — srečanje v avtobusu: oj, še bi šla po svetu — tednikova okrogla miza: gledališče, oder naš vsakdanji — občina velenje praznuje: vse za družbeni standard — »denarništvo« v celju — tereza kesovija bo pela za kozjansko — umor iz lahkomišelnosti

Mlad fant, že več kot mesec dni v »sivomaslinasti« uniformi, strumno stoji, ko mu dekle pripenja rdeč nagelj. To simpatično prakso sodelovanja med mladimi in vojaki v Celju že vrsto let poznamo in priznati moramo, da je prijetna. Simpatičen je bil pogled na fante, ki so malo pred tem izrekli svoj »ja ... vojnik ... svečano se obavežujem, da ču verno služiti svome narodu ...«, nato pa so se med njih pomešala dekleta s košaricami preko rok, v katerih so bili rdeči cvetovi. Pripenjale so jih na prsa kot pozdrav mladih Celjanov prav tako mladim vojakom, ki so zdaj v našem mestu. Vsi smo jim zaželeli, da bi se pri nas dobro počutili, kajti zdaj so del nas, so naši občani. Posnetek je bil napravljen v vojašnici »Slavka Šlandra« ob svečani zaobljubi.

Foto: tv

Veleblagovnica »T« prireja dne 12. oktobra ob 19. uri v Narodnem domu ekskluzivno modno revijo v sodelovanju s tovarno perila TOPER z naslovom

„SPORTSWEAR ASHOW“

Modna revija bo prikaz zimsko-športnih oblačil, ki jih izdeluje tovarna Toper Celje.

Gost na modni reviji bo popularni pevec ALFI NIPIČ, igra ansambl »Vokali«.

Predprodaja vstopnic od danes dalje na kreditno-deviznem oddelku (Informacije) v pritličju Veleblagovnice »T«.

z urednikove mize

Danes popoldne se bomo v uredništvu sestali s člani našega sveta sourednikov. Poklepetali bomo o sedanji vsebini NT, o tem, kaj naj bi pisali, čemu bi morali dati prednost in kaj bralci pogrešate. No, tudi o naši nagradni igri bo stekla beseda. O srečanju s souredniki bomo še pisali.

Za nagradno igro je že vse pripravljeno. Ne pozabite — 18. oktober je blizu. Takrat bomo objavili prvi kupon. Nagrade niso majhne, pa tudi malo jih ni. Zato se spleča sodelovati.

V današnjem NT smo vam pripravili več aktualnih zapisov in prispevkov. Ljubitelje gledališča bo zanimala okrogla miza o SLG Celje. Na zadnji strani pa Tereza obljublja, da bo pela za Kozjansko.

Glede pisem je takole. Veliko jih leži v mapi. Bodite krajši. A vsi pridete na vrsto. Vedite, da se vsakega vašega sporočila zelo razveselim.

VAS UREDNIK

Ob tednu otroka: zaželeni in ljubljani

Znamke na pošti in pis-
mih, ki so opremljene z do-
datnimi markicami, ki jih
je izrisala otroška roka, nas
spominjajo na teden otroka.

Ze od leta 1954 vsa sve-
tovna javnost praznuje dan
otroka in tej pobudi že od
vseh začetkov sledi tudi na-
ša samoupravna družba, ki
apriori nosi v sebi tudi klise
humanosti — temeljni ka-
men praznovanja tedna ot-
roka.

Cilj vseh ljudstev in vseh
narodov je načrtovanje, rast
in razvoj otroka v urejenih
razmerah in geslo letošnjega
tedna otroka je — VSAK
OTROK NAJ BO ZAZELEN.
Temu geslu sledi drugo, ki
izzveni bolj skromno in manj
poudarjeno — VSO SKRB
VASKEMU OTROKU.

Vsaka družina tma pravi-
co načrtovati otroke, zato so
ji naše družbene organizaci-
je priskočile na pomoč. Na-
črti so narejeni in upajmo,
da ne bodo končani ob eno-
tedenski akciji ob tednu ot-
roka. Humanizacija, načrto-
vanje, poglobljeni medseboj-
ni odnosi v samoupravni in-
teresi skupnosti, to je le
začetek izvajanja skrbno na-
črtovanih programov, ki so
jih sprejela društva prijate-
ljev mladine, socialistična
zveza, skupnost otroškega
varstva in izobraževalne sku-
pnosti.

Programi vsebujejo načr-
tno vzgojo staršev, posveto-
vanja, zdravniške seminarje
in skrb za oblikovanje in
vsestranski razvoj vsakega
otroka.

Tudi vaškega, katerega ra-
zvoj je pogojen v drugačnih
razmerah. V takšnih, ki se
vedno niso adekvatne raz-
meram otrok v mestih.
Spodbudna bi bila oboje-
stranska srečanja, zlasti pa
naša hopenja, da skušamo
ustvariti pogoje za enako
vredno rast in razvoj vseh
naših otrok.

Ko v tem času na veliko
razpravljamo o humanizaciji
odnosov, ki bodo temelj no-
vi ustavi, se kaže tudi vsa
odgovornost družbe delav-
skega razreda za vzgojno in
socialno politiko. Ta pa mo-
ra poskrbeti za enakovred-
ni razvoj vseh otrok. Tudi
naloge staršev v humanizi-
rani družbi niso majhne!
Vedno bolj stopajo v ospred-
je, pa ne toliko le v sami
materialni skrbi za rast ot-
rok, — več, vzgoja naj za-
jema pobude v človeški to-
plini staršev — in tako bo-
do dani pogoji za vsestran-
sko rast naših otrok.

ZDENKA STOPAR

OPRAVIČILO BRALCEM

V potpisnem kramlja-
nju D. Medveda s poti v
skupini izrežancev na-
gradne igre »T« se je no-
vinarju neodgovorno zapi-
sal neprimerni stavek, ki
je, bran posamično in iz-
trgan, lahko napačno raz-
umljen. Do tega spodrs-
ljaja je prišlo zaradi ve-
like naglice in obilice de-
la za pripravo sejemске
številke in se bralcem
iskreno opravičujemo.

Petrovče

KRIVICA Z ZEMLJO

Problemi odkupne cene
zemlje so med kmeti v Sa-
vinjski dolini, prav tako pa
tudi drugod, že vrsto let stal-
no prisotni pri raznih oba-
vnavah. Vedno, kadar se nač-
no vprašanja odkupa kmetij-
skih površin v druge name-
ne, predvsem za gradnjo raz-
nih objektov, se postavlja
vprašanje cene zemlje. Nekih
učinkovitih meril doslej pri
tem nismo odkrili, zato je
čestokrat nezadovoljstvo med
kmeti, ki so izgubili zemljo,
več kot razumljivo in tudi
opravičeno.

To vprašanje pa bo v Sa-
vinjski dolini postalo še zla-
sti aktualno, ko bo Cestni
sklad SR Slovenije pričel z
odkupi zemlje za bodočo hit-
ro cesto. Da bi kolikor je
mogoče zaščitili interese kme-
tov, so pri svetu za kmetij-
stvo in gozdarstvo pri skup-
ščini občine Zalec že nedav-
no tega sprejeli sklep, da
mora pri uradni cenitvi za-
odkup določene zemlje obvez-
no sodelovati s strani žalske
občine pooblaščen uradni ce-
nilce, ne le cenilec, ki ga na
parcele pošlje Republiški ce-
stni sklad.

Na nedavni skupni seji se-
kretariata kmečke sekcije pri
Občinski konferenci SZDL v
Zalcu ter sveta za kmetijstvo
in gozdarstvo, pa so ugotovi-
li, da se omenjeni sklep ne
izvaja. Člani obeh organov
so obsojili sedanje ravnanje
Cestnega sklada, ki je že od-
kupil določene kmetijske po-
vršine v krajevni skupnosti
Petrovče in je kmetom za
odkupljeno zemljo plačal le
350 starih dinarjev za kva-
dratni meter. Kot so ugotovi-
li pri tem odloku pa ni so-
deloval uradni cenilec, temveč

le referentka za premoženj-
sko pravne zadeve, ki pa ni
zastopala uradnega občinske-
ga stališča glede višine cene
za kvadratni meter odkuplje-
ne zemlje. V zvezi s tem je
bilo sklenjeno, da je potreb-
no v bodoče brezpogojno za-
gotoviti, da se bo pri vseh
odkupih zagotovila tudi ude-
ležba uradnega cenilca iz žal-
ske občine, ki mora zastopati
interese kmetov, oziroma mo-
ra zagovarjati takšno ceno za
odkupljeno zemljo, ki je za
kmete sprejemljiva, odnosno
kot je v občini uradno dolo-
čena.

Kar pa zadeva že odkuplje-
ne kmetijske površine v kra-
jevni skupnosti v Petrovčah,
pa so se člani sveta za kme-
tijstvo in gozdarstvo ter čla-
ni sekretariata kmečke sekcije
eno glasno postavili na stališče,
da se opravi obnova
postopka, pri katerem pa mo-
ra sodelovati tudi uradni ce-
nilce žalske občinske skup-
ščine. Pri ponovni cenitvi
zemlje je treba doseči spre-
jemljivo ceno, vsem prizade-
lim kmetom pa je potrebno
izplačati razliko med novo ce-
no in tisto, ki so jim jo pri-
znali ob prvi cenitvi.

Prav gotovo je sleherni po-
seganje v posest določeno, saj
ima trajne posledice, res pa
je tudi to, da se temu nika-
kor ne da izogniti. To vedo
tudi kmetje in se tega zave-
dajo, zato temu tudi ne na-
sprotujejo. Zahtevajo pa, da
se jim za zemljo prizna spre-
jemljiva cena. Do tega imajo
prav gotovo tudi vso pravico
in v bodoče bo potrebno za-
gotoviti, da se bo to dosled-
no upoštevalo.

BERNI STRMONIK

Javne razprave v regiji

VSEM PRAVICO

Minuli teden so se k po-
svetu zbrali sekretarji in pred-
sedniki občinskih konferenc
SZDL ter predsedniki in taj-
niki občinskih sindikalnih
svetov. Sestali so se na po-
budo republiškega vodstva
SZDL, da bi skupaj analiza-
rali dosednji potek javnih
razprav o novi ustavi. Posvet
je bil v času, ko so se javne
razprave šele dobro začele in
je bil koristen za vse.

Seveda bodo podatki, ki jih
zdajle berete, že teden dni
stari in se je med tem mno-
go spremenilo.

Ko so ugotavljali, kolikšna
je bila udeležba na dosednjih
javnih razpravah, so navajali,
da je udeležba na javnih raz-
pravah v delovnih kolektivih
od 50 do 80-odstotna, da pa
na terenu v glavnem štejejo
za uspeh, če pride od 10 do
20 odstotkov volivcev. Na raz-
pravah med različnimi interes-
nimi skupinami je seveda
udeležba mnogo boljša. Tu so
tudi pobudniki člani teh in-
terесnih skupin samih, na
primer pravniki, prosvetni de-
lavci, zdravstveni delavci itd.

Ko to poročamo, so seveda
številke, ki sledijo, veliko pre-
nizke. V sredi minulega teden-
na je bilo v celjski občini od
150 predvidenih razprav
opravljenih že 84, v Laškem
so bili šele na začetku, pa so
od 18 predvidenih imeli za-
sabo šele 4. V moziški ob-
čini so v krajevnih skupno-
stih bili s šestimi razpravami
že pri polovici. Za delovne
skupnosti, kjer naj bi bilo
25 razprav, niso imeli podat-
kov. V Slovenskih Konjicah
naj bi bilo skupaj 52 razprav
in so z 28 opravljenimi bili
že pri polovici. V Szentjuru
so prvo fazo končali v širo-
kem krogu celotnega politič-
nega aktivna v občini in gredo
v teh dneh v javno razpravo
na najširši osnovi. V šmarški

občini so bili pretekli teden
z razpravami na terenu na
polovici, v delovnih organiza-
cijah pri prvi tretjini, v ve-
lenjski so bili v krajevnih
skupnostih ob koncu tedna že
pri kraju seznama, daleč čez
polovico pa so bili tudi v
žalski občini.

Na posvetu šentjurski pri-
mer ni bil deležen pohvale.
Zato ne, ker utegnejo z raz-
širitvijo v drugi fazi zamu-
diti priložnost, da vsak ob-
čan, ki to želi, da svoje mne-
nje, svoje pripombe.

Pomemben je sklep, da je
treba v času, ki je še na vo-
ljo, omogočiti vsakemu, ki to
hoče, želi, da o osnutku usta-
ve razpravlja in da prispeva
svoj delež.

Pa vendar pomislek k te-
mu. V tako kratkem času bi
radi razgibali najširše sloje
radi bi, da bi večina spoznala
razlike med prejšnjo ustavo
ureditvijo in sinhronost se-
danje z družbeno stvarnostjo.
Še več. Ustava naj odpre na
široko vrata prihodnjemu ra-
zvoju družbe. In za vse to
smo dali na voljo dober me-
sec časa. Biti mora vendar
jasno, da bo lahko kaj bist-
venega prispeval predvsem ti-
sti, ki je po službeni dolžno-
sti in iz živga interesa spo-
znal s predlogoma in njunim
vzročnim ozadjem. Zaradi te-
ga pač ker tako pomembne-
ga teksta ni mogoče tako hit-
ro obvladati, je odmev od
vseposvoda v celjski regiji na-
slednji: Tekst ustave je pre-
obsežen, je težko razumljiv.
Tu je tudi razlog, da je pri-
spevek udeležencev na javnih
razpravah v veliki večini spra-
ševanje, zahteva po dodatni
razlagi, manj pa razglablja-
nje o vsebini, pomenu, cilju
določenih ustavnih členov.

No, iz takega zornega kota
bi ne bilo treba zameriti

Sentjuranom, če so v
fazi hoteli z ustavnimi
logi temeljiteje seznaniti dra-
benopolitično jedro v o-
od občinskih do temeljnih
organizacij v podjetjih in
njem zasledku.

Pomislimo samo, da je
Dobrne, kjer so se oboro-
vali razlagalci ustave v
regiji, preteklo malo več
štirinajst dni.

Če bi ne bilo mnogo do-
mevnih dokumentov že do-
med katerimi je pismo pre-
sednika Tita in izvršnega
roja CK ZKJ gotovo na
globoko seglo v zavest ma-
žic, bi kratkotrajno odme-
no obdobje javnih razprav
prešli dokaj neosveščeni, v
tem prepričanju, da nova
ustavo prežema duh pisa-
pričakujejo občani bistven
napredek v novem ustavnem
tekstu.

Na posvetu so seveda sku-
nili, da bodo v predvidenem
roku z javnimi razpravami
omogočili vsakemu, ki bi
potrebo čutil, da o predlo-
nove ustave razpravlja, da
je predloge. Vsakomur mo-
biti omogočeno, da to svojo
pravo uveljavi. Kar pa na-
deva neposredne koristi na
javnih razprav, si največ
remo obetati od takojme-
vanih specializiranih razprav
od razprav v interesnih sku-
pinah, na ravni boljših po-
navalcev družbenih norma-
nih listin.

Občani pa se bodo k usta-
vi vračali ob razpravah o ob-
činskih statutih, o statutu
krajevnih skupnosti in delov-
nih organizacij. Že doslej
bilo največ razprav usmerje-
nih ravno v najbližjo in na-
bolj znano sfero — h kraje-
ni skupnosti, k občinski sku-
ščini.

Kakšen informacijski sistem?

obstaja — ko organ de-
lavske kontrole ustanovi-
mo v temeljni organiza-
ciji združenega dela, ali
je sploh potreben nato še
na ravni OZD?

RESDA NI MALO RAZ-
MISLANJ O TEM, DA
USTAVNE SPREMEMBE
ZAHTEVAJO KAKOVOST-
NE SPREMEMBE TUDI
V KADROVSKI POLITI-
KI, Vendar pa KON-
KRETNIH DEJANJ NI
MNOGO. V ČEM VI VI-
DITE PROBLEM?

EDO GASPARI: Pred
oči imam preprosto dej-
stvo — v vsaki TOZD bo-
mo volili delegacije. Po-
sebej važno je to za tiste
kolektive, ki sodimo med
večje. Kako bomo znali
razgibati notranje samo-
upravno in politično živ-

ljenje, to je osnovno vpra-
šanje. Če ne bo »delegat-
ske« živahnosti, bomo
ostali pri starem. Pri vo-
litvah delegatov bomo mo-
rali paziti na interesno
opredeljenost, saj bo vlo-
ga delegacije večstranska.
Notranja povezanost, rea-
giranje delegacije, njena
živahna odmevnost, to ne
bodo lahke naloge. Kar
zadeva usposabljanje de-
legatov, pa nisem pristaš
šolskega družbenega izo-
braževanja. Nujno je, o
tem ni nobenega dvoma.
Pred organizacijo združe-
nega dela pa je postavlje-
na še ena važnejša nalo-
ga v fabrikli osnovati pri-
meren in učinkovit infor-
macijski sistem. Sistem
seminarjev in ostalega us-
posabljanja je v zraku, če
doma, v tovarni ne domu-
je vsaj približno enaka
praksa. Zavzemam se za
več neposrednega obvešča-
nja v tovarni.

KO STE ŽE OPREDE-
LILI NEKATERE PRO-
BLEME SEDANJE KA-
DROVSKE POLITIKE, BI
MORDA SPREGOVORILI
SE KOT ČLAN OBČIN-
SKE PARTIJSKE KA-
DROVSKE KOMISIJE.
MISLIM PREDVSEM NA
OBA BLIŽNJA PARTIJ-
SKA KONGRESA IN NA
KADROVSKE NALOGE.

EDO GASPARI: ZK mo-
ra postati delavska ZK.
Mislim, da je v naših vr-

stah še vedno premalo
delavcev. Se posebej, če
že danes vemo, da naj bi
tudi delegacije sestavljali
protežno delavci. V Aero
smo letos sprejeli deset
novih članov ZK in še
nismo vsega storili za na-
črtno sprejemanje. V Aero
je še dovolj predvsem
mladih delavcev. Pred obe-
ma kongresoma pa mora-
mo v kadrovanju znotraj
ZK, kolikor je to objek-
tivno mogoče, težiti k no-
vim, mlajšim kadrom. Ta-
kim, ki so se sposobni
spoprijeti s sedanjimi na-
logami. Ne smemo siliti v
ospredje samo starih
imen, čeprav sem za kon-
tinuiteto.

IN SE MISEL O TEM.
KAKO V CELJU URES-
NICUJEMO DRUŽBENI
DOGOVOR O KADROV-
SKI POLITIKI?

EDO GASPARI: Kadro-
sko stanje v Celju je kri-
tično. Povsod manjka ka-
drov. Prav zato je onemo-
gčena dosledna izpeljava
dogovora. Vemo, da se
dogovor krši, a to se do-
gaja zaradi kadrovske su-
še. V Aero letos na raz-
pise ni primerne odzvi-
va. Tudi za strokovne de-
lavce ne. Stipendij imajo
64, od tega 20 na visokih
šolah. Trdno sem prepri-
čan, da bi morali v obči-
ni vsi skupaj več sredstev
namenjati prav za sposo-
bne kadre.

J. V.

Celje — obrtni sejem

KDAJ PROSTORI?

OB ROB ŠESTEMU SEJMU OBRTI IN SEDMI ZLATARSKI RAZSTAVI

Te dni sta šesti sejem obrtni in sedma zlatarska razstava v središču pozornosti. Ne samo v Celju, ampak tudi v širšem okolju. Prireditev privablja vsak dan tisoče obiskovalcev in pomembnih ljudi. Celje živi svoj sejemsko življenje. Samo šest dni v letu. In vendar je to priložnost, da se je prireditelj javila in ponesla ime mesta ob Savinji v širni svet.

Obrtni sejem je tokrat obrtni v pravem pomenu besede. Vse drugo je v ozadju. Tudi tolikšen poudarek izdelkih. Med njimi je veliko novosti. Sejem torej spodbuja k iskanju novih stvari. V tem je tudi njegova največja vrednost. Razumljivo, marsikaj manjka. Veliko se dalo bolje predstaviti. Sejem bi lahko drugače začel, če bi imel drugačne pogoje, to pa so prostori. In vendar je tak kot je, uspela predstava. Uspeh v organizaciji.

En drugo leto? Obeti so dobri, četudi so obljube bolj previdne kot so bile lanske. Celje mora dobiti svoje nove in primerne rekreacijske in turistične prostore. Pod Golovcem. Potem bo sejem širši, večji in tudi zahteve drugačne. Prav tako bo tudi kritika. Zdaj ne da bi si zamislili pogoje, čestitajmo organizatorjem za to, kar so napravili.

Celje bo živelo svoje sejemsko življenje, v katerem je zlatarska razstava posebna naloga, samo še do vključitve nedelje, 7. oktobra.

Velikasten je bil začetek. Morda tudi zato, ker je bil v prvem dnevu, ki je prejel vse temne misli ob grozi poplavi. Otvoritvene svečanosti so združile vse, ki so ali drugače živijo s to prireditvijo in jim ta celj

SPOMIN NA SLOVESNOST ob otvoritvi sedme zlatarske razstave v Celju. O zlatu, njegovem pomenu in vrednosti pa tudi o pomenu zlatarske razstave in delu kolektiva celjske zlatarne govori njegov direktor Vladimir Veber. Med gosti, ki so prisostvovali temu dogodku, je bil tudi častni predsednik Zveze borcev NOV Slovenije Franc Leskošek-Luka, ki se vedno in ob vsaki priložnosti rad vrača v svoje Celje. (Foto: MB)

ski sejem v najširšem pomenu besede nekaj pomeni.

In ko so se zvrstili govorniki na otvoritvi obrtnega sejma in zlatarske razstave, smo zabeležili tudi naslednje misli:

IVAN URANJEK, dosedanjí direktor Formatorja: »Letošnji sejem se bistveno ne razlikuje od prejšnjih, ker ohranja tradicijo. Vendar pa bo sprehod po njem dokazal, da so obrtniki le zmožni narediti marsikaj in da je prav v teh kadrih velik kapital, ki bi moral prinesiti velike obresti.«

STANKO SNAJDER, predsednik sveta za obrt pri republiški gospodarski zbornici: »Organizatorji sejma obrti in zlatarske razstave se lahko s ponosom ozrejo na prehojeno pot, saj lahko ugotovijo, da sta prireditvi postali res celjski. Ko ocenjujemo prejšnjo in to prireditev, na kateri sodeluje domala 250 razstavilcev, lahko ugotovimo, da je še kako potrebna. Sejem pa tudi opozarja, da je že skrajni čas, da prižgemo zeleno luč za razvoj

obrtništva tudi na celjskem območju.«

VLADIMIR VEBER, direktor zlatarne: »Zlato se uporablja že v času od 600 let pred našim štetjem. Uporablja se kot denar in kot nakit. Ta razstava je uresničevanje razvojnega programa naše zlatarne in s tem mesta Celja kot središča zlatarstva v Jugoslaviji. Vseh razstavilcev je 153, od tega 43 iz trinajstih tujih držav. Dosedanje veliko število obiskovalcev in zanimanje razstavilcev obvezuje kolektiv zlatarne in mesto Celje, da tudi v prihodnje prirejamo zlatarske razstave v Celju.«

INZ. DUŠAN BURNIK, predsednik celjske občinske skupščine: »Dovolite, da izrečem priznanje celjski zlatarni za delo, ki ga je opravila pri tej razstavi. Ugotavljamo namreč izreden napredek v kvaliteti vrhunskih dosežkov. Zlatarna se hitro razvija, gre po poti, ki jo lahko ocenimo za pozitivno in pravilno v sodelovanju z jugoslovanskimi proizvajalci pa tudi po afirmaciji v svetu.«

M. BOŽIČ

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ STANE POLAJNER,
direktor Plinarne-vodovod Celje

Spočetka pravzaprav nisem imel namena, da vam spodnje vprašanje postavim v taki obliki, mislil sem to opraviti drugače, pa sem se odločil, da zaradi pomembnosti problema vendarle kaže, da o njem spregovoriva preko stolpcev našega časnika.

Problem ogrevanja tištega dela Otoka, ki so vezani na kotlovnico, so stari menda prav toliko kot kotlovnica sama. Se zlasti nekateri predeli so bili deležni sorazmerno slabega kurjenja, čeprav se je (to je treba priznati) situacija v lanskem letu nekoliko izboljšala. Sicer pa preidimo kar h problemu. Začetek kurilne sezone je vsako leto visel v zraku. Zunan je običajno že kar neprijetno hladilo, enako neprijeten hlad pa je vel tudi iz radiatorjev, kajti praktično nikoli ni bil začetek kurjenja povezan tudi z začetkom prvega mraza. Enako se obeta tudi letos. Neuradno, po udarjam neuradno, sem zvedel, da ste naleteli na

neko okvaro, ki da je baje ne morete najti. Ob tem pa sem se spomnil nazaj, ko so praviloma vedno takrat, ko je bilo treba začeti kuriti, pričeli z raznimi popravili, kot da se to dejansko ne da opraviti že prej. Se nam kaj takega obeta tudi letos?

Pozimi ko zapade sneg, se po Otoku točno vidi, kje so speljani vodi. Vse torej kaže, da izolacija napeljav ni v redu. Ogromno prepotrebne toplote gre v izgubo. Boste to popravili, ste od Ingradra že dobili načrte vodov, ki jih menda sploh ni — načrtov namreč! In končno med ljudmi je še vedno nezaupanje v kalkulacije in cene. Ali razmišljate o tem, da bi ob kurilnici ustanovili poseben svet potrošnikov, ki bi pomagal reševati probleme in bdel nad celotnim gospodarjenjem. Morda bi bilo to koristno in potrebno?

Berni Strmčnik,
novinar

SPORED PRIREDITEV PRAZNIKA OBČINE VELENJE

Četrtek, 4. oktobra ob 17. uri: otvoritev vzgojno, varstvenega zavoda »Gorenje« v Velenju.

Petek, 5. oktobra ob 16.30: otvoritev razstave občina Velenje v likovni upodobitvi v knjižnici Velenje;

ob 17. uri: pred domom kulture promenačni koncert rudarske godbe na pihala;

ob 17.30: svečana seja splošnega zbora občine Velenje v dvorani velenjskega doma kulture.

Sobota, 6. oktobra ob 9.30: otvoritev telovadnice solidarnosti pri šoli »Biba Roka« v Šošanju;

ob 14.30: letalski miting na letališču v Lašah pri Šošanju;

ob 17. uri: otvoritev proizvodne hale modnega salona KOC v Velenju;

ob 20. uri: v domu kulture Velenje modna revija z zabavnim programom, ki jo prireja ERA.

Nedelja, 7. oktobra ob 9.30: komemoracija pri spomeniku talcev v Šošanju;

ob 11. uri: otvoritev ceste v Skorno;

ob 15. uri: v Pesju otvoritev otroškega igrišča in razvite prapora društva upokoencev.

TRIJE KAJUHOVI NAGRAJENCI

Vsako leto na slavnostni seji občinske skupščine podelijo tudi tradicionalne Kajuhove nagrade. Letos jih bodo na petkovi seji prejeli:

Rokometna sekcija TVD Partizan v Šošanju,

Šaleški alpinistični odsek Velenje — Šošanjin in

gasilsko društvo mesta Velenja.

Podrobneje bomo o nagradah poročali v prihodnji številki.

ALI SMO DOVOLJ POVEZANI

Obiskali smo šolski center Borisa Kidriča v Celju. Zanimalo nas je, kolikšna je povezava vajencev raznih strok s podjetji in privatniki, kjer so na praksi. Žal smo ugotovili, da vajenci nimajo dovolj možnosti vključevanja v delovne sredine, saj niso obveščeni o ustavnih spremembah in ne morejo sodelovati pri upravljanju in delitvi dohodkov, čeprav s svojim delom doprinesejo pomemben delež sredstev. Prav tako jim ni zagotovljena prisotnost na sestankih, kjer bi lahko povedali svoja mnenja. Njihova povezanost s podjetjem in privatniki se izraža v odnosu vajenec—mojster in pa takrat, ko jim izročijo vajensko nagrado, ki še zdaleč ni enotna za vse stroke.

Danilo Križan, dijak kovinarske stroke, štipendira Libela Celje. V času prakse se sicer udeležuje sestankov, vendar pa, kot pravi sam, na njih ne razpravlja. Vajeniški oddelek Libele sodeluje pri foto krožku, udeležujejo pa se tudi izletov in športnih srečanj.

Bojan Stepan je dijak tretjega letnika avtomehanike. Ima učno pogodbo z AMD Slander Celje, kjer je tudi na praksi. Pravi, da so v vseh letih njegovega šolanja imeli samo en sestanek, kjer so jih opozorili na njihove napake. Povezava v šoli je boljša.

Mira Šramelj, dijakinja frizerske stroke, ne prejema štipendije. Doma je iz Zabukovice, prakso pa opravlja v privatnem frizerskem salonu v Sempetru. Povedala je, da globjega sodelovanja z lastnico ni. Seveda pa lahko kaj predlaga. Dobliva vajensko nagrado.

Nevenka Mauric, vajenka frizerske stroke, obiskuje drugi letnik. Vsakega pol leta je na praksi v Spodnji Rečici v Savinjski dolini. Pri upravljanju ne sodeluje, saj je, po mnenju večine privatnikov edina naloga vajencev vestno opravljeno delo.

SPENDL VIDA

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

V GORENJU SO OB IZPADU električne energije urpeli za eno milijardo starih dinarjev škoda. Zato so se v kolektivu odločili, da bodo do nadaljnjega delali šest dni v tednu, s tem da bodo, če bo to potrebno včasih, delali tudi ob nedeljah. Tako bodo poskušali ublažiti nastalo škodo.

x x x

Z NOVO BLAGOVNICO STANDARD, ki deluje v sklopu trgovskega podjetja ERA Velenje, se maloprodajne površine povečale na 13 tisoč kvadratnih metrov. Po prodajnih površinah na prebivalca je sedaj Velenje takoj na drugem mestu v Sloveniji, in sicer za občino Ljubljana-Center. Situacija pa se bo še izboljšala, ko bosta v Velenju zgrajena nov trgovski center in tržnica. S tem pa se bodo seveda še nadalje odpirale možnosti za večje zaposlovanje na področju trgovine.

x x x

DA BI KAR NAJBOLJ učinkovito ublažili posledice zaradi redukcije električne energije so se v Keramični industriji v Ljubljani odločili, da se pogovore z Elektrodispečerskim podjetjem, da jim jemljejo električno energijo le v petkih, da bi tako v ostalih dneh lahko nemoteno potekala proizvodnja. Pri njihovem karakterju tehnološkega procesa je namreč potrebno kar polne štiri ure, da se peči sploh ogrejejo na pravilne delovne temperature.

x x x

VEČ KOT 300 ČLANOV delovnega kolektiva in še 500 njihovih družinskih članov iz celjske Metke je letos preživel prijetne dneve v tovarniškem počitniškem domu v Seči pri Portorožu. Dom so letos obnovili ter tako pridobili nadaljnje število postelj, ki omogočajo dobru delu kolektiva prijetno in ceneno letovanje.

x x x

— Da v Celju potrebujejo nov hotel je letos med drugim pokazalo tudi tekmovalstvo v polfinalu za evropski atletski pokal. Stiska je bila velika, prevetila. Ob vsem tem pa se poraja vprašanje, kdo naj bo nosilec pomembne in razmeroma visoke investicije. Poleg Merxa in Izletnika se omenja tudi ljubljanska Emona. Obveznost pa bi lahko prevzelo tudi celjsko gostinstvo kot celota.

x x x

SLOVENIJALLES v Celju je za konec septembra napovedal otvoritev novih prostorov v Medlogu. Zal pa je slovesnost ob pomembni delovni zmagi odpadla. Vmes je prišla poplava, ki je precej načela tudi ta objekt in njegovo okolje.

x x x

Tudi tovarna kovinskih izdelkov v Vitanju je močno povečala celotni dohodek v tem letu. V prvih 6 mesecih je znašal 8.826 din, ki jih je ustvarilo 191 delavcev. Družbeni proizvod na zaposlenega je znašal 26.539 din, po prečno izplačani mesečni neto osební dohodek pa 1.787 din. Izredno pomembno pa je, da v tovarni kovinskih izdelkov v Vitanju beležijo povečano ekonomičnost, rentabilnost in akumulativnost.

Celjsko gospodarstvo

VENDARLE V VZPONU

Ni še dolgo tega, ko smo kaj radi govorili o relativni stagnaciji celjskega gospodarstva oziroma njegove industrije še posebej. Še več, trdili smo celo, da v določenem pogledu nazadujemo ter da močno zaostajamo za razvojem in dosežki v drugih občinah. Se zlasti so nekateri pri tem radi kazali na ekspanzijo velenjskega razvoja, ne da bi pri tem upoštevali specifičnosti in posebne pogoje tako na eni kot na drugi strani.

Letošnje leto, v marsikaterem pogledu tudi prelomno leto v naporih za stabilizacijo našega celotnega gospodarstva, je za dosežke celjskega

gospodarstva izrednega pomena. Čeprav ne moremo trditi, da so bili doseženi neki izjemni, visoko nadpovprečni rezultati, pa podatki prvega polletja kljub temu kažejo na pomembno rast ter navdajajo z optimizmom. Če drugega ne, je na primer prvo polletje pokazalo vsaj to, da je obdobje stagnacije več ali manj premagano, da so se znotraj kolektivov vendarle zgodili določeni kvalitetni premiki, ki se na koncu koncev kažejo v doseženih rezultatih. Res je, da bi površen opazovalec lahko sklepal tudi napak, še posebej, če bo cenjeval razvoj nekega gospodarstva po njegovem zuna-

nem videzu. Tu se kaj dosti ni premaknilo. Niso zrastle v tem času kakšni posebni objekti, več je bilo, kot kažejo podatki, storjenega znotraj tovarniških zidov, v sami proizvodnji, organizaciji dela in tehnologiji. Tu pa dosežkov ne manjka, ne moremo jih zanikati, pa čeprav bi tudi z doseženim še vedno ne mogli biti najbolj zadovoljni. Nekateri kazalci polletnih gospodarskih dosežkov kažejo, da so odgovorni dejavniki znotraj delovnih organizacij končno le prisluhnili stalnim opozorilom, da je moč tudi s tistim s čimer podjetja sama razpolagajo, marsikaj doseči, če je za to na razpolago

dovolj razumevanja in znanja. Primerjamo samo dvoje podatkov. Porabljena sredstva, stroški proizvodnje oziroma poslovanja so se zaradi nenehnega naraščanja cen povečali v tem času za 23,6 odstotka, torej za več kot četrtino. Tako povečanje bi bilo ob dejstvu, da imajo v številnih delovnih organizacijah zamrznjene cene, lahko prava katastrofa. Toda kljub temu se je dohodek celjskega gospodarstva povečal za skoraj tretjino in ostanek dohodka, skladi torej, za 19 odstotkov oziroma za skoraj petino. Če k temu dodamo še to, da so v vseh gospodarskih dejavnostih povečali tudi sredstva

iz naslova amortizacije in se je število zaposlenih povečalo le za 3,8 odstotka, postane jasno, da so taki dosežki možni na osnovi nekaterih bistvenih sprememb znotraj delovnih organizacij samih.

Industrija, na katero v celjski občini še vedno odpada pomemben delež celotnega ustvarjenega narodnega dohodka, pa se seveda ne more dalje otepa z nekaterimi problemi in nekaterimi novimi izzivi, težavam skratka, ki jih spremljajo že vrsto let. Se kažejo sicer tudi pomembni spremembe, ki jih spremljajo že vrsto let. Se kažejo sicer tudi pomembni spremembe, ki jih spremljajo že vrsto let. Se kažejo sicer tudi pomembni spremembe, ki jih spremljajo že vrsto let.

BERNI STRMCI

V celjski KLIMI

PREMIKI

Med tistimi delovnimi organizacijami celjske industrije, ki v zadnjih letih kljub nespremenjeni vnapi podobi doživljajo pomemben notranji razvoj je tudi tovarna aeroterminskih proizvodov KLIMA Celje. Skoraj šeststočlanski kolektiv se je v zadnjem obdobju lotil na področju sodobnejše organizacije proizvodnje, spreminjanja karakterja proizvodnje in iskanja možnosti po intenzivnejšem vključevanju na tržišče težavnih nalog, ki pa jih, sodeč po dosedanjih rezultatih, uspešno premaguje. Vse kaže, da se bo v bližnji bodočnosti o tej delovni skupnosti slišalo kaj več, kot v zadnjem obdobju, ko je kolektiv več ali manj živel za svoje uspehe in ni učinkoviteje posegal v zanimanje javnosti.

V čem je pravzaprav stvar? Preprosto povedano je kolektiv KLIME v minulih letih pri proizvodnji investicijske opreme praktično vedno proizvajal za vnaprej znanega individualnega naročnika, oziroma kupca. Skratka, Klima je bila nekakšen posebne vrste industrijsko organiziran servis, pri katerem so naročniki naročali to ali ono opremo, ki so jo potrebovali za funkcionalno usposobitev novih industrijskih in drugih objektov. Iskati je bilo torej treba individualnega naročnika za posamezne vrste proizvodov, za katere je bilo najbolj značilno to, da so bili, čeprav v svoji namembnosti enotni, v pogledu dimenzij, praviloma vedno različni.

Tak sistem dela pa je nedvomno pogojeval številne probleme, ki jih na primer kolektivi drugače organizirane proizvodnje, praktično niso poznali. Od tod tudi izvira eden izmed problemov, po katerem je Klima nekoč slovela, v negativnem smislu seveda: to so bili roki. Če je bilo naročil veliko, so se roki daljšali in obratno. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, da je bilo potrebnih nemalo naporov, da so v delovni organizaciji (ne da bi pri tem trpela redna proizvodnja!) uspeli da so v toku zadnjih nekaj let že standardizirali doberšen del svojih izdelkov. To pa praktično pomeni, da so prešli od individualne na serijsko proizvodnjo. Vsekakor je to za kolektiv velik notranji premik, velika sprememba, ki se ji bo treba v celoti še lotiti. Trenutno že teče tako organizirana proizvodnja, da odpade približno polovica proizvodnje na serijsko izdelavo posameznih toplotno zračnih naprav, preostali del pa še vedno odpade na individualno proizvodnjo.

Poleg tega, da si je kolektiv naložil težavne naloge tako bistvene preusmeritve v tehnologiji in organizaciji

proizvodnje, pa si je nalagal tudi druge pomembne naloge. V zadnjem letu se je močno povečal obseg poslovanja, saj je pri nespremenjenih cenah, kolektiv zabeležil 20 odstotno rast. Pri tem bo zanimivo ugotoviti tudi to, da se kolektiv KLIME pojavlja kot indirektni izvoznik, saj prodaja od skupne proizvodnje okoli 12 odstotkov investicijske opreme, ki gre za potrebe našega mejnega delništva. Klima sodeluje s skoraj vsemi našimi ladjedelnicami in vrednost proizvodnje samo s tega področja bo letos dosegla milijardo starih dinarjev.

Preusmeritev na serijsko proizvodnjo pa postavlja pred kolektiv KLIME nove naloge. Iskati bo namreč potrebno dodatna tržišča (ne samo zaradi tega, ker so trenutno sorazmerno močno porasle zahteve gotovih izdelkov, kar veže znatna obratna sredstva) in ne nazadnje tudi zunaj naših meja. Ekonomska računica sama sili kolektiv KLIME, da intenzivno razmišlja tudi v tej smeri, saj so pravočasno spoznali, da jim domače tržišče že postaja pretesno. Če pa ob tem upoštevamo še dejstvo, da se kolektiv z reprodukcijskim materialom oskrbuje praktično le na domačem tržišču, potem bo njegovo pojavljanje v bodočem izvozu tem pomembnejše. Da pa bi se v podjetju teh odgovornih nalog v bodoče lotili na trdnih osnovah ter z jasnimi cilji, so že naročili posebno študijo o analizi tržišča, v kolektivu pa se pripravljajo na ustanovitve marketinga.

Iz vsega tega nedvomno sledi, da so se tudi v tej celjski delovni organizaciji v celoti zavedli, da je potrebno že danes misliti na jutri, da je potrebno vso pozornost posvetiti tržišču in njegovim zahtevam, kajti le tako bo mogoče uspevati tudi v bodoče.

LIP Slovenske Konjice

V SODOBNOST

Lesnoindustrijsko podjetje Slovenske Konjice je ob polletju zaposlovalo 1075 delavcev. Za leto 1973 so načrtovali skoraj 16 starih milijard realizacije. Polletje pa jim je pokazalo, da bodo predvideno proizvodnjo dosegli. V primeri z letom 1972 so močno povečali celotni dohodek, izvoz in podjetniško akumulacijo, osebni dohodek pa za 17 odstotkov.

V strukturi proizvodnje zavzema prvo mesto stavbno pohištvo. Nato pa mu sledijo finalni izdelki, zaboji, ladijska tla in žagan les. Posamezne temeljne organizacijske združenega dela so glede ostanka dohodka in izločene amortizacije dosegle različne poslovne uspehe. Največ izkazujejo Konjice, Poljčane in Bistrica. Oplotnica in Polskava sta si po ostanku dohodka blizu, slabše pa stoji TOZD Vitanje.

Pri tem pa moramo povedati, da z naložbami v lesno industrijskem podjetju Slovenske Konjice ne mirujejo. Letos bodo sklenili rekonstrukcijo in izgradnjo novega obrata v Vitanju. Obnovitvena dela potekajo v Poljčanah. Tam bodo modernizirali žago, prirezovalnico in mizarstvo delavnico. V Bistrici pa urejajo energetiko, skladišča in sanitarije. Lani so uspešno rekonstruirali obrat Oplotnica in Konjice. Vse napore pa so, skladno s sprejetim programom, usmerili v modernizacijo strojne opreme. Kajti leto dni pred rokom bodo končali z vsemi obnovitvenimi deli. Prihodnje leto bodo namenili največ sredstev za družbeni standard. Po letu 1975 pa se bodo odločili za razširitev proizvod-

nje. Z modernejšimi obrati, strojno opremo in z boljšim družbenim standardom bodo lahko dosegli še boljše poslovne in proizvodne rezultate.

V podjetju se zavedajo, kje je njihova perspektiva. Višja obdelava lesa, finalizacija proizvodov, večja storilnost in še boljše kakovost artiklov ob zaposlovanju vse večjega števila sposobnih kadrov — vse to bo dalo lesnemu industrijskemu podjetju v Slovenskih Konjicah še več razvojnega zagona.

Sorazmerno jasne perspektive si v podjetju obetajo na jugoslovanskem tržišču. Naraščanje cen surovinam je

močno v razkoraku s cenami, ki so dovoljene za proizvode lesno industrijskega podjetja v konjski občini. Spremembe jim onemogočajo, tako pravijo, negospodarski administrativni ukrepi. Težave jim bo delalo tudi pomanjkanje surovin, na hlohovine in žaganega lesa. Problemi z lesom bodo brž še večji v prihodnjem letu. Tudi zato, ker cene surovin ne bodo padle.

Ne glede na vse to pa lesno industrijskem podjetju v Slovenskih Konjicah uide na najboljše. Kajti na tržišču narašča povpraševanje po njihovih proizvodih. In to je dober znak.

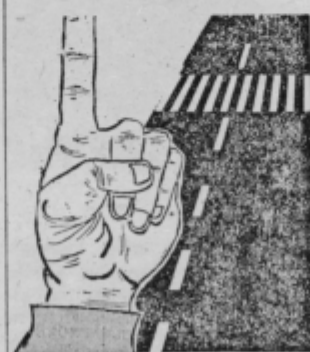
Kmetijstvo

PRIPRAVE SO STEKLE

Na področju razvoja samoupravnih družbenih odnosov v našem kmetijstvu bodo v bodoče nedvomno izrednega pomena interesne kmetijske zemljiške skupnosti, ki jih bodo ustanovljali v vseh tistih občinah našega celjskega območja, kjer je kmetijstvo kot dejavnost razvita v tolikšnem obsegu, da bo to potrebno. To pa je praktično v vseh naših občinah.

Ob razpravi o izhodiščih za pričetek ureditve zakonov o kmetijskih zemljiščih pri občinski konferenci Socialistične zveze delovnih ljudi v Zalcu pa so v zvezi z ustanavljanjem kmetijske zemljiških skupnosti že podvzeli prve korake. Prišli so do zaključka, da je spričo situacije na tem področju in ob mnogih nakopičenih aktualnih problemih, ki jih bo mogoče reševati le v okviru te bodoče interesne skupnosti, potrebno nemudoma pristopiti k ustanovitvi začasnih organov. Se zlasti hočejo zagotoviti, da v žalski občini ne bi zastal promet z zemljo, kajti zakon o kmetijskih zemljiščih je že izšel. Kljub temu, da zemljiško kmetijske

skupščine ne bo mogoče takoj ustanoviti, je potrebno delom nadaljevati. V zvezi s tem so sprejeli tudi sklop ukrepov, ki jih bodo komisijski za volitve imenovanje pri občinski skupščini Zalec predlagali, da ustanovi iniciativni odbor za ustanovitev interesne kmetijske skupnosti občine Zalec. V iniciativni odbor so bili predlagani: KO KOLENC, kmet. iz Zalec; LOČICE pri Polzeli; BAJDA, geometer iz Zalec; EDO PULKO, dipl. ing. iz GG-obrat Zalec; IVO BIC, sekretar OK SZD Zalec; MARJIA SENTICA, ing. agr. iz Zalec; GLUSIC, dipl. ing. iz Zalec; ARJE vasi; JOŽE VASLE, bornik iz Gomilkega; GAJSEK, kmet-kooperativist; FILIP URBAN, predsednik krajevne skupnosti Šempeter; IVAN KOŠTAN, predsednik krajevne skupnosti iz Vinske gore in VILJAM MAROLT, kmet kooperativist iz Topovelj pri Braslovcah. Za predsednika iniciativnega odbora za ustanovitev omenjene interesne skupnosti je bil predlagan dipl. gozd. EDO PULKO.

VARNO ČEZ CESTO

Šmarje pri Jelšah

ZDRAVJE NA TEHTNICI

pred menoj je anketa, ki je naredil Joško Majhen, zdravnik Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah. Anketa o ljudeh iz šmarske občine. Bolj o bolnih kot zdravih in bolj o nesposobnih za delo kot sposobnih. Podatkov je dovolj, da osvetli neko dobo, nek proces, ki na silo poteka med določenimi skupinami. Med ljudmi šmarske občine, ki je že leta nazaj spadala v skupino občin, ki imajo nad 14 odstotkov prebivalcev starejših več kot 60 let. Odveč bi bilo misliti, da se je ta proces, proces staranja postopoma izboljšal, da so sedaj, ko smo presegli na nivoju večjega naravnega, odstotki padli. Če je bil v letu 1961 ta odstotek že tako velik, potem lahko naredimo tudi podatek iz leta 1971, torej deset let kasneje: 18,6 odstotka. Število ostarelih občanov torej nezadržljivo raste v času, ko se občina na vse kriplje trudi, da bi dosegla srednjo raven razvoja v Sloveniji. Vemo, da starostna struktura prebivalcev ter zdravstveno stanje prebivalcev v precejšnji meri vplivata na modernizacijo

kmetijstva, s tem pa tudi na celotno vključevanje nekoga prostora v sodobno gospodarsko življenje. Kako je torej s temi zadevami v občini Šmarje pri Jelšah? Pojdimo lepo po vrsti in začnimo s podatki, kajti le ti nam bodo lahko dali neko popolno sliko. 16 odstotkov anketiranih družin ima enega ali več članov, ki so za delo popolnoma nesposobni. 22 odstotkov družin ima enega ali več članov, ki so delno nesposobni za delo. 62 odstotka družin nima bolnih ali ostarelih članov. Iz tega bi sledil sklep (po podatkih ankete), da je po vsej verjetnosti na območju občine kar od 35 do 46 odstotkov družin, ki imajo nesposobne ali delno nesposobne člane za delo, torej za preživljanje. Glavni razlog nesposobnosti je starost, pomembno mesto pa zavzemajo revmatična obolenja. Vzrokov za takšno stanje je več. Iskati jih je treba tam, od koder izvirajo, pri ljudeh samih in delno tudi v slabosti socialne službe in končno je lahko vzrok tudi

zakon o pokojninskem zavarovanju kmetov. Zakon ima zaenkrat le povsem neznačen vpliv na izboljšanje socialnega stanja ostarelih kmetov. Mnogokrat pa so za takšno stanje krive tudi povsem nerealne sklenjene pogodbe o prevzemu gospodarstva. To so procesi, ki kaj radi pripeljejo do dolgotrajnih sodnih obravnav in podobnega. Zoraj omenjeni vzroki so že dobili svoje posebno mesto pri razpravah o novi ustavi. To pa seveda še ni dovolj. Mislimo, da je treba predvsem na rešitve v mejah možnosti, to je v mejah občine same, ki je zaenkrat prvi in zadnji »usmiljeni Samaritan«. Da občina nima denarja je tudi znano. Torej sklenjen krog. Ta krog pa vendarle ni tako sklenjen, da se ga ne bi dalo odpreti. Pomoč ostarelim lahko nudijo sosedje, odgovarjajoče komisije SZDL, na tem že delajo posamezne krajevne skupnosti, v proces so se vključili tudi otroci po šolah. Patronažna služba se bo morala nujno izboljšati, prav tako pa bi bilo nuj-

no potrebno sodelovanje med zdravstvenimi delavci, patronažno službo in socialnimi delavci in končno tudi med občinskimi ljudmi. Če že ne bo šlo drugače, bo treba prijeti tam, kjer je pač mogoče: davčne olajšave, vzdrževalnine in podobno. Te stvari se nemalokrat rešujejo vse preveč togo, da ne rečem mimogrede, ko pa so problemi vendarle takšne narave, da jih ne kaže odlašati na jutri. Človek je bil in je kapital, s katerim moramo računati. Toda to mora biti zdrav človek, sposoben za delo, star človek pa naj dobi plačilo za delo, ki ga je ustvaril v dolgih letih. Pri tem vse preveč pozabljamo na kmeta, kot da je odrezan od nas. Zdi se, da smo vso skrb osredotočili na to, kako pritegniti na rodno grudo mladega človeka, da ne bo bežal v tujino ali v razvite industrijske centre, pri tem pa pozabili, da smo dolžni pomagati tudi tistemu, ki je pomagal ustvarjati to, kar je že. Včasih se napake težko popravljajo. Milenko Strašek

TURIZEM

Prijazna kmetija z vinogradom vas pozdravi na vrhu Velikega vrha nad Penkom.

KMEČKI TURIZEM

Če se peljete iz Soštanja čez Penk proti Smartnemu ob Paki, lahko opazite z leve strani ceste rogovilo, na kateri je obešena tablica z napisom: »6 min. do kmečkega turizma«. Zanimalo me je, kam vodi cesta, ki se izgublja na drugi strani Pake v gozdu. Strmo, a urejeno cestičke napravi nekaj ostrih pentelj med mešanim gozdičkom, ki se vzpenja nad Pako. Prav na vrhu hriba se odpre planjava, s katere je razgled na bližnje hribovje. Obzorje zajema skoraj vse hribe okrog. Kot večja zidanka, bi dejal, stoji sredi travnika, ki se v vinogradu dotika prijetne domačije kakšnih 100 metrov nižje. Tu so doma Pocačtovi. Njihova kmetija ima 7 ha zemlje, od tega je obdelovalna dobra polovica in še ta ni preveč primerna, ker je v strmini. Za dve kravi in tri svinje se vedno najde dovolj krme. 70 arov vinograda da v dobri letini toliko vina, da ga je dovolj za vse leto in še proda se ga lahko kakšen štefan. Franc (45) in Franciška (42) Pocačt imata sinova Ivana (19) in Stanka (15) ter trinajstletno hčerko Martino, ki še hodi v osnovno šolo. Vsi skupaj se kar dobro znajdejo na svoji kmetiji, fanta pa si že tudi služita svoj kruh v bližnjih tovarnah. Ker Pocačtovi niso inneli v kmečkem posloplju dovolj prostora, ki bi ga preuredili za goste, so blizu zidanice postavili novo, preprosto v kmečkem stilu opremljeno hišico, z nekaj spalnicami in napuščem, ki služi kot prostor za goste. Za novogradnjo so se odločili zaradi tega, ker imajo skoraj idealne pogoje za kmečki turizem. Za pogostitev imajo na razpolago poleg domačega kruha, svinjskega želodca, pečenke in vseh vrst klobas, tudi mošt in vino, pridelano v domačem vinogradu. Ob sobotah in nedeljah pride že kar veliko gostov. Čez leto je prišel s svojo harmoniko bližnji sosed in raztegnil mehe, da ljubiteljem domače viže in dobrega prigrizka ni bilo za iti. V zimskem času bo prijetno obiskati Pocačtove, ker se okrog domačije razprostirajo lepi smučarski tereni. Franc Pocačt pravi, da se mu investicija že obrestuje. PEPI MIKLAVC

KOPALIŠČE ZAPRTO

Zimsko kopališče v Velenju bo zaradi popravil predvidoma zaprto do 1. novembra letos. V kopališču bodo dosedanje čistilne naprave zamenjali z najmodnejšimi in tako zagotovili v bazenu povsem čisto vodo. — S ponovnim obratovanjem kopališča bo odprta tudi savna, ki je že urejena v kopališkem posloplju. Upravitelci rekreacijskega središča Velenje, v katerega sestav sodi poleg zimskega bazena še letno kopališče, športno igrišče, igrišča za tenis in odbojko ter otroško igrišče, si prizadevajo, da bodo objekti čim bolj urejeni. IO

SKORAJ 490.000 NOČITEV

»Četudi podatki niso dokončni,« je na ponedeljkovi plenarni seji celjske turistične zveze dejal njen glavni tajnik prof. Zoran Vudler, »simo z rezultati letošnje turistične sezone še kar zadovoljni. Številke se nanašajo do konca avgusta. V tem času smo imeli na širšem celjskem območju 480.990 nočitev ali za 10 odst. več kot v istem času lani. Medtem ko je bilo število nočitev domačih gostov 367.846 ali za 8 odst. več kot lani, se je število nočitev tujih gostov povečalo za 15 odst. V teh številkah, zlasti če bi jih razdrobili na posamezna zdravilišča in turistične kraje, se skriva zanimiva in aktualna slika, ki znova potrjuje, da večidel tega prometa odpade na zdravilišča in da so kraji v Gornji Savinjski dolini vse preveč odvisni od vremena. Letošnja sezona je bila zanje izredno kratka. To se je poznalo tudi Mozirju, kjer so imeli celo manj nočitev kot v istem času lani. Kot svetla točka pa se pojavljajo Atomske toplice, kjer so imeli do konca avgusta 75.000 nočitev! Z lepimi podatki o obisku pa bi se lahko pohvalile še izletniške točke in prav tako vse planinske postojanke. Te so imele kar za 15 odst. več obiskovalcev kot lani. Hoja v gore torej ni šla v pozabo, kljub vse večjemu vrvežu na cestah.

DROBIŽ

OŽIVLJENI DRUŠTVI — Pred kratkim sta ponovno začeli z delom turistični društvi na Vranskem in v Zalcu. TURISTIČNI SERVIS — Pri celjski turistični zvezi je pričel z delom servis za pomoč pri reševanju pravnih, organizacijskih in projekcijskih zadev. Servis je namenjen članom zveze.

SOLZE UKRADENIH OTROK

Pretekli teden je bila v avli osnovne šole v Celju skromna slovesnost, ki je bila posvečena otvoritvi stalne spominke razstave — izgonu partizanskih družin. Pred 31 leti so se v prostorih tedanje okoliške šole dogajale pretresljive družinske in intimne tragedije slovenskih mater in otrok. Prihajali so jih iz vse Slovenije, jih rasno ovrednotili in jih potem odgnali v taborišča, k nemškim družinam ali pa v posvojitve. Malo mater se je vrnilo, veliko otrok je ostalo v Nemčiji, še več pa se jih je vrnilo v domovino. Ob otvoritvi razstave, ki prikazuje grozo mater in strah v otroških očeh, ki ni mogla razumeti grozljivih dejanj, se je zbralo presenet-

ljivo število nekdanjih »ukradenih otrok«, kot jih je v svoji knjigi poimenoval Stane Ferčak. Prišlo jih je preko 100. Ob ganljivem sprejemu in prisrčni slovesnosti, ki je bila namenjena njim, ni ostalo suho nobeno oko. Prihajali na prsih so jih označevali, pa tudi spomini, ki so se zarisali na njihove obraze, velikokrat že z gubami prepredene. Prisrčna pozornost, ki so jo pripravili ukradenim otrokom Celjani, bili so navzoči tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij in zagotovilo otrok, da bodo čuvali njihove spomine, je ponovni dokaz, da še nismo pozabili na tiste dni, ko so hoteli iz naših otrok napraviti janičarje. Skromna galerija, ki jo je uredila I. osnovna šola, pomagal pa je Muzej revolucije iz Celja, bo odlična učna ura, kadar bodo hoteli ponazoriti našo narodnoosvobodilno revolucijo.

V ŠENTJURJU NOVI ODLOKI

Tudi v šentjurski občini so sprejeli odlok o dodelitvi stanovanjskega standarda. Omenjeni odlok so sprejeli odborniki obeh zborov občinske skupščine na nedavni seji. Zanj so se odločili po skupnem dogovoru skupnosti slovenskih občin. Tako so določili standard stanovanja z namenom, da se odredijo merila in pogoji, po katerih se bo v bodoče ugotavljal standard stanovanja pri dodeljevanju posojil za gradnjo ali nakup nove stanovanjske hiše. Standard stanovanja je po novem občinskem odloku opredeljen z naslednjimi osnovnimi elementi: s površino in funkcionalnostjo stanovanja, opremljenostjo stanovanja, notrajo in zunanjo obdelavo gradbenih, oziroma konstrukcijskih elementov in urejenosti neposredne okolice objekta. Vendar velja omeniti tudi to, da se določila omenjenega odloka ne bodo upo-

rabljala pri dodeljevanju posojil za gradnjo ali nakup nove hiše (tudi rekonstrukcije), ali nakup stanovanja v stanovanjskih objektih, ki so do dneva, ko bo pričel odlok veljati, že zgrajeni do druge gradbene faze. Seveda pa se tako postavlja vprašanje, komu bo novi odlok najbolj pripomogel pri delu? To so nedvomno solidarnostni stanovanjski skladi, delovne organizacije, ki izdajajo kredite za nakupe ali gradnje stanovanj, komunalna stanovanjska podjetja pa tudi sami občinski organi bodo v praksi čisto posegali po določilih tega odloka, ki ga v tem času sprejemajo tudi druge občine. Na omenjeni seji občinske skupščine v Šentjuru so sprejeli tudi več drugih odlokov, med katerimi pa velja posebej omeniti odlok v novih cenah komunalnih storitev. D. MEDVED

OBRAZI

sku inventarne knjige. To v šali pravim sama, pri tem pa se prizanesljivo nasmeje. Med učnim kadrom je na šoli najstarejša, pa tudi po delovni dobi jo ni še nihče ujel. Na pokoj noče misliti. Kako neki, ko pa je pred letom dni komaj diplomirala! Pa ne zato, da bi kaj več vedela, le zato, da je svoj cilj dosegla. Večno mlada, ker letom ne dopusti, da bi se je lotili, se je pomešala med mladino, ki se je zbrala na rojstnem dnevu njene sime. Učiteljica Slava se je izkazala še kot dobra gospodinja in skrbna mati (pa tudi gospodarskih lastnosti ji ne gre odrekati) in že smo hiteli v redakcijo, da napišemo osnutek portreta, ki bi lahko bil velik. Ostal pa je le torzo ob petdesetletnici SLAVE SALAMONOVE! ZDENKA STOPAR

SLAVA SALAMON

Srečanje z Abrahamom je za vsakega posameznika svojevrstno doživetje. Osveščene žene danes let ne skrivajo več. Ozirajo se v svojo preteklost in z zadovoljstvom ugotove, da so bila leta plodna.

SLAVA SALAMONOVA, učiteljica na hudinjski osnovni šoli, je svoj praznik — 50 let praznovala te dni. Tako kot ne skriva svojih let, tudi v svojo preteklost ni zazrta melanholično. Energija, ki jo izžareva na vsakem koraku, je pogojevala vse njeno življenje. Stvari, ki jim ni bila kos, je opustila (malo jih je bilo), ostalo pa je speljalo do konca. Trmasto se je zagrizla in uspela. Pred letom dni je diplomirala na pedagoški akademiji, kjer se je odločila za razredni pouk. Letos se je posvetila tretjeolcem. Sama pravi, da je stroga učiteljica, predvsem pa cenil in uspeh pripisuje doslednosti. Z učiteljskim poslanstvom je bila »okuženaa že od mladih nog. Pa je njen oče menil, ker je bil velik narodnjak, da se bo morala kot učiteljica preveč obračati po vetru. Prepričal jo je, zelo težko, pa vendar ga je poslušala, da se je izučila za trgovko. Rojena v Zbe- lovem, izučena v Vitanju,

Taki konci so to

O nepokvarjenih otrocih in o Makarenkovi Pedagoški poemi smo pisali v prejšnjem NT. Zato si sposodimo še eno misel simpatičnega junaka Silantija Semjonoviča Otčenasa, ko je strokovno ugotovil: »Da za primer postavim, kakor pravimo, smo ga res polomili, vidiš, kakšni konci so to«.

Pustimo Silantijevo modro, praktično filozofijo. Ozrimo se v njegovo misel, ki je preprosta, jedrnata in vselej uporabna. Tudi v kočljivih trenutkih.

Roditeljski sestanek, ki ga je najbrž tudi spodbudil naš zapis Kdo so »pokvarjeni otroci«, je sklenil neprijeten konflikt. Razpletel se je. In resnično razgrnil mnogo podukov. Prizadeto. Za tovarišico, starše in vodstvo šole, ki se bo razreda temeljito lotilo. S socialnega, psihološkega, pedagoškega in sociološkega vidika. Pač zato, ker so starši vsi enodušno podprli tovarišico, da s pedagoško strogostjo z učenci doseže najboljše uspehe. Prižgana je torej zelena luč, da bo delo dobro teklo.

Nekaj splošnih misli ali odmevov pa velja zapisati.

Najprej o naših izrečenih besedah. O tem, koliko pomenskih predstav lahko spodbudi dobrnamerna, a če jo dodobra pretipamo, vendar sporna beseda. Ze večkrat smo slišali, kako se je razhudila mati, če je učitelj njeno hčerko poimenoval z — neumnica. In kako je spet druga mati povsem naravno sprejela tako poimenovanje, češ — saj to se zgodi. Zato sklepna misel o različnih poimenovanjih otrok — od šleva, zajec, zeljnata glava in še kaj — kot da to ni nič hudega, ne more obveljati. Otrokovo dostojanstvo je človekovo dostojanstvo. Čeprav je res, da v življenju in tudi doma na to premnogokrat pozabljamo.

Beseda, vržena med otroke, vselej nareži na različne vrste rezoniranja. Tako, kot jo različno sprejememo starši. In jo morda prestrogo razumemo.

Druga misel se loteva nestrpnosti, prehitre jeze, prenapetosti, pomanjkanja dobre volje. Starši smo resda na boljšem, ker se nam pač zdi, da imamo več pravice za jezo nad učiteljevim delom. Kot pa tovarišica, ki poklicno ureja poti otrokovih možganskih možnosti. Zato predvsem starši ne bi smeli pozabljati, da je otrokov uspeh, njegov odnos do šolskega dela, vendarle tudi sad domače vzgoje. In kadarkoli pride do nasprotja, je vselej odprta prva pot do razrednika. Do učitelja. Je pa res še nekaj drugega.

Če se rana staršem ne zaceli, to pomeni, da najbrž učitelj ni povsem dobro in modro ravnal. Velika napaka pa je, da nasprotja hitro ne zajezimo. V pedagoškem delu tega ne smemo dopustiti niti starši in ne učitelji.

Tretjo misel lahko namenimo odnosom. Odnosom, celovitim odnosom med učenci in učiteljem ter starši. Gre predvsem za problem iskrenosti, zaupanja in pedagoške nevrženosti. Nikjer ne ljubimo demagogov. Ne v politiki in ne v pedagogiki. Življenje zahteva preprosto govorico. Jasno in iskreno. To še zlasti velja za učitelje in starše, ki delamo oboji ves čas pod mikroskopsko radovednostjo otrok. Iskrenost je karta, na katero moramo igrati v odnosu do otrok in med nami. Tisto o pedagoški nevrženosti pa lahko naperimo proti redkim med učitelji in starši, ki včasih ne znajo sleči plašča vzvišenosti. Ne poznajo tudi pedagoškega umika.

Četrto odmevno vprašanje je še najmanj sporno. Gre za to, ali naj bo učitelj strog do otrok ali ne. Kratkovidno je prepričanje, češ da starši navijamo za neodločne, nedosledne in predobre učitelje. Starši želimo preprosto — dobre učitelje. Da bodo otroci mnogo znali in da jih bosta šolsko delo in življenje kakovostno vzgojno oblikovala. Dober učitelj pa že sam najbolj ve, kako bo dosegel najboljše rezultate. Ponavljamo — če je učiteljeva beseda še tako huda in stroga, če v njej zveni srce, bo odmev pri otrocih topel. To so stare modrosti. Pa držijo.

V zadnjih nekaj letih nismo zaman toliko poudarjali, da naša šola preveč uči in premalo vzgaja. Čeprav vemo, da z dobrim učenjem tudi vzgaja. Bolj se moramo vprašati, ali v zbornicah dovolj tehtamo odnose med učitelji in učenci, med učitelji in starši, med starši in učenci doma. Resda pred šolo postavljamo vsak dan nove naloge. A nikoli ne bo smelo zmanjkati časa, da za primer postavim, za pogovor o še tako drobnem nesporezumu. Pa kritično ugotoviti, kako in kaj. Četudi bi bilo potrebno odgovoriti, kdo ga je polomil. Ob drobnem nesporezumu. Človeški, naši medsebojni odnosi so vselej tako zapleteni in soodvisni, da ni moč govoriti o enostranosti. Se zlasti, ko gre za starše, učitelje in otroke. Za ta trikotnik.

In da ne bi bilo ob tem pisanju morda kakih tolmačenj odveč, naj posebej poudarimo, da gre za razmišljanje — na sploh. J. V.

POSLEDICE UJME

Nedavne poplave so na območju žalske občine pustile za sabo hude posledice. Posebna komisija, ki si je ogledala najbolj prizadete objekte, je ocenila, da znaša povzročena škoda nekaj manj kot dvesto starih milijonov dinarjev, kar pa ne pomeni, da se kasneje ne bi izkazalo, da je škoda še večja.

Med delovnimi organizacijami je največjo škodo utrpel Kmetijski kombinat Hmezd, kjer je škoda, ki jo je povzročila vodna ujma, dosegla skoraj 100 milijonov starih dinarjev. V tekstilni tovarni Prebold imajo škode za okoli 40 milijonov, precej škode pa so utrpeli tudi kolektivni Montane, Keramične industrije Liboje, Ferralit, SIP Sempeter, Savinjski magazin in Zarja Zalec. Najbolj prizadet je seveda libojsko-zabukovski industrijski bazen, kjer bodo stroški zaradi podaljšanih prometnih relacij močno narasli. Pri tem pa ne gre zgolj za to, da je voda podrla stari most v Kasazah, temveč bo za potrebe obvoznega prometa potrebno urediti tudi nekatere manjše mostove, ki so doslej s svojo nosilnostjo odgovarjali zahtevam, ne bodo pa zmogli povečanega prometa v času obvoza.

Prejšnji teden je bila pri predsedstvu skupščine poseb-

na seja, ki so se je poleg članov predsedstva skupščine udeležili tudi predstavniki Ingradna in Splošne vodne skupnosti iz Celja. Na seji so se podrobno pogovorili predvsem o najnujnejših sanacijskih ukrepih, ki jih je povzročila narasla voda, predvsem pa je beseda tekla o obeh mostovih preko Savinje. Glede mostu v Kasazah je bilo dogovorjeno, da bo Vodna skupnost takoj pristopila k izgradnji začasnih priključkov na nov betonski most, tako da bo lahko preko njega čimprej stekel enosmerni promet, ki ga bodo urejali semaforjem. Z deli so pričeli takoj, pri čemer velja posebej poudariti, da bo kolektiv Vodne skupnosti tudi v celoti nosil stroške pri ureditvi začasnih priključkov. Vsekakor se to pomembna gesta kolektiva, ki je v zadnjem času ravno v tej občini imel nekaj nepotrebnih(!) težav.

Kljub temu, da bo promet že v kratkem času stekel preko novega betonskega mostu, pa bodo delavci Ingradna nemoteno izvajali program celotne izgradnje. Kot smo izvedeli, bo ob mostu ne glede na situacijo, ki je nastala, vse zgrajeno tako, kot je bilo predvideno, kar pomeni, da ostaja osnovni projekt popolnoma neokrnjen in da si bo-

do izvajalci prizadevali, da tudi rokov ne bodo podaljšali po nepotrebnem.

Če smo torej lahko, več za zadovoljni s situacijo ob mostu v Kasazah, pa je za deva okoli grškega mostu povsem drugačna. Čeprav so di v primeru tega mostu, niti, da je potrebno nemalo pristopiti k sanaciji vse to le ni steklo tako enako. Kar precej časa bo potrebno, da se oprav pot na studija o tem, kakšno je nosilnost mostu in kako k njemu najučinkoviteje pristopiti njegovi sanaciji. Dejstvo, da se je en nosilec delno upognil, kar je med drugim povzročilo tudi spiralni zasuk mostu, narekuje strokovni pristop k reševanju situacije pri sanaciji celotnega objekta. pa bo terjalo precej časa pričakovati je, da pred spomladjo ne bo mogoče tolovati obsežnejših sanacijskih del.

In če k temu povemo še to, da so narasle vode odnesle tudi nekaj mostov na priključkih Savinje ter napravile nastalo škodo, potem ni težko zaključiti, da so nedavne poplave v žalski občini pustile za sabo večje opustošenje, kot pa je to na prvi pogled splošno kazalo.

BERNI STRMCNE

SPREMEMBE SO TU

Svet za šolstvo, prosveto in kulturo pri Skupščini občine Slov. Konjic je pred nedavnim razpravljal o reorganizaciji vzgojno varstvenih ustanov. Pokazala se je potreba po enotnem pedagoškem vodstvu vseh ustanov, ki sprejemajo v varstvo predšolske otroke. Le vzgojno varstvena ustanova v Slov. Konjicah, ki ji ljudje kratko pravijo vrtec, je imela samostojno upravo, medtem ko sta ustanovi v Zrečah in Vitanju bili pod upravo tamkajšnjih osnovnih šol. Dan je predlog, da se ustanovi v Vitanju in Zrečah

priključita varstveni ustanovi v Slov. Konjicah. S tem bo dana možnost za enotno pedagoško in finančno vodstvo. Interesna skupnost otroškega varstva pa bo imela boljši pregled nad celotnim delom v teh prepotrebni ustanovah in enake kriterije pri sprejemanju gojencev in dodelitvi finančnih sredstev. Oddelek za pošolsko bivanje učencev pri varstveni ustanovi v Slov. Konjicah pa se priključi k II. osnovni šoli, kjer je svet šole že namestil delovno moč. Svet je z drugim tudi sklenil poslati pismo Interesni

skupnosti otroškega varstva, da prične z deli za obnovo prostorov v bivšem otroškem vrtcu v Slov. Konjicah. Do ravno je bil lansko leto naše najmlajše postavljen po polnoma nov otroški vrtec, v njem primanjkuje prostorov. Upravnica te predšolske ustanove nam je povedala, da je morala letos odkloniti okoli 30 otrok, ki so hoteli priti v vrtec.

Prostore otroškega vrtca v Vitanju so že začeli preurejati. Lesno industrijsko podjetje iz Slov. Konjic je namen dodelilo 20.000 din.

Za starše

USTVARJALNOST IN OTROK

Človekovo delo je danes vse bolj tehnizirano in vse manj fizično naporno. Moderni stroji, računalniki in druge naprave so podaljšali človekov rok in nadomestujejo tudi njegovo psihično energijo. Ni več potrebno, da človek stroj povsem pozna, dovolj je, čemu služi in kako deluje. Sam delovni postopek je pogosto omejen na pritiskanje na gumbe in vzvode, delo mora biti racionalno in učinkovito ob najmanjši izgubi časa in energije. Napredek tehnike lahko vpliva po eni strani na zmanjševanje zahtev po znanju, po drugi strani pa na vse večje odtujevanje dela in življenja od človekovih duševnih potreb, kar ni v skladu s človekovo naravo. Industrijski psihologi to neskladnost, med vse večjo tehnizacijo življenja in človekovo naravo, poznajo in se ji skušajo na razne načine izogniti, npr. z organiziranjem dela po skupinah, v katerih se sodelavci med sabo dobro poznajo, z večjo informiranostjo kolektiva, pojasnjevanjem pomena dela za celotno industrijsko panogo in prikazovanjem družbenega vidika neke dejavnosti.

Ena poglavitnih hib vse večje tehnizacije je dejstvo, da takšno delo ne zadovoljuje človeku prirojene potrebe po lastni ustvarjalnosti, po vnašanju svojega jaza v dejavnost, ki dobi s tem individualni pečat. Človek vnaša v delo samega sebe, svoje polklicne sposobnosti in človeške vrednote, kot so: tovarištvo, zanesljivost, človečnost, poštenost, vztrajnost, redoljubnost, natančnost itd. Delo mora nuditi človeku čimveč zadovoljstva in veselja, naj ne bo le sredstvo za osebni socialni in družbeni prestiž. Delo mora biti smiselno in naj služi človekovi rasti v družbeno bitje v najširšem

smislu besede. Za uspeh dela je potrebna vsestranska motivacija, skladna s človekovimi nagnjenji in interesi. Učinkovita motivacija izhaja iz človekovih duševnih in telesnih potreb, iz širine in kakovosti njegove splošne in specialne izobrazbe. Če vsega tega ne upoštevamo v zadostni meri, dela človek nezainteresirano, pozornost in zbravnost kolebata, zaradi česar delo utruja v večji meri. Škodljive posledice enoličnega dela, ki pušča človeka nezadovoljnega in napetega, lahko omilijo tkim. »konjičkim«, ob katerih se človek sprosti in si da duška zavrtim potrebam po lastni ustvarjalnosti. Neredko se zgodi, da slab ali poprečen delavec dosega ravno pri kakem konjičkju nadpovprečne rezultate. To je znak, da ga služba ne zadovoljuje, da se počuti zaradi tega ali onega vzroka nesrečnega. Izredno škodljiva je brezobzirnost in apatija znotraj delovnega kolektiva, kjer se posamezni člani včasih ne poznajo niti po imenih, kaj šele, da bi vedeli, kje koga »čevelj žuli«.

Mnogi slikarji, kiparji, pesniki in pisatelji, tehniki-amaterji, športniki, glasbeniki in drugi se imajo ravno svoji notranji nuji zahvaliti za lepe uspehe. Vzrok za tak »umik v samega sebe« je lahko močnejše čustveno doživetje, nezadovoljstvo s svetom in s samim seboj, težnja po novem in lepšem. Med številnimi v-gibi je običajno eden vodilni in najmočnejši.

Naloga šole je, da sprošča otrokovo ustvarjalnost, da ga seznanja s sredstvi in metodami, ki so osnova za vsako kreativno delo. S tega vidika se mi zdijo tkim. vzgojni predmeti enako važni kot izobraževalni. Kot pri odraslih, tako je tudi pri otrocih

pasivnost pri pouku dokaj govoren znak, da otrok nismo znali dovolj zainteresirati za šolsko delo, da smo torej premalo upoštevali splošne in svojstvene potrebe otrok. Med njimi je potreba otrok po lastni ustvarjalnosti zelo očitna, saj se kot mnoge druge javlja že v predšolski dobi, pri igri, in je pogosto nerazumerana in zavirana. Iz vsega že povedanega in ugotovljenega je razvidno, da je potrebno in celo nujno, da ustvarjalnost ne zamre niti v kasnejši zreli življenjski dobi. Osnovna šola otrokovo tozadevno aktivnost usmerja k družbeno koristnim ciljem. Pri tem se mi zdi potrebno, da bolj načrtno kot doslej spremljamo otrokov razvoj, njegovo splošno ali posebno talentiranost, otrokova nagnjenja in uspehe. Tako sistematično spremljanje in proučevanje otrokovega razvoja nam bo omogočilo še, da mu bomo lahko pravilno svetovali izbiri poklica oziroma nadaljevanje šolanja.

Pri skupinskem in kabinetnem pouku prihajajo otrokovi interesi, njegova iznajdljivost in ustvarjalnost, najbolj do izraza. Obravnavamo recimo temo »Gozda«, vrsto gozda, rastline in živali v njem, povezovali gozda s podnebjem koristi gozda, človekov oddih in rekreacijo, pogozdovanje, zaščito pred požari in škodljivci. Vemo, da niti trije ljudje ne doživljajo gozda enako. Kako ga kdo opazuje, je odvisno od prejšnjih izkušenj, življenjske usmeritve ali interesov. Pri proučevanju in učenju se pokažejo te silnice v večjem obsegu. Otroci prihajajo tako do svojstvenega, neposrednega stika s predmetom, ki ga proučuje. Ta odnos ni trpen, pač pa je aktiven, ustvarjalen. Intelektualna in estetska čustva, ki jih otrok

pri tem doživlja, otroka zadovoljujejo, varjalnost pa mu nudi še dosti več. Stvarnost in resničnost puščamo pri individualnem (umetniškem) izražanju ob strani. Otroci daje neoviran polet domišljiji. Potem je nam še možnost, da pokukamo v otrokov notranji svet in tako otroka bolje spoznavamo.

Zahteva po odprtosti šole in njeno polnostjo z življenjem ni nova. V nasprotnem primeru bi bila šola neživljenjska odtujena od vsakdanjega življenja. Otroci zapusti z določeno mero znanja, spoznanj in navad, kar ga spremlja kot osnova, kateri lahko naprej gradi, v življenje. Turne navade otrok in mladine pogosto končani osnovni, srednji ali visoki šoli krnijo. Začno se opuščati tudi zato, ker v srednjih šolah ponekod zastopajo njih smatajo za manj važne, drugozadredne. Pri tem ne mislim samo na pasiven odnos do kulturnih dobrin, pač pa tudi na aktivno sodelovanje. Zapostavljanje in nestrpnost razvoja, opuščanje, ima lahko slabše posledice kulturnega udejstvovanja, praznino, ki zaradi tega nastaja, pogosto zapolnjujejo različni tuji vplivi. Ti se nam demu človeku ponujajo na vsakem koraku skvarjajo njegov okus in ga puščajo notranje praznega. Vse to še odrasli sprejemajo vse preveč nekritično in nerazumno. Zato je utvara pričakovati, da bi do zikulture in do njih, nam nesprejemljive ideje, mladina sama zavzela kritično stališče. Izjeme samo potrjujejo pravilo.

Človeka jemljemo kot celostno osebo in pri tem ne smemo zanemarjati ali iskati boljše, ustvarjalnega dela te celosti ki išče in snuje lepoto in človečnost.

JANKO NOVAK

O usodi
nekega
prospekta

Celjska kulturna skupnost je že pred časom odločila, da bo v naporih za uspešno izvedbo kulturne akcije pripravila prospekt o delu in programih kulturnih ustanov v celjski občini. Namen je bil, da se približati delovnim ljudem kulturno stvarni s predstavljajo širokih možnosti obiska, ogleda, srečanja, nastopanja. Prospekt bi torej vabil. Povabil. S kakšno besedo.

Pa se je nekaj zataknilo. Račun še neizdelanega prospekta je bilo izrečenih kritičnih besed v informacijah kulturne skupnosti. Je tudi drugod. Češ in kol je z zakasnitvijo prospekta ogrožena kulturna akcija. Manj in nič več kot kulturna akcija.

Najprej se je namreč računalo, da bodo k stroškom za izvedbo prospekta nekaj prišlele družbenopolitične organizacije. Menda so sindikati obljubili del sredstev. A zdaj beseda še ni bila izrečena. Tudi zato ne, ker sindikate prevladuje mnenje, da bi morale prvenstveno kulturne ustanove sporazumno, dogovorno in odgovorno pristopiti do lastnih sredstev za široko propagandno ponudbo. Kar naj bi bil prospekt. Vendar pa kaže, da pripravljenosti le ni dovolj. Sicer bi bil prospekt že nastavljen. Ne glede na to, ali pa naj bi se kdo kaj približal k izdaji prospekta.

Nekam prozorno je sedaj prstom kazati drugam in pravičevati zamudo z izdajo prospekta na tak način.

No, pa navsezadnje — naj prospekt še naprej doživlja uodo nezaželenega desetega leta, če se zanj nihče zares ne zmeni.

Drugo pa je, da izmerimo, kolikšni soodvisnosti je prospekt s potekom kulturne akcije. Da ne bo pomote — najbrž je točno, da je lahko kulturni prospekt dober začetek postavitve enega izmed mostu med duhovno stvarjalnostjo in človekovim neodmevnim občutkom za bogata polja umetniških plov. Zagotovilo pa ni edini in tisto res je, da ni najpomembnejši.

Zato bi bilo bolj modro upoštevati, kaj je bilo od začetka leta do jeseni sploh storjenega za kulturno akcijo. Katere ustanove so sprejeli program (prebrali smo ga lahko na seji skupščine kulturne skupnosti) vsaj skromno, deloma ali v celoti uresničile. Kdo v teh prizadevanjih vodi, pa čeprav prospekta še ni. Kje je program kulturne akcije ostal le na papirju in mu tudi prospekt ne bo pomagal iz predalov. Pročreben bo pač odgovoren prikaz in pregled izvajanja kulturne akcije v celjski občini. Zlasti tistega deleža, ki so ga nase prevzete kulturne ustanove. Kot najbolj »pokliten«.

Seveda. Tudi drugi družbeni in politični osebi v tem prerezu ne morejo ostati ob strani. Ne sindikat in tudi SZDL ter ZK ne. Če bi hoteli hudo mučiti, bi rekli, da morajo svojo nalogo opraviti tudi brez prospekta. In da, na drugi strani, ne bi bilo prav, če bi kulturno poslanstvo opravile že s tem, če bi primaknile nekaj denurja za prospekt.

Za konec. Saj ne gre za podcenjevanje dobronamernih in tudi temeljiten pobud. Toda škoda bo, velika škoda, če bi osteno ne bomo ločili od nebitnega. Če bomo, kot radi rečemo, videli drevo, a ne gozda ne.

J. VOLFAND

Radeče

Pobratena zbora

O kulturnih dogodkih v laški občini, posebej se v Radečah, veliko premalo pišemo. Kdo ali kaj je temu vzrok? Moj namen ni razpravljati o tem. V tem zapisu želim zabeležiti izredno lepo prireditve, ki je bila v Radečah preteklo soboto: o koncertu domačega pevskega zbora in Mešanega pevskega zbora iz Miklavža pri Mariboru.

Prvič sem potoval v Radeče s takim namenom. Mrak je že legal, iz nizke megle je rosilo, sam pa sem v mislih urejeval uvod v današnji zapis. Na trgu sem že srečeval številne Radečane in ni mi bilo težko ugotoviti kam so namenjeni. Lepa ki so vabili. Ustavil sem se pred kino-dvorano. Ljudje v svečanih oblačilih, rahla napetost v srcih in obrazih, hkrati pa svečano razpoloženje in veder nasmeh. Stisnil sem se v kot nabito polne dvorane, v rokah sem stiskal mikrofona in lovil ubrane glasove Mešanega pevskega zbora. Miklavž pod vodstvom Draga Colnarika, člana mariborske opere. Komaj sem se dobrodušno nasmehnil, že je simpatična napo-

vedovalka Poldka Binderjeva napovedala koroško pesem »O, Podjuna...«. S to pesmijo so poslali tudi pevski pozdrav bratom na Koroškem. Vezni tekst, ki ga je prispeval prof. Janez Pešec, nas je vodil od pesmi do pesmi domačega in gostujočega zbora. Zapišemo lahko, da so se gostje nekoliko bolj »odrezali« kot domačini. Iz razgovorov smo izvedeli, da so se Radečani bolj skromno pripravljali za ta nastop. Imeli so samo dve vaji. Kljub temu, da je bil repertoar nekoliko »čitelnjski«, lahko zapišemo, da je bil kot nalašč za tako priložnost: zbora sta se pobratila in sklenila imeti trajno vez ter sodelovanje.

V imenu Prosvetnega društva »Zvonka Antolčiča« je najprej spregovoril Ivan Marinič, ki je prikazal kulturno prosvetno prizadevanje v Miklavžu — 10 km oddaljenem kraju od Maribora. Za njim je prevzel besedo direktor Vzgojno varstvenih ustanov Radeče — Laško Viktor Perger. Prikazal je nastanek vezi med tema dvema krajema in življenjsko pot Marjana Nemca, ki je padel

prav v Miklavžu pri Mariboru. Sledila je izmenjava spomenic o pobratenju, nato pa še skupen nastop obeh moških zborov. Lepega kulturnega dogodka, zlasti pa te prisrčnosti radeško občinstvo prav gotovo še dolgo ne bo pozabilo.

Po koncertu so imeli družabni večer v domu »Partizana«, kjer so pesmi odmevale še dolgo v noč. Ko človek zapuša tako prireditev, nehote pozabi na vsa »strokovna« navodila vodilnih glasbenikov in izgubi kriterije za ocenjevanje samega glasbenega deleža. Menim, da to tudi ni edina vrednost skupnega prepevanja. Ljudje postanejo ljudje — bratje v pravem humanem smislu.

Stefan Zvižej

dobra
knjiga

najboljši
prijatelj

NA POTI V GLEDALIŠČE

Vaš gledališki obveščevalec

Končno Čehov

Drame velikega ruskega pisatelja Antona Pavloviča Čehova so zvečine označene kot komedije, čeprav gledalcev niso nikoli spravljale v poseben krohot. Seveda ne zato, ker bi bile slabe, marveč zgolj zato, ker so poseben narave. V času, ko je pisal UTVO (1896), je prevladoval na gledališkem odru veličastno napihnen stil igranja in temu igranju je Čehov postavil nasproti jedko, pogumno in iskreno pristnost. Ta mala revolucija je danes videti preprosta kot Kolumbovo jajce, njene revolucionarnosti pa še vedno ne moremo zanikati. Kot dober pisec in prodoren mislec se je Čehov uprl laži neke družbe in njene gledališča s svojo Resnico. To seveda ni bil obračun ideologa, ki sklene dokončno obračunati s tragično vznesenostjo in cimeravostjo malomeščana, pač pa tenkočutna, premišljena poteza umetnika, ki skozi vrsto preprostih, vsakdanjih prizorov oblikuje zanesljivo izpoved neke generacije in jo spreminja v prepričljivo umetniško dejanje ob koncu propada meščanske umetnosti.

Igra se odigrava na nekem posestvu med aristokratami, pisatelji, igralci in upravniki posestva. Pogovarjajo se, se prepirajo, zajtrkujejo, flirtajo, lovijo ribe, igrajo karte in gledališče. Konstantin Trepjev, sin igralke, piše »težka dela« in se brezupno zaljubi v Nino, ustreli utvo (galebico) in jo položi dekletu pred noge. Nina pa odide za starejšim, nepomembnim, modnim literatom Trigorinom, v katerem vidi utelešene vse svoje »velemestne« sanje. »Snov za krajšo povest«, pravi Trigorin. »Ob jezeru že od mladih nog živi mlado dekle. Rada ima jezero kakor utve in je srečna in svobodna kakor utva. A kar na lepem pride nekdo, jo zagleda in ker nima kaj početi, jo pokonča kakor tole utvo.« To se zgodi tudi Nini, ki bi rada postala velika igralka. Trigorin jo pusti na cedilu in ko se zapušča, brezuspešno sreča s Konstantinom, se

ta v brezupju, da bi jo lahko kdaj navezal nase, ustrela.

Čehov je svoje drame imenoval vodvile, komedije. V Utvi je življenje podobno komediji. Ljudje so omejeni na majhnost, na banalnosti svojih vsakdanjih in življenjskih laži. Radi bi se rešili iz močvirja izpraznjenih upov in prepričani so, da je vsega kriva provinca, v kateri živijo. Čehov pa nam jasno pove, da provinca ni niti v majhnem mestu, niti na deželi, marveč v duhu. Provinca je vselej vprašanje duha.

Na tofografiji spredaj Marija Goršičeva in Janez Bermež, zadaj od leve proti desni Jana Smidova, Stefan Volf in Ljerka Belakova.

Iz dnevnika SLG (5)

Iz Kostanjevice

»Utva« Antona Pavloviča Čehova doživlja nenavadno potovanje (tako bi rekli: od premiere do premiere), do svoje končne prve predstave v Celju, ki bo jutri, v petek 5. oktobra. Naštudirana je bila že spomladi in tako smo šli z njo v Veienje na VELENJSKO PREMIERO, ki je bila 28. junija. Ko smo jo začeli obnavljati, smo dobili vabilo z Dolenjskega kulturnega festivala v Kostanjevici, kjer je program potekal takole. Ob pol šestih zvečer smo se udeležili otvoritve razstave v Lamutovi galeriji, kje smo si lahko ogledali čudovite reprodukcije Lucasa Cranacha, velikega nemškega slikarja realista iz prve polovice 16. stoletja (500-letnica njegovega rojstva). To potujočo razstavo, ki bo prišla tudi v Celje, je pripravila Nemška demokratična republika. Po otvoritvi je bil miniaturni koncertni nastop sopranistke Bogdan. Stritarjeve in pianistov zakoncev Dekleva. Navzoč je bil tudi predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti Josip Vidmar s soprogo. Ogledal si je predstavo »Utva«, o kateri se je zelo pohvalno izrazil. Pred predstavo pa je upravnik in umetniški vodja gledališča Bojan Stih slovesno izročil direktorju dolenjskega festivala Ladu Smrekarju elektronični regulator (del regulatorja smo darovali igralski družini v Vojniku, ki smo ga poleti zamenjali z modernjšim). Darilo je Lado Smrekar sprejel kot dejanje nadse dobrega sodelovanja med poklicno ustanovo in amaterskimi družinami. Kakor po vsakem gostovanju v Kostanjevici, se je tudi ta KOSTANJEVIŠKA PREMIERA (29. septembra) zaključila na malem banketu, v prisrčnih pogovorih, in z vabilom na zopetno snidenje.

jž

Stašine modne kreacije

Staša Gorenšek je pripravila pod pokroviteljstvom Tehnomicatorjeve Veleblagovnice »Ta« v foyerju Slovenskega ljudstva gledališča v Celju samostojno razstavo modnih kreacij. Staša, ki je sicer tudi redna sodelavka Novega tednika in Radia Celje, je končala šolo za oblikovanje v Ljubljani in se posvetila modi. Tako lahko že dalj časa spremljamo njene skice in modna načrtovanja na časopisnih straneh, kjer svetuje mladim dekletom in ženam, kako naj se oblačijo.

Zdajšnja razstava pravzaprav ni nobeno presenečenje, saj mlada kreatorka v svojem ustvarjalnem in idejnim polnem svetu ne more drugače, kot da pokaže v organizirani obliki širši javnosti svoje oblikovne dosežke. Zato smo ji v Celju za omenjeno razstavo lahko hvaležni, saj je ena prvih te vrste. Na panojih se vrstijo številne skice modnih kreacij, pa tudi še izdelane večerne obleke so na vpogled, zanimivo krojene, v kombinaciji s tiskom. Vsa razstavljena dela dajejo videz zaključene celote, saj na nek posreden način ponazarjajo pot od ideje do kreacije, od kreacije do finalnega izdelka. Staša tudi

sama šiva in pravi, da z izбором, oziroma z idejami nima nobenih problemov. Vse že vidi vnaprej, treba je samo veliko delati, da človek dohiti svoje misli in jih uresničuje.

dm

Hermanova razstava

V sklopu nove moderne velenjske knjižnice je tudi galerijski prostor, v katerem prirejajo občasne razstave. Tokrat je razstavil svoja dela Anton Herman, študent akademije likovnih umetnosti v Ljubljani, ki sicer stanuje v Sošanju, rojen pa je v Galiciji pri Zalcu. Na ogled je postavil nekaj portretnih plastik, dva spomeniška osnutka kot maketi in vrsto linorezov manjšega formata.

Herman je v Saleški dolini in tudi v Celju imel že samostojne razstave, in sicer kot samouk. Sedanja razstava oziroma eksponati pa nosijo v sebi pečat resnega študijskega dela, ki si ga je Herman pridobil pri študiju na ljubljanski akademiji.

V. KOJC

”Svoboda poje, igra“

Vse sekcije Delavskega prosvetnega društva »Svoboda« Celje se intenzivno pripravljajo za revijo pod naslovom »Svoboda« poje in igra. To bo prikaz dela društvenih sekcij v zadnjem letu. V Narodnem domu bodo nastopili: Moški pevski zbor, harmonikarski orkester, tamburški zbor ter ansambli Vikija Ašiča, kvartet »Kavalerija« s pevcema Francem Rebernikom in Andrejo Zupančič in New swing

kvartet s pevcem Otom Pestnerjem. Obeta se nam pester, zanimiv, hkrati pa zabaven kulturni večer. Take nastope smo bili vajeni videti ob koncu sezone, to pot pa so se prizadevni organizatorji odločili za nastop v jesenskem času, ko nam takih prireditev zelo primanjkuje. Prireditve bo 19. oktobra ob 20. uri v Narodnem domu v Celju.

Stefan Zvižej

DOGODKI

CELJE: ZANIMIVO O USTAVI

V dosedanjem uresničevanju ustavnih sprememb preveč poudarjamo normativnost in institucionalizem novega mehanizma samoupravljanja. Skupne službe nimajo pogojev, da bi bile temeljne organizacije združenega dela. Delavska kontrola mora postati sestavni del celotnega upravljalkega procesa v organizaciji združenega dela. Zavzeti se moramo za zavestno spreminjanje samoupravnih odnosov in ne menjati le oblike, vsebina pa bo ostala ista. V celjski občini se pri uveljavljanju ustavnih določil niso vsepovsod dovolj izkazali. To je nekaj bistvenih povzetrov razgovora o uresničevanju ustavnih sprememb, ki ga je organizirala komisija za dejnopolitično usposabljanje pri komiteju občinske konference ZKS v Celju. Uvodne misli so podali To-

ne Erjavac, Tone Zimšek in Peter Toš, ki je med drugim poudaril, da marsikje niso razumeli revolucionarnega bistva ustavnih sprememb. To je nujnost samoupravnega sporazumevanja med delavci v združenem delu.

PODSREDA: TV ZA UČENCE

Minulo nedeljo so v Podsedro prišli predstavniki tovarne Iskra iz Kranja. Učencem osnovne šole Podsedra so prinesli darilo, ki so ga že dolgo želeli, vendar je želja presegla njihove možnosti: televizijski aparat, gramofon in pa plošče, potrebne za pouk nemškega jezika. V zahvalo za darilo, ki so se ga učenci šole v Podsedri zelo razveselili, so predstavniki podjetja Iskra pripravili krajši kulturni program, potem pa so jih povabili na kosilo. V popoldanskem času so jim še razkazali svoj domači kraj, ki je, mimogrede povedano, eden najstarejših trgov na spodnjem Štajerskem.

-mst-

AERO: KADROVSKE SPREMEMBE

V septembru je prišlo v celjskem Aeru do pomembne kadrovske spremembe. Ivan Melik-Gojmir, do združitve Cetisa z Aerom glavni direktor Cetisa, do nedavna pa pomočnik direktorja v Aero, je odšel v zaslužni pokoj. Mesto pomočnika glavnega direktorja Aero pa je sedaj zasedel diplomirani inženir Milan Zupančič, prej zaposlen v Cinkarni.

LIP LOČE: NOV ČASOPIS

Lesnoindustrijsko podjetje v Ločah je v septembru prvič izdalo interni časopis za vse zaposlene. Glasilo so dali ime Naše življenje. Uredniški odbor vodi inženir Stane Kokelj, člani pa so Janko Kováč, Jože Bizjak, Vinko Leskovar, Mirko Polanec, Franc Padežnik in Ivanka Klokočevnik. »Naše življenje« bodo izdali štirikrat na leto.

ROGAŠKA SLATINA: ZBOROVANJE GEOGRAFOV

V petek, 5. oktobra, se bo v Rogaški Slatini začelo IX. zborovanje slovenskih geografov, ki bo trajalo do 7. oktobra. Zborovanje organizira Geografsko društvo Slovenije, udeležilo pa se ga bo okoli 250 geografov iz Slovenije in zamejstva.

IX. zborovanje slovenskih geografov se bo v dneh, ki bodo natpana z raznimi razpravami, osredotočilo predvsem na šmarsko regijo in jo bo poizkusilo osvetliti z vseh mogočih geografskih in demografskih vidikov, ki se jim bodo pridružili še drugi.

Z referatji bo sodelovalo trideset znanstvenikov, delavcev v gospodarstvu, zdravstvu in šolstvu ter turizmu.

Zadnji dan IX. zborovanja bo posvečen običnemu zboru društva Slovenskih geografov, po običnem zboru pa bo sprejem v Koncertni dvorani Zdraviliškega doma STYRIA.

-mst-

CELJE: MAJDA TROGAR V. D. DIREKTOR

V okviru šestega sejma obrti in sedme zlatarske razstave je bila v ponedeljek seja članov izvršilnega odbora poslovnega združenja Formator, na kateri so se dokončno poslovili od dosedanjega direktorja Ivana Uranjeka, ki je prevzel mesto direktorja v zdravilišču Dobrna. Hkrati s tem so se mu zahvalili za izredno delo, ki ga je opravil v združenju, še posebej pri organizaciji obrtnih sejmov. Na njegovo mesto so za vršilca dolžnosti direktorja imenovali Majdo Trogarjevo, dolgoletno sodelavko v biroju poslovnega združenja Formator.

VELENJE: GOSTOVANJE V ESSLINGENU

Velenje in Esslingen sta že vrsto let pobrateni mesti. Tako so bili ves prejšnji teden v Esslingenu člani gimnazijskega pevskega zbora, ki so pripravili dva koncerta. Najprej so peli v veliki Mercedesovi tovarni za naše delavce. Navzočih jih je bilo okoli tisoč. Drugi koncert pa so imeli v glavni mestni koncertni dvorani, kjer so njihovo petje izredno lepo sprejeli. Gostitelji so jim v času bivanja razkazali tudi številne mestne znamenitosti, bili pa so tudi na sprejemu pri nadžupanu Esslingena Eberhardu Klapprothu.

Omenjeni župan je v teh dneh tudi prispel na obisk v Velenje, kjer se je pogovarjal s predstavniki občinskih organizacij o nadaljnjem medmestnem sodelovanju, ogledal pa si je tudi več tovarn in kulturnih znamenitosti.

LAŠKO: OBSEŽEN DNEVNI RED

V petek bo v laškem druga popočitniška in 37. redna seja občinske skupščine sedanjega sklica. Dnevni red obsega 10 točk. Za soglasje k zaključnemu računu prosijo sklad za financiranje družbenih dejavnosti, sklada za gospodarsko in komunalno dejavnost, sklad za financiranje narodne obrambe in gasilski sklad ter pospeševalne službe v kmetijstvu in zagotovitvi virov njenega financiranja. Sprememb naj bi bil deležen tudi odlok o ukrepih družbene kontrole. Razpravljati bodo o razdalnem okolišču Lahomšek in izvolili vrsto komisij, med temi komisijo za izdelavo novega občinskega statuta.

Srečanje v avtobusu s Kranjčevo Nežo

Med srečnimi nagrajenici TEHNO-MERCATORJA za potovanje v Švico s kuponom »T« je bila tudi Kranjčeva Neža. Ko smo krenili z avtobusom iz Celja izpred gledališke stavbe, je še ni bilo. Poprosila je, če bi jo lahko vzeli s seboj kar na postaji v Petrovčah, sicer pa ni imela v tako zgodnji jutranji uri prevoza v Celje. Avtobus je v Petrovčah res ustavil in vstopila je. Vse oči so bile uprte vanjo, najbolj pa se je menda začudil sam vođa Janko Cesar. S palico in pa dobro voljo Janka si je pomagala po visokih stopnicah, ki so bile kar prestrežne za njena leta. Koliko jih šteje — o tem bo stekla beseda ob koncu tega zapisa. Za presenečenje!

Sedla je med mlade ljudi, toda njene živahne in izredno igrive oči so zgovorno pričale o tem, da tudi sama še zdaleč ni za zapeček, kjer bi dremaje preživljala svoja stara leta ob spominih na grenko preteklost. Kranjčeva Neža je prestala toliko dobre volje in optimizma v njej, da verjame odpravila v svet. Ne da bi čisto pozabila na čase, ko ji je bila skorja kruha prva skrb na svetu, da ne bodo otroci lačni. Takih stvari in težkih časov človek niti ne more pozabiti, pa čeprav pravi stari pregovor, da prej pozabimo slabe kot pa dobre čase.

Čisto nehoti še v človeku kdaj gloda krivica, ki jo je doživljal v življenju, katerega usodo si ni mogel sam krojiti. Takšna je bila tudi Neža. Zrla je skozi okno po lepi pokrajini in z mislimi se je vračala v kraje, ki vodijo na Nemško pa na Francosko. Tam je pred zadnjo svetovno vojno Neža pretočila marsikatero solzo, pa tudi zneje, ko se je vrnila v svoje Kasaze pri Petrovčah. Pozneje mi je v priletnem razgovoru zaupala, da je preko štirideset let, kolikor je bila v zakonu prejelkala, zdaj pa hoče vse to nadomestiti. Sicer verjame, da ne bo živela še toliko let, da bi vsa leta prestanega gorja izmerila s sončnimi leti si ve starosti, vendar je toliko gorja, da se je zdaj v dobroto in se kdaj pa kdaj veselo nasmehne. Že 1924. leta je odšla v Francijo z možem Johanom, ki je delal v rudniku, kopač je bil, na čelu! To je bilo garanje, ki ga človek ne bi privoščil hudiču, ne pa sočloveku. Neža, ki je delala pri ljudeh, je imela dnevno tudi po dve »rihte« in je včasih zaslužila s svojim delom več kot nien Johan. Po devetih letih sta se vrnila, vendar se je mož ponesrečil in ni dobil doma dela. Zato sta se vrnila v Francijo, kjer je mož dobil delo. 1939. leta sta bila na Nemškem, v Würtembergu. Neža se je zaposlila v tekstilni tovarni, blizu katere so tudi stanovali. Tam so preživeli tudi zadnjo vojno.

Štiri otroke je povila Neža. Najstarejši sin danes živi v Belgiji, drugi sin je bolan in je doma, hčerka je v Franciji, najmlajši sin pa je padel 1944. leta v nemški vojski. Družina se je v Kasaze vrnila 1945. leta, mož ni delal tri leta, ker je bil slab, 1948. leta pa se je zaposlil v Keramični v Libojah, kjer je delal

vse do upokojitve. Težko življenje, fizični napor, ki ga je terjalo rudarsko delo, je dokončno utrudilo Nežinega Johana in 1958. leta je legel k zadnjemu in večnemu počitku. Ostala je z otroci, ki so rasli in si iskali vsak svoj kruh. Danes je ponosna kot vsaka mati, če njeni otroci s poštenim delom služijo svoj kos kruha zase in za svoje otroke.

Vrtno se za hip k presenečenju našega vođa Janka. »Kamor sem potoval,« pravi, »sem srečeval Kranjčevo Nežo. Bila sva skupaj v Pragi na drugod. To je korajžna ženska, jih ima že čez osemdeset!«

Res, Neža jih ima že dvainosemdeset in že čez, pa veselo rajša po širnem svetu, ki se ji zdi danes veliko lepši kot pred mnogimi leti, ko je morala vanj zaradi skorje kruha. Danes pa plača turistični agenciji znesek za potovanje, pripravi si potovalno torbo in hajd po deželah, da jih vidi in spozna. Najraje gleda rože, vendar trdi, da tako lepih, kot so njene, še ni nikjer videla. In kje vse je že bila naša Neža? V Nemčiji, tudi poznbeje, ne samo pred vojno, v Benetkah, v Belgiji, Franciji, na Švedskem, v Holandiji, Španiji, tudi že prej v Švici in Avstriji in v Rimu. Po kaj je šla v Rim, sem jo vprašal, pa je rekla odrezavo: »Sem se šla spovedat papežu, pa mi ni odpustil; jaz pa njemu nisem in sva si bila bot!« Pred leti si je šla ogledat tudi zloglasno koncentracijsko taborišče pri Münchnu — Dachau.

»V Turčijo bi še rada šla,« je skozi nasmeh priznala. »Bi našla kakšnega Turka in bi skupaj preproge prodajala po svetu...« Spet ji nasmeh spreleti ustnice. »Nič kaj dobro življenje nisem imela, zato pa imam takšno starost,« je modro ugotovila.

»Zdaj pa bo na vrsti Jugoslavija. Rada bi čimveč videla naše domače dežele. Na jug bi potovala, pri nas pa sem že bila v Logarski dolini in celo na Okrešelj sem šla!«

Spet se zazre skozi okno, mimo katerega bežijo slike. Rahlo je orošeno z zunanje strani, kajti dež je pršil in sivi težki oblaki so se vlekli po nebu. Toda njen obraz ni bil zaskrbljen ali otožen, češ, koliko sem že videla, pa če me malo ljubi dežek zmoti, nič hudega — kaj je to v primerjavi z življenjem! »Enkrat bi še rada šla gledat na luno, če je gor kaj kame-nja,« pravi nenadoma, povsem resno. »V Petrovčah mi obetajo, da ko bom umrla, mi bodo dali na grob koš in češnjo bodo vsadili vanj. Doma imam v sadovnjaku kar štiri-najst češnjavih dreves... pridite kdaj na obisk, imam dobro šmarnico. In slikali ste me, vam plačam... ja, še bom potovala, lepo je to. Kaj bi se po moji smrti kregali za tiste moje uboge kraljarje, bolje da jih sama zdaj zapravim...«

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

OJ, ŠE BI ŠLA PO SVETU!

Njihovo življenje je materinstvo

KDO BO BIRTVAL ...

Mirno sem zavozil v križišče v Petrovčah in ravno prestavljal v tretjo, ko je na avtobusni postaji stoječa starejša ženica dvignila roko. Noga mi je kar avtomatično skočila na zavoro, prestavljal sem v vzvratno in ji popeljal naproti. Na zadnji sedež sva zložila prtljago in že je avto zdrsel v smeri proti Pirešici. Pa je beseda dala besedo. Zmotila se je v avtobusu, pa je morala v Petrovčah izstopiti in počakati na drugega, da bi se popeljala proti Pervegu od tam pa še več kot tri kilometre peš proti Zavrhu pri Galiciji.

Povedal sem ji, kdo sem in da sem namenjen k neki mamici v Ponikvo, ker v Tedniku že tretje leto pišemo o mamicah, ki imajo več kot deset otrok.

»Jaz pa sem jih imela trinajst!« mi je segla v besedo. Prvi trenutek sem mislil, da mi bo volan ušel iz rok, nato pa sem ji hitro razložil vse podrobnosti. Branila se je, da jo je sram mi je rekla, da bi jo v časopis dali, no bolj ko sva se bližala njenemu domu v Zavrhu bolj je bila zgovorna. Doma je bila nedaleč od svojega sedanjega doma, na viničariji. Ko sta se s Francetom vzela, bilo je pred 46 leti, sta najprej odšla v Sempeter, kasneje sta se vrnila na možovo doma-

čijo. Tasi je kmalu zatem kupil nekoliko niže ležečo posestvo in tja sta se preselila ter ostala tu vse do povojnih let.

SUPERGER MARIJA je rodila trinajst otrok, sedem fantov in šest deklet. Trije otroci so zgodaj umrli, vsi ostali pa še žive. Najstarejšemu sinu je 46 let in najmlajšemu Lojzetu pa 29. Štirje so se poročili, ostali žive še doma. Kmetije še nista predala in kar sama še skrbita za okoli 40 hektarov veliko posestvo, ki terja precej pridnih rok. Nekoliko sta z možem že nagovarjala Lojzeta, ki je sicer zaposlen v celjski žični in se vsak dan z motorjem vozi od doma, pa se nikakor ne more odločiti. Kdo bo birtval je torej še odprto, se bo že

našel kdo, ko bo prišel čas za to.

Supergerjeva mama ima doslej že enajst vnukov, kar pa je pravzaprav še vedno kar malo v primerjavi s trinajstim otroki, kolikor jih je rodila sama. No, ko se bodo poročili še preostali, potem bo tudi še vnukov prav gotovo več. Učakala pa jih tudi še bosta z možem, saj sta oba še kar dobrega zdrava, pa čeprav je možu Francetu že zlezal na utrjena pleča sedmi križ. Mama Marija pa, dokler se bo podajala še sama po opravkih v Celje, pešala po strmi cesti in gospodinjala, tako dolgo se ji res ni bati, da bi morala v bolniško postelj. Sicer pa je tako, da je pri hiši vedno veselo, saj jih živi v skupnem gospodinjstvu kar štirinajst, pa zaradi tega seveda tudi dela v kuhinji nikoli ne zmanjka.

Sicer pa mama Marija ne pozabite, da sva se dogovorila, da pridem na zlato poroko čez štiri leta in prav gotovo ne bom pozabil, kaj sva se za takrat domenila. Vse bomo opravili, kot je bilo rečeno! Mislim da velja, saj veste kaj mislim, če je držalo petdeset let, potem bo tudi v bodoče, pa čeprav bi ceremonijo moral opraviti kar jaz. Velja, kajne? Pa veliko zdrava in sreče tudi v naprej.

BERNI STRMCNIK

Aranžerji! Oblikovalci!

— kvalitetni angleški letraset — črke in številke

- umetniški letraset
- letracolor
- letrafilm
- letratone
- pribor za letraset

VELEBLAGOVNICA

Ob celjskem sejmu

NEKAJ MISLI V VRVEŽU

Irma Hirsberger

v vrvežu, ki skoraj ne pusti predaha, je težko ujeti minuto, dve za pominek. Celjski le za izmenjavo nekaj besed. Vse so bile skoraj izrečene, besede namreč, in mi misli izrečene na hitro. Prav zato so morda najvažnejše, najbolj tehtne. Vse se vrtele okoli letošnjega celjskega sejma, vse okoli prireditve, ki uvršča Celje med prava sejmska me-

IRMA HIRSBERGER, ki je sicer vajejka, je tokrat razstavni prostor kolektiva, Kreator ljudje se močno zani-

Stevo Romančič

jo za naše izdelke, zlasti še za otroška oblačila. Všeč so jim. Kaže, da smo dobro izbrali. Pa tudi poznajo nas dobro. Ime našega kolektiva se je že uveljavilo. Sicer pa menim še to, da je zelo prav, ko sodelujemo na tej prireditvi.

STEVA ROMANICA, komercialista, smo tokrat našli na prostoru laškega TIM. »Tokrat prvič sodelujemo na celjskem sejmu. Zanimanje za naše izdelke je veliko. Po zaslugi tega sejma, so na vidiku tudi nekatere pogodbe o dobavi naših izdelkov. Sejem se je uvelja-

Vinko Kolenc

vil, le škoda, da je urejen v takšnih prostorih. To čutimo zlasti razstavljalci. Ko bodo novi prostori, bo vse drugače.

VINKO KOLENC je zastopnik centra za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov. »Odločili smo se, da pokažemo izdelke, ki so dijo v naš proizvodni načrt za prihodnje leto. To so regal za shrambo, ki je sprič sestavljivih elementov zelo sprejemljiv za vsak prostor, zatem kopirna miza in servisni voziček. Sejem je dober, kvaliteten in prav zato se mi zdi, da bi se v na-

Jolanda Lesjak

šem mestu morali odločiti še za eno takšno prireditev v letu. To naj bi bila gospodarska razstava v najširšem pomenu besede, zlasti pa z udeležbo industrijskih in drugih kolektivov.

JOLANDA LESJAK, je študentka četrtega letnika prava, v času sejma pa tudi tolač dela celjskega Pohištva. »Kot vidite se je ta kolektiv tokrat predstavil z lično študentsko sobo, ki jo bo prihodnje leto uvrstil v serijsko proizvodnjo. Med obiskovalci uživa izredno pozornost, poleg nje pa tudi cvetlično stojalo, ki bi ga prenekateri ra-

Marjana Brežnik

daj odnesli kar s seboj. Kolektiv je torej uspel. Kar se tiče sejma pa tole: če se hoče Celje s svojim gospodarstvom uveljaviti, pokazati, potem mora imeti takšno razstavo.

MARJANA BREŽNIK, prodajalka v paviljonu Tkanine: »Moram reči, da dobro delamo in da je pred našo stojnico vedno dovolj kupcev. Srajce, predpasnike in nogavice prodajajo z velikim pustom, tudi od 30 do 50 odstotkov. Celje mora imeti svoj sejem. Ko bi le kmalu dobilo tudi primernejše prostore.«

M. BOŽIČ

SOSED
SOSEDU

SOŠOLCA

Rumene ručke so koračile v sošo oziroma fantki in deklice, ki so jih nosili, so se med seboj prepirali, kdo je v razredu največji razgrajec. Ko so dospeli v šolo, se ni bilo odprta, zato so s kregom nadaljevali še pred solskimi vrati. Prišla je njihova tovarišica in jih umirila.

Razposajene glavice so posedle v razredu. Srečno so presli ure nove matematike, nekoliko dalj časa so se zadržali pri črki U, in že je bilo na vrsti njihovo najljubše opravilo — risanje.

Tovarišica jim je prejšnji dan naročila, da naj prinesejo s seboj barvice. Voščence.

Skatice so pri risanju romale na klop, vmes je bilo veliko klepetanja, čes, jaz imam voščence iz Italije, moje pa so iz Lipnice, jaz sem jih kupila v T...

Le Lidija je bila tiha. Mamica ji je včeraj rekla, da nima denarja. Tako je ostala Lidija brez voščenke.

Ko je prišla tovarišica ponje, ji je Lidija povedala, da barvic nima. Tovarišica je pogledala po razredu in pri Tončku opazila zelo dolge voščence. Vzela mu jih je in razpolovila. Polovičke pa je dala Lidiji, ki se je veselo spravila na risanje svoje mame. Delali so namreč njen portret.

Tonček se je našobil in ko je bilo konec pouka je vrgel Lidiji v obraz: »Ker ste revni doma, je tovarišica prelomila moje barvice!«

Lidija je sklonila glavo, beseda »revni« pa ji je zvenela še dolgo po ušesih. Je tovarišica naredila prav? Poznala je Lidijine razmere doma in se držala gesla, da mora sošolce s sošolko deliti vse. Morda pa ne bi bilo Tončkovih našobljajev uste, če bi stvar razložila? Užaločila pa bi Lidijo, zato je ravnala tako kot smo opisali.

pisma

ZALOSTNA ŠOLA

Bivša šola v Rimskih Toplicah sameva že celo leto. Poslopje je res potrebno preureditve, a kdo se je bo usmilil še pravi čas, dokler res ne propade? Poslopje je tik ob glavni cesti pa vseeno ne privlači nalogar. Koliko ženskih src je že upalo, da najdejo tu zaposlitev, kajti govorilo se je, da bo tu obrat Kore iz Radeč. Zal pa je po enem letu vse na mrtvi točki. Zalostni smo mi in z nami naša šola.

Marija Mali

NI BILO NADZORA

Nenadne poplave in hudi nalivi so prizadeli tudi Celje. Marsikje je bil ogrožen promet. Voda je videla v kleti in podobno. V sredo dopoldne, 25. septembra se je v podvozu pri pošti nabralo toliko vode, da je kanali niso mogli požirati zaradi previsokega vodostaja Voglajne in predvsem Savinje in je bila cesta proti Teharjem in Storam zaprta. Pri pošti pred obema privozoma sta bili postavljene rdeče - beli zapreki. Kljub temu pa so vozniki osebnih avtomobilov vozili skozi podvoz, in sicer po desni strani v obe smeri, po pločniku za pešce, ki je občutno višji in ga voda ni zalila! Ne vem, kdo je zaprl cesto, vem pa, da bi morali miličniki nadzorovati in usmerjati promet! Ker je skoraj ves dan padal dež, verjetno nihče ni hotel stati na dežju, čeprav bi lahko kaznoval ali preprečil marsikaj.

V večernih urah sta obe rdeče-beli zapreki ležali na cesti, po kateri so vozniki »brezskrbno« in »junaško« vozili!

Z. S., Celje

POKAL V GORICO

Zelo kritiziram, da niste objavili mojega pisma, v katerem sem pred enim mesecem pisal glede rudarskega praznika v Ljubljani, ker gre za podjete Montana Zalec.

Montana Zalec rudnik premoga in nekočin je tudi letos praznovala rudarski praznik kot vselej tradicionalno. Ker imamo več ekonomskih enot, so se pomerile v nogometu EE Zaloška Gorica in Ljubljane. Rezultat je bil 2:2. Šlo je za prehodni pokal. Ker sta se obe moštvi strinjali, so streljali enajstmetrovke in je zmaga šla po žrebanju Zaloška Gorica. Največja zahvala gre predvsem varvarju in kapetanu Brišniku.

Delavci v Zaloški Gorici si tudi želijo, da bi se uredilo nogometno igrišče, da bi imeli delavci, posebno pa igralci nogometa po napornem in težkem delu tudi malo razvedrila, posebno v nogometu, ki ga tako ljubijo.

Z. E. Griže 67

ŠE »ZLEPA DELAJ — ZGRDA POJDI«

V Novem tedniku št. 32 z dne 23. avgusta 1973 na strani 11 je bilo objavljeno pismo z naslovom Zlepa delaj — zgrda pojdi, ki ga je napisala Slavica Kranjc iz Zg. Rečice — Laško.

Ker je večina navedb v pismu, katerega cilj je bil oblatiti naše ime, izkrivljenih in zlaganih, vas vljudo prosim, da objavite kot odgovor še to moje pismo.

Izhajam iz srednje kmečke družine. Ze zelo zgodaj, komaj 10 let mi je bilo, mi je umrl oče in tako je mati ostala s tremi otroki sama na posestvu. Oba z bratom sta

bila mlajša in mene, kot najmlajšega sina v družini me je zato čakalo največ dela. Po odsluženju vojaške obveznosti sem se zaposlil v jami Rudnika Laško, hkrati pa pomagal še vedno na svojem rodnem domu. Pred desetimi leti sem se poročil z ženo Marico in prišel za gospodarja na Perčičevo kmetijo. V teh letih se mi je tudi družina povečala, tako da smo pri hiši štirje.

Kot doma na svojem rodnem domu in kot v jami rudnika, sem tudi tu zagrabil za delo z vso vnemo, hkrati pa po najboljših možnostih pričel s posodabljanjem kmetije s tem, da smo že nakupili precej poljedelskih strojev, ki naj nam olajšajo naše delo.

Kot otrok sem mirno živel in delal skupaj z vsemi stanovalci na naši kmetiji vse do pred tremi leti, pa še nekaj dlje, ko je Slavica Kranjc spoznala svojega sedanjega fanta in očeta njene hčerke Nandija Jakopiča. Ta je v začetku zares pogosto zahajal k njej, nato pa se je kar za stalno naselil pri njih, da bi se izločilo posledico, da se je število stanovalcev sobe povečalo od prvotnih dveh, to je mame Kranjc in hčerke Slavice, še za Nandija Jakopiča in male hčerke, ki se je rodila v lanskem letu.

Zanikati moram navedbo v pismu, da bi se z njim o stalnem prebivanju pri nas kakorkoli dogovarjali. Nagnal ga pa tudi nisem pač iz razloga, da se bo zaradi neustreznosti sobe za večjo družino po poroki s Slavico neke stalno zaposlil, si polskalo streho in pričel samo preživljati in skrbeti za svojo družino. Žal se to do danes še ni zgodilo, čeprav so po pismu sodeč sedaj dobili ustrezno stanovanje. Vendar pa bo tudi to stanovanje potrebno čistiti in zračiti, kar v sobi pri nas ni bil slučaj. Ta je bila poleg tega, da je bila za tako veliko družino neprimer- na, slabo prezračevana in vzdrževana, počistila jo je njena mama, šele čez štiriinajst dni potem, ko so se odselili. Priče lahko povedo, da so smeti, ki so

jih prej pometali pod posteljo, nosili ven s košem. Takšno je bilo stanje predvsem v zadnjem času, ko je mama Kranjc bila bolna, hči Slavica in njen fant Nandi pa tega nista imela časa storiti, saj sta bila večji del zdoma in sta se vračala domov skoraj vedno pozno v noč od 22. do 24. ure in to tudi takrat, ko je Slavica kot mati novorojenčka bila na porodniškem dopustu, nato pa je delala štiri ure.

Zato tudi trditev, da so sami ostali za vsa poljska dela, postaja smešna glede na dejstvo, da je mama bolna, Slavice in Nandija pa tako podnevi ni bilo doma. Res pa je, da je mama Kranjc pred tem večkrat pridno pomagala pri poljskih delih. Po 10. v mesecu pa je pomagala prav rada, saj je tako bila preskrbljena s hrano in pijačo, ker so njeno družinsko pokojnino, po pokojnem možu in zaslužek Slavice kaj hitro porabili. Posebno še zato, ko se mlada dva preveč rada zadržujeta v gostilnah.

Glede uporabe stranišča, ki smo ga imeli skupnega, smo se dogovorili, da ga izmenično čistimo. Ker ga Kranjčevi niso čistili, smo jim ga prepo- vedali uporabljati, ker nismo dolžni, da ga čistimo namesto njih.

Priče pa lahko potrdijo, da Slavica ni prala v sobi niti otroških niti svojih oblačil.

Ker stanujemo bolj na samem in glede na to, da sta se Slavica in Nandi vračala pozno v noč domov, tudi takrat, ko ni delal do 21. ure zvečer, smo večna vrata zaklenili, ko smo odšli na počitek, saj zaradi njih res nismo mogli puščati odprta vrata, posebno še potem, ko jim je bil dozdevno dvakrat ukraden denar.

V maju letos smo obnavljali žitno shrambo, na katero je bila naslonjena njihova drvarnica in tako smo morali podreti drvarnico, v kateri pa niso imeli drv. Kurili so posebno pozimi, noč in dan samo z našimi drvmi. V drvarnici so bile le smeti, v katerih so naše koše odlagale jajca (7 na dan), približno 2 meseca

pa nismo dobili nobenega. Moram priznati, da me je fant Slavice v začetku, ko je pričel zahajati k njej, s svojim vedenjem, posebno govorjenjem, ki mu teče dovolj gladko, pridobil. V gospodarjenju z njihovimi dohodki, z redom in čistočo je šlo na bolje, le da je to trajalo le kratek čas, potem pa je šlo še bolj navzdol, posebno z rojstvom otroka, kateremu je v pismu, ki ste ga objavili, posvečena ganljiva materinska skrb. Škoda, da je ta le na papirju, ker bi sicer 13-mesečni otrok razen kravjega mleka na steklenički poznal tudi drugo hrano, ki pa bi jo bilo potrebno kuhati in to redno, ne le občasno. Za kaj takega pa je poleg takšne zrelosti potrebna še duševna, da zares čutiš odgovornost, za bitje, ki ga pripraviš na svet.

To pišem predvsem zaradi tega, ker je moja žena, ki ima materinski čut v naravi, ne samo v pismu, zaradi odsotnosti Slavice in obolnosti mame Kranjc, večkrat previla njihovega otroka kot pa njegova mati Slavica.

Dejansko se je nesoglasje med nami pričelo že v novembru lanskega leta. Točno 9. novembra. Takrat je »skrbna« mama Slavica hodila v službo še štiri ure (od 13. do 17. ure), vračala pa se je velikokrat pozno, tako kot bi delala poln delovni čas. Tega dne ni varovala otroka niti mama Kranjc, ker je odšla na pogreb svojega sorodnika.

Tako je dojenček jokal v sobi sam brez varstva. Ker se je moji ženi Mariji smilil, ga je odšla hraniti in previti, pri tem pa so bili tudi sosedovi otroci. Okrog 23. ure pa sta se vrnila domov Slavica in njen fant. Takrat je Slavica prišla v našo spalnico in pričela jokati, da jo bo njen fant pretepel, ker mu je zmanjkalo 20.000 starih din in celofan papir. Hkrati pa je dejala, da v sobi ni bil nihče drug kot moja žena in tako so ženo osumili, da je ona vzela njegov denar. Ker je bil sum neupravičen, in za nas žaljiv, izmišljotino pa si je izmislil Nandi Jakopič, smo ga že takrat pričeli

odganjati od hiše. Za enako dejanje so tudi posmili sosedovo Jožico. V vseh teh lažeh in sumenjenjih, ki si jih je Nandi sposoben izmisliti, kar je dokaz tudi objavljeno pismo, ni čudno, če sem ga pred usodnim 3. julijem večkrat opozoril, da naj odide iz hiše, glede na to, da ga nismo vzeli na stanovanje, niti se o tem z njim karkoli pogovarjali. Za zidarsko delo, ki ga je pri nas opravil, pa je prejel pošteno plačilo in to ne dvakrat po pet tisočakov, ampak štirikrat po 10 tisočakov, kar je občutno več in za storjeno delo, poleg hrane in pijače, ustrezno plačilo.

Ob teh nesporazumih pa nikoli nisem, tudi 3. julija ne, odganjal mame Kranjc in hčerke Slavice z otrokom. Tako sem na dan 3. julija letos vprašal le Nandija Jakopiča, kdaj misli oditi iz naše hiše. Ker mi je ponovno zatrjeval, kot že tolikokrat prej, da se bo v 14 dneh odselil od nas in ker je Slavica le preveč vpilana me, so mi kljub temu, da sem mirne narave, popustili živci, pograbil sem nekaj obleke, misleč, da je obleka Nandijeva in jo vrgel skozi okno! Šele zunaj sem nato opazil, da je bilo nekaj kosov obleke tudi od Slavice in otroka, saj ni čudno, ko pa imajo vse na postelji pomešano. Potem sta Slavica in Nandi odšla od hiše in se vrnila okrog 12. ure z najetimi avtomobilom in fotoaparatom.

Ko je žena Marica videla, kaj delajo, so ji prav tako popustili živci in je skočila proti Slavici, ki je držala v rokah fotoaparat, hoteč ji preprečiti fotografiranje. Ker je Slavica po rasti mnogo močnejša od nje, jo je vrgla po tleh in se vrgla nanjo. Ko sem videl, v kakšnem položaju se žena nahaja, poleg tega pa je bila še zmerjana, sem se zopet spozabil ter skočil do nje in Slavice in jo potegnil z žene, hkrati pa jo verjetno tudi mahnil. Odkrito povem, da sem bil razjarjen, tako da za iskanje kakšnih predmetov nisem bil sposoben. Tekel sem še za Nandijem, ki pa jo je urno odkuril s fotoaparatom. Tu

JOŽE KAKER

TU MARCELLUS ERIS

(1)

Lepega dne, ki se je nato žalostno končal, je na dvorišče naše stolpnice zavozil črn mercedes z belo registrsko tablico. Prodiran glas hupe je razgalil gručo otrok, cviljenje zavor pa je na balkone privabilo starše, ki so v strahu, da ni kateri izmed pamfletov prišel med kolesa, pustili kipeti mleko in nehali brati časopis. Več kot je v času cvetja cvetličnih lončkov na policah, toliko glav se je zdaj nagibalo preko betonske ograje. Nič ni bilo posebnega! Le voznik mercedesa je odločno zaloputnil vrata za seboj in pritegnil pozornost nase. Vprašujoči pogledi so bliskali z balkona na balkon in očitna zavist se je brala v njih, komu bo ta obisk namenjen. Gosposki tovariš pa je, ne meneč se za nas zgoraj, stopil v vežo. Prav tako hitro, kot so se glave prej pojavile, so zdaj izginile. Bolj ko je kdo pohitel, bolj je dal slutiti, da ta imenitni obisk prihaja k njemu.

»No,« sem si mislil, »strica v Nemčiji nimam, od tistih, ki imajo mercedese, pa me tako nihče ne pozna.«

Vseeno lahko priznam, da se je vame vselila tista lastnost, za katero pravijo, da bi grela vse, če bi gorela. Želel sem si, da bi takšen imeniten človek tudi na naša vrata enkrat potkal. No, seveda, videti bi ga morali sosedje. Če je nazadnje tak obisk že v stanovanju, lahko samo še bife ali hladilnik sprazni. To kajpak ni noben hasek. A če ga sosedje vidijo, si le mislijo kaj...

Dvakrat je zazvonilo, dvakrat potrkalo!

Sinka je prepadlo s kahlice! Ves preplašen je

pritekel k meni s hlačami pod koleno in svareče sporočil: »Bav-bav!«

»Ni bav-bava! Striček trka, bonbončka je prinesel,« sem ga tolažil in ga arestiral v otroško sobo, z dvignjenim prstom pa sem ga vseeno opominjal, da tudi sam ne verjamem v strička. Nato sem odhitel k vratom, pripravil vljudnostni nasmeš, odklenil, odprl in — zagledal človeka iz mercedesa. Stal je mrko resen, z aktovko pod pazduho in drobnim listkom v rokah...

»Želite, gospod?«

»Jaz sem tovariš! Gospode pa prav zdaj preganjamo!«

Že sem mu hotel dati pravi naslov, pa me je prehitel. Tisti listek je odmikal in primikal očem in skušal prebrati:

»Kakón?... Kákor?... Ne... Krokari... No, Kakec ali Krakec, saj ste to vi?«

»Da, nekaj takega, sicer pa točno piše na vratih,« sem mu odvrnil na primke, ki se niso ujemale s pravim, a so se vedno nanašali name... Pa je tovariš primerjal nalepko na vratih s tistim na listku in je prikimal...

»Želite?« sem še enkrat poudaril.

»Ha, nič ne želim! Zahtevam, da mi o vašem socialnem položaju pojasnite nekaj stvari.« Glas mu ni zvenel nič kaj prijateljsko, zato sem ga urno povabil v stanovanje. Da ga ne bi slučajno videli sosedje!

Vstopil je tako oblastno, da sem takoj vedel, s kom imam opravka. Njegove stopinje so bile tako pravilne in vodile so točno v eno smer. To lahko trdim,

saj sem videl na preprogi različne odtise prašnih čevljev, ki so se nizali v premi črti do kosmatega poda v dnevnem prostoru, kamor sem po ženini odredbi smel samo v posebnih copatah. Mogoče je imel tovariš od nje drugačna pooblastila? No, mislil sem že tudi na prej: ni mi bilo jasno, kaj bi tovariša o mojem socialnem položaju zanimalo. Toliko reven, da bi bil predviden za socialno podporo, se mi je zdelo, spet nisem. Tako sem bil zmeden, da gostu niti sedeža, na katerega je sedel, nisem ponudil. Zato pa je bil on vljudnejši in je rekel:

»Sedite, da se v miru pogovoriva!« Po krajšem molku, ko je gledal moj preplašeni obraz in mu je to dobro delo, je nadaljeval:

»Tovariš, znano vam je, da so v teku važni družbeni procesi, ki bodo prizadeli tiste, ki smo jim omogočili, da so se diferencirali, ki na naš račun živijo v luksuzu, ki za našo družbo, ki... in sprejemljivo!«

»Ki...!« se mi je zareklo. »In kaj imam jaz pri tem, ki nimam nič?«

»Kaj imate, kaj imate, bom odločil jaz! Zdajle sem pri vas! In imate se kaj izmikati!«

»Pa sem že jaz na vrsti?« sem vprašal. Slišal sem, da bo nekaj takega, da pa se že v tej smeri kaj ukrepa, tega pa še ne.

»Ja, tovariš, neke je treba začeti!« je pribil, da sem ga takoj razumel... In zdaj na delo! Vprašal vas bom kar naravnost. Do česa, menite, da niste prišli po pošteni poti?!

Nadaljevanje sledi

di sam sem šel na postajo mulice v Laško ter povedal, kaj se je zgodilo. Obžalujem to svoje dejanje, posebno še zato, ker je bil to moj prvi pretep v 36. letih poštenega življenja. Povem pa, da sem bil v to prisiljen.

Karel Razboršek, Rečica 52, Laško

Odgovor: Objave pisem ne zaračunavamo, zato ni treba nič plačati.

NOVA METODA ZDRAVLJENJA

Sem redna bralka vašega tednika, vendar se še nisem nikoli oglasila v njem. Dne 18. septembra 1973 sem pa doživela nekaj nenavadnega, zato sem sklenila, da napišem članek, katerega želim, da ga objavite. Za kaj gre? Imam sina, ki je star 12 let in boluje že 6 let za sklepno revmo. Sina mi zdravi v naši ambulanti dr. Moser Ivan in to uspešno, za kar sem mu zelo hvaležna. Sedaj mi je pa začel tako kašljati in to šest tednov skupaj, da je začel bruhati. Zdravnik me je poslal v Celje na rentgen. Ker sem zaposlena, sem morala vzeti dopust, da sem lahko šla z njim 18. septembra 1973 na rentgen. A tam — glej čudo. Ko sva prišla na vrsto, je primarij dr. Hriberšek pregledal sina in se zadril nad njim z vprašanjem, če pije vodo. Ker se ga je sin ustrašil, ni odgovoril nič, ampak jaz, da pač pije. Nato je začel še bolj vpiti in je rekel, da on bi mu že pokazal, če bi bil njegov

sin itd. Obrne se k meni in pravi: »Ja, veste gospa, eno fajno »bikovko« v roke in ga zmasirajte po ta zadnji tako, da mu bo od spodaj prišla vročina gor in bo takoj nehal kašljati.« Takrat nisem našla besed, tako sem bila šokirana. Sedaj se pa sprašujem, zakaj plačujemo socialno, če ni otrok vreden drugih zdravil kot bikovke? Ali je to sploh način, da kaj takega izjavi zdravnik? Nisem zdravstvena delavka, a kljub temu pomagam s tem, da sem darovala kri 21-krat, mož pa 32-krat, a moj otrok se pa naj zdravi z bikovko? Mislím, da sin ni kašljal zato, ker pije vodo, pije jo pač toliko, kot vsi ostali, kadar smo žejni. Zato se mi zdi, da takšni nasveti niso potrebni bolnim otrokom. Zato želim opozoriti vse matere, naj sedaj, ko smo prestopili v hladno jesen, pazijo na svoje otroke, da se jim ne prehladijo, ker me skrbi, kje bodo nabavile bikovke, ker drugih zdravil proti kašlju namreč ni. Upam, da bo ta članek prečital tudi tovariš zdravnik in da bo v bodoče dajal malo bolj premišljene izjave, kakršne ustrezajo šolanemu človeku na takšnem delovnem delovnem mestu.

Prizadeta mati
Vera Polšak,
Šentjur 45

DOBER DAN, ŠOLA

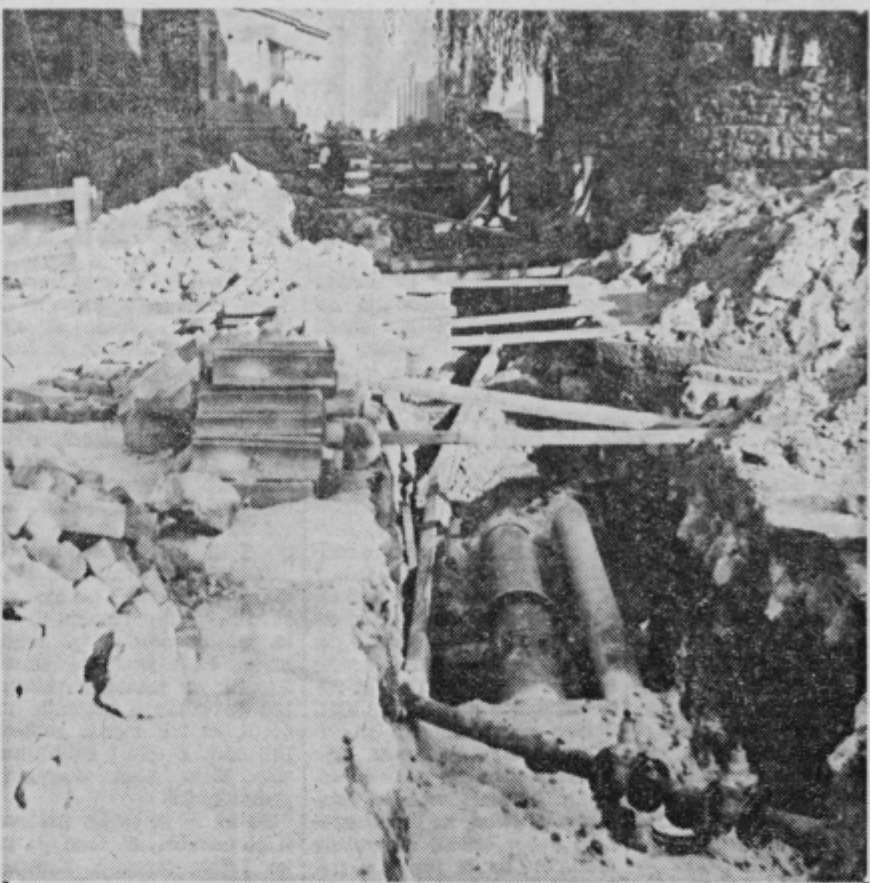
Dober dan — šola! Si pozabila na svoje plemenito poslanstvo? Nekdaj

si otroke učila poleg vseh drugih učenosti tudi pozdravljanja. Dober dan, dobro jutro, dober večer, na svidenje... Ali je to zares tako težko? Včasih smo se celo priklonili, fantje so sneli klobuk, da nes pa... Kam smo prišli?

Tako nekako je vzdihovala priletna kmetica, ko se je vračala s polja. Srečala jo je kopica šolarjev, bili pa so tako zavzeti v svoj pogovor, da k tlom upognjene ženice še opazili niso. Pa se je ustavila in jih nagovorila:

— Kam pa hodite v šolo? Saj ste šolarji, ne? Pa vas ne učijo lepih pozdravov? Nas so. Meni ni težko reči — dober dan — vi pa niti ust ne znate odpreti. Kaj bo, ko boste veliki?

Da, ena sama skrb jo je, kaj bo z mladimi, ko dorastejo, ko ne bodo našli za sopotnika prijaznega pozdrava, tople besede. In to skrb je razodela učitelju, ki ga je bila slučajno srečala. Potem sta skupaj razvozijala, zakaj otroci tako neradi pozdravljajo. Že res, da je to v mestih nemogoče, toda na deželi... Pozdrav je najbolj preprost izraz družabne vljudnosti. Po pozdravu spoznamo izobraženega, dobro vzgojenega človeka že od daleč. Žalitev je, če moški pozdravi žensko z rokami v žepu ali s cigareto v ustih. Še večja žalitev je, če se mlad človek pomuzne mimo starejšega, ga odrine s poti, namesto da bi mu voščil — dober dan.

Kljub temu, da bomo z velikimi deli v Celju dobili novo vodovodno in plinsko napeljavo, si Celjani želijo, da bi se ta dela čimprej končala, saj razdrte ulice niso nič prijetne.
Foto: D. Medved

Ali je res kriva samo šola?

Nikakor! Prvi vzgojitelji, učitelji so starši. Če le-ti otroka že v rani mladosti nauče osnovne olike, jo bodo obdržali tako rekoč vse življenje. Najbrž tudi standard vpliva, da

postajamo vedno bolj obtujeni, da spoštujemo obliko in vse vonjave v njej, na človeka pa pozabljam. Res je, pozdravljanje je osnova kultiviranega človeka, osnova za humano sporazumevanje s sozemljanom. Menda ni šole,

kjer o pozdravljanju ne bi govorili, zato ne iščimo tod osnovne krivde. Mogoče bi bilo prav, ko bi že na začetku napisali:

Topli in človeški odnos v družini — DOBER DAN!
-dk-

VELIKA NAGRADNA IGRA

NOVI tednik gorenjski

EMO
CELJE

tekstilna tovarna
PREBOLD

LIBELA

LIBELA-CELJE

kovaška industrija
ZREČE

*Še dva tedna do objave prvega kupona.
18. oktobra pričenjamo veliko nagradno igro.*

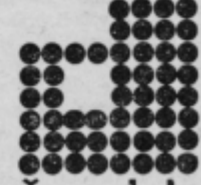
KAKO BOSTE SODELOVALI? Preprosto!

Izrezali boste kupon, ga ustrezno izpolnili in poslali na naš naslov. To boste storili, če ste zainteresirani za eno izmed nagrad prvega kola. Če pa boste igrali naprej, boste morali zbrati štiri kupone, kajti v petem kolu bomo izžrebali barvni televizor za vse tiste, ki bodo poslali skupaj prve štiri kupone. Imate pa seveda tudi še drugo možnost. V tem primeru pa si morate pravočasno oskrbeti še en NOVI TEDNIK. En kupon nam boste poslali za žrebanje v prvem kolu, en kupon pa boste hranili za peto kolo in nam poslali skupaj štiri kupone. Tako boste imeli možnost, da sodelujete v vseh kolid, s tem pa si boste ustvarili pogoje za eno izmed nagrad. Seveda pa je število kuponov neomejeno. V vsakem kolu jih vsak naš bralec lahko pošlje, kolikor hoče. Več kuponov več možnosti. Več kompletov po štiri kupone — več možnosti za barvni televizor. ŠE DVA TEDNA DO OBJAVE PRVEGA KUPONA! NE POZABITE 18. OKTOBER, DAN VAŠE SREČE!

 LIK Savinja CELJE

ZLATARNA-CELJE

tovarna nogavic
POLZELA

čgp delo

garant polzela

4. oktober

SVETOVNI DAN VARSTVA ŽIVALI

Ko smo začeli v Sloveniji ustanovljati društva za varstvo živali (DZVZ), smo se znašli na robu velikega, povsem neobdelanega polja...

Skoro v vseh zahodnih državah, posebno še v Švici, Švedski, Angliji, izrazito tudi v Avstriji, so DVZ že dolgo leta zelo aktivna.

Ob današnjem dnevu se moramo vprašati, kakšni so naši dosežki. Razen članarine, ki je takorekoč simbolična, nima društvo nobenih dohodkov, zato poslujejo pošteno in v nadvse skromnih prostorih in to brez honorarja. Po hitro naraščajočem številu članstva smo spoznali, da le ni tako neznatno število tistih ljudi, ki si prizadevajo ustvariti znošno življenje za živali.

Kaj torej hočemo člani DVZZ?

Nismo člani KINOLOSKEGA društva, ki si prizadeva za vzrejo čistokrvnih psov, niti nismo v Društvu rejcev malih živali ipd. Naše društvo vodi humani smer: PREPREČEVATI mučenje živali in jim zagotoviti pravilno življenje ob človekovi strani in omejitve razpelojevanja živali. Rodi naj se jih po možnosti samo toliko, kolikor

je zaželjenih, naj ne služijo kot igračka nerazsodnim otrokom! Marsikateri starši vzamejo v hišo mačko za družbo otrokom, toda mačka dorašča, oglašča se narava in že je tu naraščaj. Namesto, da bi tedaj takoj odstranili (seveda na human način) odvečne mladiče, pustijo, da dorašča, dokler ne spoznajo, da rabijo vedno več hrane in nege, postajajo jim nadležne in odveč — kaj sedaj? V našem mestu se je zgodilo, da se je nekdo hotel znebiti te mačke in mladičev, vse skupaj je zato stlačil v vrečo, jo nekam pritrčil in nato udrihal z gorjačo po njej, dokler niso pojenjali presunljivi kriki... Človek, kje je tvoje srce in razum? Nese bi bil tisto vrečo v veterinarski zavod, tu bi za skromen denar uničili nezaželene živali, ne da bi jim bilo treba tako strahotno umreti. Upati moramo, da so taki primeri le redki, toda srečujemo se še z drugimi primeri trpinčenja. Pse čuvajte priklepajo na naših kmetijah v kakem zapuščenem kotu gospodarskega poslopa na komaj meter dolgih verigah, posoda za hrano je zanemarjena, nikdar morda umita,

voda za pitje je le malokateremu psu na voljo. Pasja hišica je po navadi za silo zbita, vsa špranjasta in tako pes izpostavljen vsem vremenskim neprivikam.

Ponovno bi se omenili klavno živino v tesno naloženih kamionih, pa pitanje telet po najnovejšem načinu v pretesnem zaboju. Žival ne more leči, ko je dopitana, ne more stati na nogah, je takorekoč bolna. In zakaj tako? Ker hočejo gospodinjke čimbolj nežno in belo meso, mora žival trpeti muke od rojstva do smrti! Ko bi si poskusili lakoto, kot jo poznajo marsikje na svetu, bi bili morda zadovoljni tudi z manj belim mesom. Kam sega človekova prevzetnost?

Se in še bi lahko naštevati nerazsodna, za žival pa tako boleča ravnanja. Zavedajmo se, da je žival ustvarjena kakor človek, da občuti bolečino, pa tudi veselje, če si z njo dober.

DVZZ ne vsiljuje ljudem ljubezni do živali, prizadevalo pa si bo, da bo z zakonom zaščiten pred trpinčenjem.

Društvo za varstvo živali Celje

VELENJE

MOST SAMI POSTAVILI

Dobravčev stari most čez Pako v Slatine je bil že tako dotrajan, da je bilo nujno treba postaviti novega. In to so storili uporabniki tega mostu s prostovoljnim delom sami. Za to delo so žrtvovali tisoč tristo šestindvajset prostovoljnih ur. Za most je bilo tudi darovanih 18 m³ hrastovega in kostanjevega lesa ter železne vezi in vijaki v vrednosti 32.000 starih dinarjev. Poleg tega pa je bilo tudi nekaj prevozov s traktorjem in konjsko vprego za dovoz travert, gradbenega lesa in vsega drugega potrebnega materiala za most. Za ta dela je bilo narejenih 300 prostovoljnih ur. Krajevna skupnost pa je prevzela nekaj drugih stroškov v višini okoli 300.000 starih dinarjev.

Glavna iniciatorja za to potrebno delo sta bila Drev Jože iz Slatin in Klančnik Stanek iz Smartnega ob Paki. Velika večina uporabnikov mostu je pri delu pridno pomagala. Tu se vidi, kaj premore skupna volja in skupno delo.

REGULACIJA PAKE NUJNA

Zadnji dan, ob času poplavl, smo videli, kako potrebna bi bila že tolikokrat obljubljena regulacija Pake. V vasi so bile hiše, ki stoje desno od glavne ceste Gornje-Smartno-Letuš, v vodi. Vse kleti in drugi prostori so bili zaliti z vodo tudi do tricetr metra visoko. V učiteljskem bloku je voda zalila kotlovnico, stanovanja dveh učiteljev in druge prostore v njem. Preko ceste pri tem bloku je tekla voda nad pol metra visoko, tako da se je moral promet odvijati mimo cerkve in železniške postaje. Zatrudno upamo, da se bo v prihodnjem letu obljubljena

regulacija Pake zagotovo pričela.

»VEGRADU« HVALA

Zveza borcev Smartno ob Paki je zaprosila SGP Vegrad v Velenju, da prevzame patronat nad glavnim spomenikom žrtvam fašizma v Smartnem ob Paki. Poprej je imelo patronat nad spomenikom komunalno podjetje Olyka, ker pa se je to priključilo Vegradu, smo veseli, da je Vegrad oziroma njegov delavski svet ta patronat prevzel in nam bo sedaj tako omogočil ureditev okolice pred spomenikom. Ta prostor ne bo smel biti več otroško igrišče, še manj pa parkirni prostor za one, ki se ne zavedajo ali pa se nočejo zavedati, kaj nam tak spomenik pomeni. Vegradu pa vsa čast in hvala!

DELA NAPREDUJEJO

Gradnja nove samopostrežne trgovine v Smartnem ob Paki lepo napreduje. Kljub majhenmu številu delavcev dela lepo napredujejo. Ingrad ima namreč mnogo strojne mehanizacije, zato je delo hitreje in lažje. Zadnje čase jim precej nagaja izpad elektrike. Prihodnji teden bodo vlivali že ploščo. Upamo, da jim bo vreme naklonjeno. Že sedaj lahko sklepamo po tem, kar je dograjenega, da bo to res lepa in funkcionalna samopostrežna trgovina.

VRH

V SLOGI JE MOČ

Tudi pri nas se dela, bi dejal skoraj vsak vaščan na Vrhu. Komaj so prebredli eno prepreko, že so se lotili druge.

Pred leti so si z lastnimi močmi in močjo laške občine priborili vodovod, sedaj pa so se lotili gradnje nove ceste. Pa da kdo ne bi mislil, da so bili sedaj brez ceste? Cesta je, samo takšna,

kakršna je, ne zadostuje več današnjim potrebam cestnega prometa. Povrh vsega so pa še takšni klanci, da za avtobus niti ni zmožna. Sicer pa niti za lažji promet. Zato je bil res že skrajni čas, da se tudi ta del, ki lahko rečemo, da je še Kozjansko, vpiše v linije avtobusnega področja.

Da je do gradnje prišlo, je dal pobudo svet Krajevne skupnosti Vrh nad Laškim. Sedaj pa gre največ pohvale Dragu Cepužu, ki nadzoruje vsa dela na cesti. Veliko je bilo treba izreči besed, da so prepričali ljudi o tem, da morajo tudi sami nekaj žrtvovati, saj gre vse v njihovo korist. Vendar trud ni bil zaman. Končana so dela trasiranja in izkopavanja jarkov, čakajo pa še samo na prvi posip z gramozom. In s tem naj bi tudi z delom za to leto končali.

Marsikdo si bo potem zavriskal, ko bo avtobus ustavil celo pred njegovo hišo in mu ne bo več potrebno eno uro ali še več v dolino do prve avtobusne postaje. Iznebil se bo tudi te skrbi, da bi mu še kdaj zakuhal avto zaradi klancev. Na kraju bo vsak prišel do spoznanja, kakšnega pomena bo ta pridobitev in tako bo lažje pozabil na prostovoljna dela in denar, ki ga je moral in ga bo še moral žrtvovati, predno bodo dela končana.

NA NAS RACUN

V sestavku Zinka iz Grobelnega nam je ponaagal škrtat. Priimek Zinke Košec je spremenil v Korošec. Kdo je pritaknil še tisto »ro«, ne vemo.

V eni izmed prejšnjih števil smo objavili, da je Stanko Kranjc doma iz šoštanjske občine. Ni res. Dela na občinski konferenci SZDL v Mozirju, kot je pojasnil Pepi Miklavc.

CELJE

NOVI ŠOLSKI OKOLIŠI

Svet za šolstvo skupščine občine Celje je na svoji seji dne 1. 10. 1973 razpravljal o predlogu novih šolskih okolišev in sklenil dati predlog v javno razpravo. Ta predlog, ki ga je izdelala posebna komisija pri Izobraževalni skupnosti Celje, je naslednji:

I. OSNOVNA SOLA

od Kolškove ulice preko Creta seka Kraigherjevo ulico, do križišča Bežigravske ceste z industrijskim tirom, južni del Bežigravske ceste, južni del Dečkove ceste do Ipavčeve ulice, Ipavčevo ulico v celoti (vzhodni in zahodni del) do Savinjske proge, predel južno od proge (Na zelenici) do Ljubljanske ceste vzhodni del do semaforja, Ljubljansko cesto severni del, Gregorčičevo ulico severni del, Levstikovo ulico severni del, obe strani Stanetove ulice do semaforškega križišča, obe strani Cankarjeve ulice, podvoz, obe strani Teharske ceste do priključka Kolškove ulice.

OSNOVNA SOLA I, CELJSKE CETE:

Kolškova ulica, celotno področje Aljaževega hriba in Skalne kleti, preko Starega gradu do mosta preko Savinje, od tam preko Miklavčevega hriba in Anškega vrha do konca občinske meje; ob Savinji desni breg (na Gričku) in celotno območje Lisc do mostu, območje vzhodno od Copove ulice do semaforškega križišča, južni del Ljubljanske ceste, južni del Gregorčičeve, južni del Levstikove, območje zahodno od Stanetove do semaforškega križišča, območje južno od Cankarjeve ulice, podvoz in območje vzhodno in južno od Teharske ceste do izteka Kolškove ulice.

OSNOVNA SOLA SLAVKA SLANDRA (NOVA SOLA NA OTOKU):

od občinske meje na zahodu vsi predeli Medloga južno od Savinjske proge, vključno Ronkova ulica do naselja Ložnica, do Copove ulice, oba dela Copove ulice (vzhodni in zahodni) do Savinje in po levem bregu Savinje proti zahodu do občinske meje.

OSNOVNA SOLA POLJE: NESPREMENJENA MEJA IV. OSNOVNA SOLA:

od zahodne občinske meje severna naselja nad Savinjsko progo (Babno, Ložnica, Lava — razen Ronkove ulice do naselja Ložnica) vse do predelov zahodno od Ipavčeve ulice, severni del nove Dečkove ceste do Ceste na Dobravo, obe strani Ceste na Dobravo, obe strani spodnjega dela Bezenškove ulice, obe strani Travnjske proti severu.

OSNOVNA SOLA HUDINJA:

območje vzhodno od Travnjske, spodnjega dela Bezenškove, Cesta na Dobravo (opekarna, Golovec), severni del nove Dečkove ceste do semaforškega križišča, severni del Bežigravske do križišča z industrijskim tirom (vključno Bežigrad) proti jugovzhodu preko Creta do Teharske ceste pri izteku Kolškove ulice, proti severu vzhodno po stari meji z Osnovno solo Store. Prosimo vse zainteresirane občane, da pošljejo eventualne pripombe k temu predlogu do konca meseca oktobra oddelku za gospodarstvo in družbene službe skupščine občine Celje.

CELJE

TEKMOVANJE STAREŠIN

Na prostoru okrog Novega gradu na Dobrni je bilo republiško tekmovanje rezervnih vojaških starešin iz skoraj vseh slovenskih občin. Nastopilo je 61 ekip, manjkalo jih je sedem, med njimi tudi iz Laškega, Zalca in Šentjurja.

Ekipa so tekmovali v reševanju nalog iz vojaške teorije, taktike in topografije, pomerili so se v streljanju s pištolo in v pohodu po azimutu. Tekmovanje je bilo zelo dobro pripravljeno, najboljšim ekipam in posameznikom pa je izročil priznanja in pohvale predsednik republiškega odbora ZRVS Slovenije ing. Slavko Korbar. Na tekmovanju ekipe s širše celjske regije niso imele posebnih uspehov, saj so se tako ekipe kot posamezniki uvrstili pod dvajseto mesto.

SOSTANJ

ZLATA POROKA

Pred dnevi sta si na matičnem uradu v Soštanju po petdesetih letih zakona ponovno izrekla zvestobo Angela in Anton Ručman iz Soštanj. Slavnostni obred je opravil predsednik Krajevne skupnosti Soštanj Ivan Gošnik, ki je zakoncema izrekel tudi čestitke, podaril spominsko listino in predal darilo Krajevne skupnosti. Saleški oktet iz Soštanj pa je slavlencema v dvorani matičnega urada zapel nekaj pesmi.

Anton Ručman se je rodil leta 1899, njegova žena pa leta 1907 — oba v Družmirju pri Soštanju. Zanimivo je, da je bila nevesta ob poroki stara komaj 16 let, tako da je za možitev potrebovala posebno dovoljenje. Anton Ručman je bil rudar v velenjskem rudniku, žena Angela pa je bila zaposlena v Tovarni usnja Soštanj. V zakonu se jima je rodilo troje otrok.

Komaj 17-leten je moral v prvo svetovno vojno, po njej pa je bil kot Maistrov borec do plesiscila na Koroškem. Po plebscitu je bil dodeljen artiljerijskemu polku, s katerim je odšel na albansko mejo, od koder je bil leta 1921 demobiliziran. Mobiliziran je bil tudi ob napadu Nemčije na Jugoslavijo, nakar je prebil dve leti v ujetniškem taborišču v Nemčiji. Med obema vojnama in po njej sta se zakonca Ručman prebivala kot delavca v življenju za vsakdanji kruh. Anton Ručman je bil upokojen leta 1956 kot rudar velenjskega rudnika.

Oba z ženo sta še vedno zdrava in mladostna ter polna življenjskega optimizma. Ob visokem jubileju zlatoporočencema iskreno čestitamo!

mal

LEPO

Pred dobrim mesecem je večje število mladine, kaj preživeli nadaljnje. Med njimi je veliko tistih, ki so potovali od doma tako na ljenja so zaprili v enoti Slanderu, ki se je zelo dneh sem izredno zadovoljevali, bodo rezultati, njimi nimam nobenih p...

LASLO CANJI, Zrealsplekar: »Sem prvič v niji, vendar ker sem le slišal, da tu ni slabo, k vam ni bila težka, že pisal domov, da bo po nekaj časa, da se nam na novo življenje, vendar težko ni. Celje mi je bilo izredno všeč. V vsa s prijateljem vojaki je doma tu nekeje v bl odšla na Stari grad, je bil razgled na naš gradu, kot tudi na maj njim.«

JURE JORDAN, Ljubljanski strojni inženir: »Sprejeličen, hrana morda dneh nekoliko slabše obnavljajo kuhinjo. Do na mi ne dela posebej, ker sem že pred letom v vojsko nosil kot študent milicijske forme pri prometni Celje je miniaturna na in zato všeč. V vojski je postal športni, ker se tudi drugače za šport; vesel pa avtomobilizem.«

Mlad fantje, ki so za ni, so se izredno pob nico kot tudi o Celje sredini dobro počutili.

ŽIVAHNI ŠPORTNIKI

To mi je povedal Jože. Star je trideset let, ima močno voljo in močne roke. Prepričan sem, da bo vzdržal, da se ne bo pri družil tistim, ki odhajajo.

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA — TEDNIKOVA OKROGLA MIZA

GLEDALIŠČE, ODER
NAŠ VSAKDANJI

Zakaj Tednikova okrogla miza o gledališču, o Slovenskem ljudskem gledališču v Celju? Kolikor bi našli odgovor na to vprašanje, toliko novih zakajev bi se spet pojavilo. Vendar, to gledališče je naše. Svoje korenine razpleta še v čase izgradnje Narodnega doma 1896. leta, v katerem je tedanja čitalnica dobila svoj prostor z odrom. Iz tega mesta so se rojevala različna društva in skupine vse do takrat, ko je prevzel vodstvo »Celjskega pevskega društva« dr. Vladimir Ravnihar. Po njegovem odhodu je bil naslednik Rafko Salmič in pod njegovim vodstvom je bilo leta 1911 ustanovljeno samostojno »Dramatično društvo«.

Precej let je že minilo od takrat, pa tudi sanj ime gledališča je postalo novo: Slovensko ljudsko gledališče Celje. Vsi, ki so kdaj živeli z njim, so bili pripravljeni storiti vse, da najde gledališče ne le pota obstanka, ampak tudi razvoja. Seveda pa ni bilo vse odvisno od dobre volje in čustvene navezanosti na odrsko življenje, ampak največkrat od finančnih sredstev, da pa je to res, potrjujejo dogodki izpred let, ko smo v Celju slišali celo glasove, da bomo gledališče izgubili. In če bi ga, bi ga za vedno! Tako je celjsko gledališče preživljalo čase, blesteče po uspehih na odru in bridke po tisti drugi realni, materialni plati. Lepo število dobrih, danes znanih slovenskih dramatičnih umetnikov, ki so pričeli s svojim umetniškim delom ravno v Celju, srečujemo, v drugih gledaliških hišah.

Zato nam ni in nam ne more biti vseeno, kako poteka življenje v tej hiši. Repertoar, napovedi predstav v sezoni, ki so najneposrednejša vez med hišo in občinstvom je prav gotovo najaktualnejša tema razgovorov tistih, ki z gledališčem in za gledališče živijo.

Zato Tednikova okrogla miza o njem, ki ni last posameznika, ki kot kulturna institucija ni last določene sredine, ampak je last vseh nas.

Oceno lanskega repertoarja so pravzaprav podali že gledališki kritiki v javnih občilih. Toda to so bile strokovne ocene. Vse predstave, ki so bile v sezoni 1972-73, bilo pa jih je 241, si je ogledalo 69.056 obiskovalcev, od tega samo v Celju 49.585. Torej kar širok krog spremljevalcev dela celjskega gledališkega ansambla, ki ga je tudi naša okrogla miza kaj ugodno ocenila. Zato je tudi prav, če začnemo pri lanskem repertoarju in prisluhnemo nekaterim izjavam udeležencev okrogle mize, kjer so sodelovali poleg abonementov, predstavnikov kulturnih skupnosti in občinskih konferenc SZDL na celjskem območju tudi predstavniki SLG na čelu z umetniškim vodjem, upravnikom Bojanom Stihom.

VILMA KRIZNIC, upokojenka iz Celja: »Upokojenci smo zadovoljni z repertoarjem našega gledališča. Do sedaj ni bilo nobenih pripomb na igrana dela, le Rozmanovi »Zvonovi« niso bili najbolj sprejeti.«

NAZIR LJUBIC, upokojenec iz Celja: »Zdajšnje vodstvo gledališča zasluži vso pohvalo pri svojem delu. Reči pa moram, da so v letošnjem, novem repertoarju slovenske novitete... delujejo pač skeptično. In še nekaj bi rekel. Samo Krošl in Jeršin igrata glavne vloge, želeli bi videti tudi druge igralce v glavnih vlogah. Želim si spremembe!

RUDI KAJTNER, Ljuba Celje: »Repertoar je bil dober. Ravno predstave kot so »Zvonovi« in Jovanovičevi »Norci« govorijo v prid vsebinskega razvoja nekega gledališča. Mislim, da ne bi smeli pri kreiranju novega repertoarja iti preveč na vsesplošno ugajanje. Zato je za Celje nujno, da bi imeli še »mali oder« za eksperimentalni program. Zadnja leta smo že videli nekaj novitet, to je zelo dobro, čeprav sem mnenja, da je tega še premalo. Tako tudi letos, kljub temu, da je že pet novih slovenskih novitet. Taka gledališka dela so potrebna, vendar se je izkazalo, da so v manjših krajih neprimerna. Vprašujem Bojana Stih, kakšno so možnosti za »mali oder«? Vem, da se ob tem pojavlja tudi finančni problem, zaradi majhnega obiska takšnih predstav.

Ce lahko iz tega razberemo, mislim pa, da lahko, je takšna ocena lanskega repertoarja dokaj ugodna. Res pa je, da je večina izpostavljenih Rozmanov »Zvonov«, za katere pa je Bojan Stih dejal: »Ta predstava je bila izven cene za abonente, torej je bila gledalcem podarjena. Podarjenemu konju pa ni gledati v zobe!«

ANICA MILANOVIC, Kovinotehna Celje: »Zvonovi« so bili dolgočasni, sicer pa vse predstave ne bodo nikoli vse. Meni osebno je bila všeč lanska postavitev Cankarjevih »Romantičnih duš«. Cankar je le naš.«

FRANC SELIH, Temeljna kulturna skup-

nost Slovenske Konjice: »Odmev pri konjskih gledalcih je bil zelo dober. »Zvonovi« so bili sicer malo slabše sprejeti, vendar so jih ljudje pozneje le razumeli. Gledališče mora biti za vsakega nekaj. Če hoče gledališče dvigovati tudi sebe, mora nujno posegati po sodobnih gledaliških delih. Zaradi tega pa ne bo nikoli vsem prav. Lahko pa se včasih čemu izognemo. Izdajali naj bi gledališki vestnik. Boljša predstavitev del bi gledalce bolj informirala o predstavah in bi tudi prihajali v gledališče bolj pripravljeni. Mislim, da je letošnji repertoar dober ravno zaradi slovenskih novitet, kajti povsod govorijo: Kaj Slovenci nimamo nič napisanega? Sicer pa imamo v novem repertoarju tudi klasike. Če pa je na repertoarju delo, kot je Tauberjev »Prometej«, je pač potrebno več predhodnega stika z gledalci. Celjsko gledališče je naredilo mnogo. Že sami razgovori po predstavi pri abonmaju za gledališke amaterje veliko pomeni. Gledališče bi bilo sploh treba širše podpreti. Mi v Konjicah imamo komaj štiri stare milijone za financiranje poklicnih predstav. Letos bomo poskusili s ceno vstopnice po 10,00 dinarjev. Nekateri filmi so

gledališča. V gledališču je drugače, ker je specifična interesna skupnost. Ne vem, kako nastajajo ti kriteriji.«

ANTON ASKERC, predsednik skupščine Kulturne skupnosti Celje: »Mi žal še nimamo metod, s katerimi bi ocenjevali ali pa razpravljali o takšnih kompleksnih vsebinskih zasnovah in delu, kot je gledališče. Današnji sestanek, današnja okrogla miza pa je vse to nekako odprla. Če bomo imeli še več takšnih sestankov, bomo lažje prihajali do zaključkov, lažje in širše se bomo pogovarjali v stvareh, ki nam niso znane pri našem vsakdanjem delu. Če govorim o ljudskosti gledališča, bi vzel za primerjavo samo dela celjskega gledališča, ki so bila uprizorjena tudi na televiziji. Nivo teh del je bil dokaj visok, med gledalci pa so imela ugoden odmev. Manjka nam samo več dogovarjanja in odkritih dialogov. Velikokrat dajejo svoja mnenja o gledališču tudi takšni ljudje, ki v njem nikoli niso bili.«

ANICA MILANOVIC: »Zakaj ne bi bili razgovori po predstavi tudi pri drugih abonmajih?«

JANEZ ZMAVC, dramaturg SLG Celje:

Od leve proti desni: Bojan Stih, Janez Bermež, Janez Zmavc, Franci Križaj, Anica Milanović, Vilma Križnič, Lidija Jesenovec, Nazir Ljubič, Anton Askerc, Vida Grafenauer, Borut Alujevič, Ivanka Smola, Franc Selih, Rudi Kajtner, Marija Goršič, Bojan Volk, Jože Volfand.

bili s to ceno dobro obiskani. Dokončno sodbo o repertoarju pa so tako izrekli gledalci in kritiki.«

BORUT ALUJEVIČ, gledališki igralec, SLG Celje: »Govoril bom o hiši, ki mi daje kruh. Navezan sem nanjo, ne samo z denarjem, ampak tudi s srcem. Gledanje na repertoar je relativno. Namreč, na repertoar, ki je bil že izveden, gledamo glede na uprizoritve, novega pa poznamo samo po literarnih tekstih. Vendar si vsak teater išče novih poti, izrazne možnosti in dopušča različna sprejemanja različnih del. Mislim, da smo imeli pri predstavi »Zvonov« srečno roko, prav tako pa mislim, da je bila režija Jovanovičevih »Norcev« genialna. Vprašanje je samo, kaj je za koga sprejemljivo.«

FRANCI KRIZAJ, režiser SLG Celje: »Ob številnih slovenskih novitetah, ki so v letošnjem gledališkem repertoarju, se sprašujem, kako je s tem: Kultura k človeku? Bolj ko razširjam to temo, manj možnosti je, da bi našel odgovor. Zato vprašujem: Kaj pa človek h kulturi? Mislim da je celotna kulturna sfera angažma vseh nas, ne samo ustvarjalcev kulture!

JOŽE VOLFAND, glavni in odgovorni urednik NT in RC, ki je tudi vodil okroglo mizo: »Zanimna me, če lahko razčistimo problem ljudskosti gledališča. Katere bi morale biti temeljne prvine repertoarja. Kdo bi moral o njih kaj reči?«

FRANC SELIH: »Težko bi o tem govoril, ker ne poznam samoupravnih aktov

»Tudi sama publika bi morala biti odgovorna do svojega gledališča. Pisanje dram je zahtevno in odgovorno delo. V preteklosti smo bili silno mačehovski do svojih domačih del in šele v zadnjem času se je ta odnos zboljšal.«

JOŽE VOLFAND: »Vseeno menim, da so v novem repertoarju slovenske novitete le preširoko zastavljene in bi bilo dobro, če bi si slovenska gledališča to vlogo porazdelila.«

VIDA GRAFENAUER, abonentka SLG Celje: »Letos se nisem abonirala, ker je preveč krstov. Že lani me je to motilo. V gledališče sem hodila petnajst let. Govorim zelo osebno... od repertoarja pričakujem več... letos pa... tu »kralje«, tam »kralja«... Se mi je že tudi zgodilo, da sem šla med predstavo domov.«

IVANKA SMOLA, Mestna ljudska knjižnica Celje: »Predstav kot so bile »Mladost pred sodiščem« ali »Drevesa umirajo stoje« ne vidimo več. Takšnih predstav še pogrešam. Letos sicer imam abonma, kako bo v prihodnje, pa ne vem...«

BOJAN STIH: »Osebno sem bil takih misli, kot jih ima tovarišica Grafenauerjeva danes, pred petindvajsetimi leti. Sem pa mnenja, da je sistem abonementstva pri nas preklestvo in pogoslov hkrati. Gledališče abonent mora biti svobodno bitje. Mi pa nimamo interesnega obiskovalca. Pogrešamo več obiskovalcev, tistih, ki stojijo pred predstavo pred blagajniškim okencem in kupujejo gledališke vstopnice. Poudarjam

pa, da so kriteriji pri sestavljanju vsakega abonmaja zelo težko oprijemljivi. Zato je Mestno gledališče ljubljansko v novi sezoni delni abonma in bomo tudi v prihodnji sezoni. Po podatkih pa so najbolj obiskane predstave domačih del. Opozoriti na to, da gledališko dejanje ni le tekst, literarno delo. Pri sami uprizoritvi se pojavlja vrsta subjektov same predstave. Nastajanje predstave, koncept, likokrat pod tekstom, mimo njega, likrat pa nad. Spominimo se samo »ke Deseniške«. In kakšni so kriteriji? Seti brat je imel 25.000 obiskovalcev, ronika Deseniška 20.000 in Rozmanovi samo 4.000. Kaj ni to kriterij? Se enkrat poudarjam: delo gledališča je zelo javno izpostavljeno, bolj kot rokoli drugo. Pri Kulturni skupnosti venije deluje poseben odbor za slovenske novitete v gledališču. Smo priča nam omahovanjem uprizarjanja slovenskega del. Toda letos ima tudi Mestno ljubljansko polovico svojega repertoarja zasedenega z domačimi deli. Tudi slovenska Filharmonija je spreminjala svoj koncertni program in mislim, da je prav, da prišli v proces »slovenizacije«. Ljudje napisal »Matička« koncem 18. stoletja, pa ga je postavil na oder Gavella 1898. se pravi 170 let je preteklo do gledališke krsta.«

VIDA GRAFENAUER: »Res je odvisno tudi od postavitev predstav. se je zdela Korunova postavitev Cankarjeve Hlapcev tuja, sama igra pa odlična.«

FRANCI KRIZAJ: »Vprašujem o gledališču nasploh. Tistega: sanje in pojdi v gledališče ni več, ter je danes za to, da osvešča.«

BOJAN VOLK, sekretar obč. konjice Celje: »Tudi za gledališče postaja v njegovih dneh nov položaj. Predvsem s šča financiranja. Zato bo potrebni sestankov v širšem krogu. Verjetno, bile danes na tem mestu izjave drugačne, če bi sodelovali tudi priložnostni sodelovalci gledališča in ne samo abonementni ustvarjalci. Vendar menim, da celjska gledališka ustvarjalnost pri živu. Saj ti so potencialni financirališča pa tudi drugih kulturnih institucij dejavnosti. Kazalo bi razmišljati o sodelovanju, pogovorov in o klubski teljevi gledališča. Potem so še tukaj kulturne akcije v samih delovnih organizacijah...«

LIDIJA JESENOVEC, Agrotehnik Celje: »Res bi morali biti bolj informirani o samih predstavah. Samo naslovi in razpisu abonmaja je čisto navaden v zaključku.«

BOJAN STIH: »Ideja o društvu prijateljev gledališča je zelo dobra, cer pa mi nikoli nismo bežali pred dejavnostjo. Mi smo ladja, ki plava. Rad bi poudaril, da je zelo uspešno »Delavske mladine«, da nam bi dal abonma poučno selekcijo, za kontinuiteto nam bi služila druga gledališča. Mislim, se mora gledališče tudi truditi za obnovo svojega nacionalnega stila igre...«

Videti je, da bodo številne slovenske vitete naše mesto tudi pri obiskovalci gledališča, ne samo teoretično na repertoarjem listu. Vsaj izjave so tako po čepri bi resnično bile drugačne, če deloval v razgovoru širši krog ljudi, vsem tudi priložnostni obiskovalci gledališča. Ocena repertoarja v lanskem sezoni bila ugodna, tudi letošnja prva predstava Kislingerjevega »Zmaj«, medtem, ko kritiki Andrej Inkret postavil Tauberjev »Prometej« že v rumeno luč. Slišal želje po sodobnem repertoarju, ponovno bila osvetljena potreba za realizacijo tega odra in da je še premalo slovenskih novitet. Nehote pa se postavlja vprašanje ali je dobro dajati na oder dela, ki radi tega, ker so domača? Delni odgovor lahko iščemo v stavku: Počakajmo na razpore. In odgovor na izpostavljen vprašanje, kako bi lahko obiskovalci neposredno vplivali na programske vsebine svojega gledališča, kar navsezadnje tudi nova ustava? Tudi tu je še odgovor: predstavniki gledališča so se pobudo, da bodo programska izhoda prihodnje stvar družbenih dogovorov, do potekali v sodelovanju s SZDL, gotovo pa bo mnogo prispevala k informiranosti gledaliških predstavnikov in rubrika v Novem tedniku z naslovom »Na poti v gledališče — vaš gledališki večeralec«, ki bo s svojo vsebino seznanila bralce o gledališkem delu in njegovem avtorju pred vsako premiero.

Torej, vrata Talijanskega hrama se odprejo na široko. Kulturno ljudem pa obratno — iz dneva v dan bodo te glasnejše. O naporih, ki jih to delo zahteva od ustvarjalcev in od »potrošnikov« kulturnih dobrin, pa se bomo morali večkrat pogovarjati in tudi v širšem in zasnovah. Zapisal: DRAGO MERNIČ

OBCINA VELENJE PRAZNUJE — OBCINA VELENJE PRAZNUJE — OBCINA VELENJE PRAZNUJE — OBCINA VE

ZA DRUŽBENI STANDARD

od danes dalje pa do ne-
 (od 4. do 7. oktobra)
 v velenjski občini števil-
 proslave in prireditve ob
 njenem občinskem prazni-
 Posebnost letošnjega
 novanja občine Velenje
 v tem, da ni kraja, kjer
 bila osrednja prireditev,
 temveč da so prireditve po
 krajih in da praznujejo
 občani, torej tisti, ki so
 vseh dolgih letih pomagali
 kakršenkoli način pri raz-
 Velenja, Soštanja in os-
 manjših krajev. Zato
 brez težnje ocena, da so
 veliko prispevali občani, ki so
 se razpisujejo »svoje« re-
 gendume, prostovoljno de-
 lo pri urejanju komunal-
 nih problemov, zbrali pa so
 samo letos po krajevnih
 skupnostih za 100 milijonov
 To so rezultati, mimo
 katerih ne moremo, in če ob-
 čani svojega deleža ne bi pri-
 gajali, potem velenjska ob-
 čina ne bi bila tako ureje-
 na na vseh področjih kot je.
 Seveda pri tem ne moremo
 mimo prispevkov delov-
 nih kolektivov, kjer pa po-
 redno ponovno nosijo težo
 občani. Zaradi tega so ugod-
 ni tudi ostali rezultati v le-
 tošnjem letu, zlasti na gos-
 podarskem področju, kjer
 je celotni dohodek pove-
 čal za 20 odstotkov in dru-
 žinski proizvod za 23 odstot-
 ov. Amortizacija se je po-
 večala za 47 odstotkov, zaradi

takšne povečave pa je doho-
 dek porasel samo za 17 od-
 stotkov. V okviru tega do-
 hodka še vedno zelo hitro na-
 raščajo družbene dajatve in
 to kar za 62 odstotka, zato
 pa so sredstva, ki na kraju
 ostanejo za sklade, manjša
 za 27 odstotkov. Število zapo-
 slenih se je v letošnjem
 letu povečalo za 7,7 odstotka,
 od tega v gospodarstvu 8,7
 odstotka, izplačani čistj oseb-
 ni dohodek pa za 16,1 odsot-
 ka. In še nekaj: v letošnjem
 letu nobeno podjetje ne po-
 sluje z izgubo.

V analitski službi velenjs-
 ke skupščine pa že imajo v
 glavnem izdelane programe
 razvoja za prihodnje leto, ko
 se naj bi celotni dohodek
 povečal za 29 odstotkov, šte-
 vilo zaposlenih za 6,8 od-
 stotka, produktivnost za 16,2
 odstotka in enako osebni do-
 hodki. Tako naj bi bilo v pri-
 hodnjem letu v velenjski ob-
 čini zaposlenih že 16653, s
 tem da se bo število zapo-
 slenih najbolj povečalo v
 Gorenju, precej pa zaradi
 novih trgovinskih lokalov tu-
 di v trgovini.

Izredno pomemben je po-
 datek, koliko pozornosti po-
 svečajo v velenjski občini
 družbenemu standardu. Samo
 letos je bilo vseljenih 478
 stanovanj, v gradnji pa je še
 nadaljnjih 675. Prihodnje le-
 to bo vseljivih 629 stanovanj,
 na novo pa bodo začeli gra-

ditj 695 stanovanj (od tega
 sto zasebniki). Za družbeni
 standard pa so potrebni še
 drugi objekti in so tako le-
 tos v Velenju zgradili teh-
 niško šolo, zdravstveni dom,
 otroški vrtec, telovadnico v
 Soštanju in po posameznih
 krajevnih skupnostih pomem-
 bne komunalne objekte (ce-
 ste, vodovod, razsvetljava, ka-
 nalizacija itd.), rekreacijske
 objekte ob bazenu, zdaj pa
 bodo dobili še bencinsko čr-
 palko v Velenju in podobno.
 V Velenju gradijo tudi že
 nov trgovski center ter eno
 najsodobnejših pokritih trž-
 nic.

Poleg že številnih zgrajenih
 športnih objektov, odprtega
 in zaprtega bazena s savno,
 so se odločili, da s prosto-
 voljnim delom uredijo smu-
 čarsko središče v Saleku v
 neposredni bližini Velenja.
 Tam bosta dve smučarski
 progi, zahtevnejša in lažja,
 vlečnica in kupili bodo stroj
 za pripravo snega v primeru,
 če tega ne bo. Otvoritev no-
 vega zimskošportnega sredi-
 šča bo predvidoma 29. no-
 vembra letos. Tisti objekti,
 ki so že bili zgrajeni letos,
 so vredni štiri milijarde, s
 tem da niso vračunana sred-
 stva, ki so jih porabili za
 gradnjo stanovanj in ostalih
 objektov.

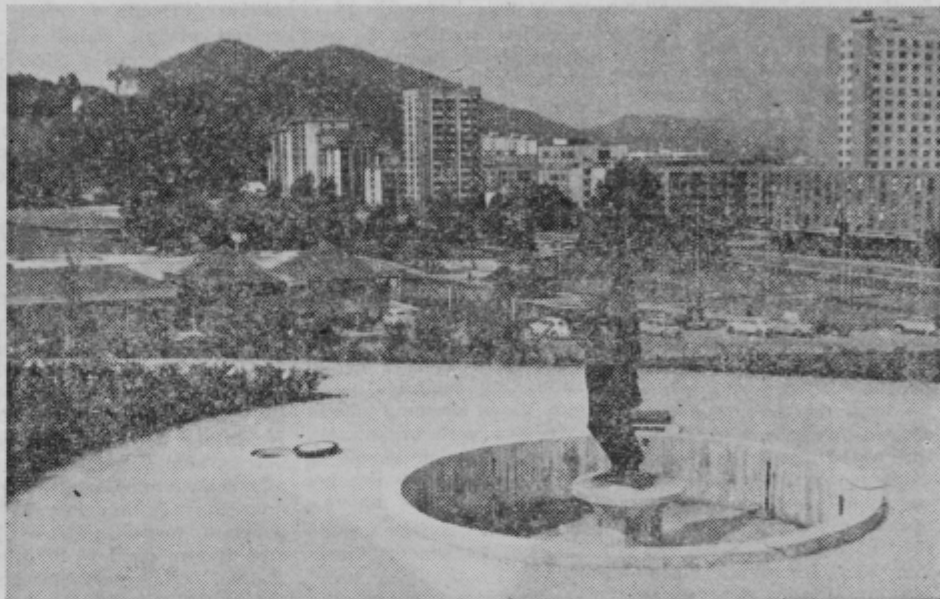
Šoštanjčani pa bodo ver-
 jetno najbolj veseli, potem,

ko bodo v prazničnih dneh
 dobili ob osnovni šoli »Biba
 Röck« telovadnico imenova-
 no »telovadnica solidarnosti«,
 ko bodo začeli z gradnjo no-
 vega kulturnega doma. Za
 pomemben kulturni objekt,
 ki bo še bolj razvil že tako
 razgibano kulturno življenje,

so pripravljeni načrti in de-
 nar, z gradnjo pa naj bi za-
 čeli prihodnje leto.

Se bi lahko naštevati šte-
 vilne drobne, vendar nič
 manj pomembne objekte, ki
 jih bodo gradili po ostalih
 krajih velenjske občine. Ob
 koncu prazničnega zapisa pa

ne moremo mimo tega, da
 že imajo sestavljen podroben
 razvoj občine do leta 1980, v
 njem pa natančno precizira-
 no vlogo krajevnih skupnosti,
 katerim bo nova ustava do-
 ločila še bolj pomembno,
 predvsem pa odgovorno fun-
 kcijo, kot doslej.

VELENJSKA RAZGLEDNICA — Na prostoru med glavno ceto, ki pelje proti Slovenjmu Gradcu ter kopališčem, so v Velenju uredili dve asfaltirani teniški igrišči, zatem igrišče za odbojko in še manjšo, prav tako asfaltirano površino, na kateri bi se naj srečali najmlajši teniški igralci. Velenjsko rekreacijsko središče je tako dobilo nova igrišča, ki so več kot zasedena. Vse pa tudi kaže, da je tu iskati zameetek novega teniškega kluba. (Foto: MB)

Popotne marginalije

VEČER, PESEM

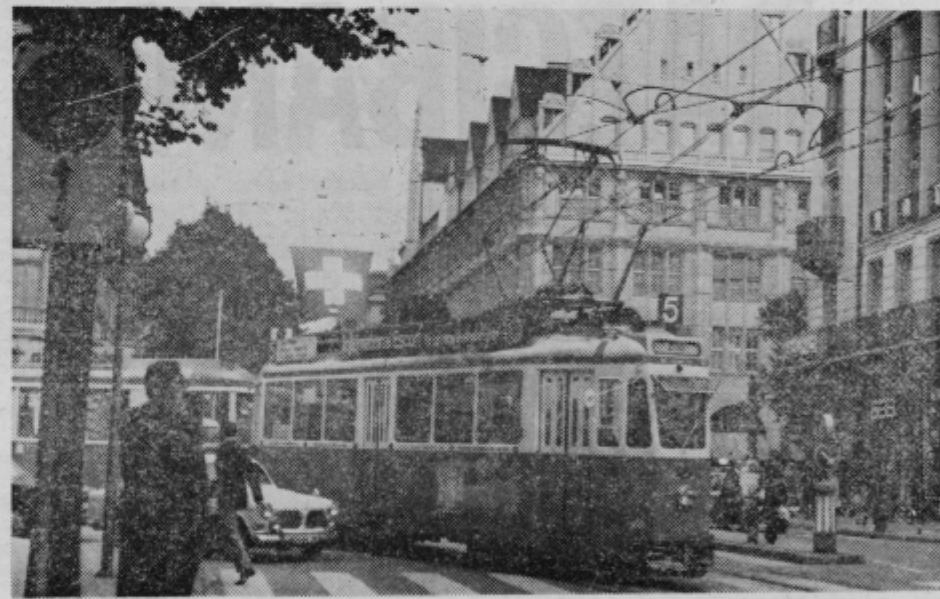
V Zürichu se luči zgo-
 daj prižgejo. Morda tudi
 zaradi tega, da so vse šte-
 tilne banke in juvelirnice
 dobro razsvetljene. Neki
 ljubitelj je pripomnil, da
 zaradi tega, ker pre-
 prosto nimajo problemov
 z redukcijami električne
 toka. Luči potem še
 dolgo ne zamrejo v meglo
 jutro.

Malo dalje od hotela
 »Italia« je prijetna »luk-
 nja«, kamor zahajajo me-
 lani na kozarček piva in
 se sedeč na visokih bar-
 stih stoličkih razgovorijo,
 pri čemer že kar malce pre-
 hitro zapnejo v redno
 glasbo Svicarje. Medla
 svetloba, ki pada od stro-
 pa in ustvarja podolgo-
 vane sence v ne prevelikem
 prostoru, postane od šte-
 velnega cigaretnega dima
 še bolj medla in odmak-
 njena, kakor da je nihče

ne potrebuje. In menda
 res ne! Kajti v kotu, čis-
 to pritisnjena ob dve ste-
 ni, sedi ženska z nekoliko
 podolgovatim obrazom, na
 katerem se zarisuje sled
 prečutih noči našega sto-
 letja. To so dolge noči sa-
 mote v množici in hrupu,
 ki je tako značilen za jav-
 ne prostore. Pred sabo
 ima na stojalu veliko oz-
 vočeno harmoniko iz ka-
 tere izvablja melodije, ki
 spominjajo na čase pred
 drugo svetovno vojno. Z
 nekoliko hripavim glasom
 zapoje tudi tisto o Lily
 Marlen, otožno in utruje-
 no. Pred njeno veliko
 preveliko in težko harmo-
 niko, se nenadoma znajde
 kozarec rdečega vina in ti-
 sta rdeča barva deluje
 kar nekako osvežujoče.
 Ko naredi nekaj požirkov,
 se ji zbledeli, starijav ob-
 raz nakremži, a ko tekoči-

na steče po žilah in pri-
 jetno pogreje, se ji vrne
 poklicni nasmeh na ustne.

Mi smo sedeli v kotu,
 kjer ni bilo niti borne žar-
 nice. Tudi naša, slovenska
 pesem je splavala do »re-
 toromanskih« poslušalcev.
 Neprizadeti pogledi so še
 kar naprej spremljali su-
 he in kačaste prste na be-
 lih a že oguljenih tipkah
 harmonike. Oči pevke so
 tavale po prostoru in za-
 zdelo se nam je, da nihče
 nikogar ne moti. Vsak je
 živel v svojem svetu in
 vsak je v tistem trenutku
 nekaj iskal. Pozabili smo
 celo na trenutke, ko smo
 ob prvem padajočem
 mraku v središču mesta
 iskali kakšno gostilno, a
 brez uspeha in je Nač re-
 kel, da ne razume, zakaj
 imajo tukaj ljudje toliko
 bank in denarja, če pa ni-
 majo niti oštarije, da bi

ga hodili vanjo zapravljat.

Tu v tej luknji, da-
 leč od cviljenja modro-
 snežnobelih tramvajev pa
 je postalo kot pri nas do-
 ma. Neka trojica razgre-
 tih je mislila celo s pest-
 mi podkrepiti svoj dialog.
 Mi pa, kakor sem že ome-
 nil, držali smo se naše
 pesmi in pozabili smo ce-
 lo na utrujeno pevko v
 kotu.

Potem smo ubrali tisto

»Po jezeru, bliz Trigla-
 va...« Tudi naši glasovi
 so bili že utrujeni a ne-
 nadoma se je prikradla
 k nam enaka melodija, ki
 je prihajala iz tiste ne-
 znansko velike harmonike.
 Pevka je s priprtimi očmi
 počasi drsela s prsti po
 tipkah in jo negotovo
 ubirala za našimi glasovi.
 Tako smo se ta večer raz-
 šli. Po prihođu v hotel
 »Italia« nam je šefica v

sprejemnem salonu posta-
 vila steklenice s pivom na
 veliko okroglo mizo, v
 kotu je stal stari pianino,
 v drugem kotu pa avto-
 mat za cigarete. Posedli
 smo v udobne fotelje in
 za razliko od drugih, ki so
 že prijetno smrčali v svo-
 jih posteljah, pričakali ju-
 tro v Zürichu z živahnimi
 besedami na ustnicah.

DRAGO MEDVED

NAJMANJ 2000 DIN PRIHRANITE Z DRUŽINSKIM NAKUPOM

pri **•••••**

pri vsakem nakupu kateregakoli blaga v skupni vrednosti nad 2000 N din zaračunamo samo 90% polne cene!
 izjemna ugodnost velja le od 1.10. do 30.11.

•••••

je vizitka dobre modne prodajalne!

**3 mesečni
 brezobrestni
 KREDIT**

Celje

„DENARNIŠTVO“

ZA ZAČETEK V MESEC VARČEVANJA NOVA KNJIGA PROF. JANKA OROŽNA »DENARNIŠTVO V CELJU« V ZALOŽBI CELJSKE PODRUŽNICE LJUBLJANSKE BANKE

Za začetek v mesec varčevanja nova knjiga prof. Janka Orožna — »Denarništvo v Celju« v založbi celjske podružnice Ljubljanske banke.

Celjska podružnica Ljubljanske banke je pripravila nadvse slovesen uvod v mesec varčevanja, v mesec oktobar. Tiskovno konferenco so namreč povezali z izidom knjige uglednega celjskega zgodovinarja, prof. Janka Orožna »Denarništvo v Celju«. Tako je ta denarni zavod odprl posebno poglavje celjske zgodovine, ki ni pomembno samo zaradi denarništva kot poslovnega činitelja našega življenja, marveč veliko bolj kot delež slovenskega življenja in njegovega denarništva na Spodnjem Štajerskem v borbi za obstanek.

»Organizirano denarništvo je sodelovalo pri rešitvi slovenskega narodnostnega vprašanja na Spodnjem Štajerskem in je pri tem tudi uspelo.« je med drugim dejal avtor pravkar izšle knjige. »Medtem ko je denarništvo nekoč imelo pomembno vlogo za obranitev slovenstva na naših tleh, gre zdaj za utrditev našega življenja, naše družbe!«

Celjska podružnica Ljubljanske banke je z izdajo Orožneve knjige opravila hvalježno delo in opozorila na

svoj delež pri ohranjanju naše narodne zgodovine.

Sicer pa je konferenca v drugem delu potekala v delovnem vzdušju. Tako je predsednik sveta varčevalcev dr. Aleksander Hrašovec opozoril na vlogo tega organa, ki vse bolj izgublja posvetovalni značaj in postaja pomemben činitelj pri oblikovanju politike denarnega zavoda. Varčevalec dobiva vse večjo vlogo pri delitvi sredstev, ki niso majhna in ki jih oblikuje s svojimi prihranki.

Predsednik sveta mentorjev pionirskih hranilnic Jože Znidarič pa je opozoril zlasti na vzgojno plat pionirskih oziroma mladinskih hranilnic v šolah. »Gre za vzgojo mladega človeka kot varčevalca in zlasti kot bodočega samoupravljalca. Prvi koraki samoupravljanja so utemeljeni v delu pionirskih hranilnic. Naša želja v zvezi z delom hranilnic na šolah pa je še v tem, da bi sčasoma združila sredstva vseh organizacij, ki delajo v šolah in da bi tako pionirske hranilnice postale denarni zavod v malem.«

In ko je šef celjske mestne hranilnice Aleksander Videčnik govoril o poslih, ki zadevajo prebivalce, je posebej opozoril na varčevanje v podjetjih. »Ta oblika varčevanja

zavzema čedalje širši obseg. Medtem ko je bilo konec lanskega leta v to obliko zajetih 32 delovnih organizacij s 3.835 varčevalci, se je to število konec avgusta letos povečalo na 58 delovnih organizacij z 12.046 varčevalci. Tako smo v tem času zajeli v to varčevanje že 19 odstotkov vseh zaposlenih na našem območju. Dobro so se v to akcijo vključili v žalski in celjski občini, slabše pa v konjiški in brežiški. Sicer pa je treba povedati, da to delo močno podpirajo vsi politični in gospodarski dejavniki v občinskih središčih, saj gre za akcijo, ki ima izreden gospodarski pomen.«

»Naše delo približujemo ljudem tudi z ustanavljanjem poslovnih enot v manjših in večjih krajih. Zaenkrat jih ima naša podružnica 23. Nove zaenkrat niso na vidiku, razen če teren ne bo zahteval drugače. To med drugim velja tudi za Dolgo polje in Zg. Hudinjo v Celju. Sicer pa se varčevalcem približujemo tudi z ustanavljanjem tako imenovanih hranilnih blagajin v delovnih organizacijah.« je med drugim poudaril direktor celjske podružnice Ljubljanske banke Zdravko Trogar.

MB

Ob jubileju Cinkarne

NAJBOLJŠA POT

Kdor je v minulih letih kolikor toliko spremljal gibanja gospodarstva v celjski občini, ni mogel mimo tega, da ne bi spoznal težav in naporov kolektiva Cinkarne, ki jih je le-ta vlagal v sanacijo podjetja. Nedokončane investicije, težaven položaj panoge in nerazumljivi disproporci na področju njegovega nadaljnega obstoja. Toda kolektiv ni klonil. Ob pomoči družin ter s samoodrekanjem so se zagrizli cinkarnarji v nekaj let trajajoči boji ki ga zapuščajo kot zmagovalci.

Letos slavi 1.800 članski kolektiv 100 letnico obstoja podjetja, slavi jo v letu pomembnih dosežkov in uspehov. Pa smo ob tej priliki povabili na razgovor dipl. ing. FRANJA KLINGERJA, generalnega direktorja podjetja, ki je odgovoril na nekaj vprašanj.

N. TEDNIK: Cinkarna je v strukturi celjske industrije vedno zavzemala pomembno mesto. Krizno obdobje je minilo in zopet se vrača tja kjer je nekoč že bila. Kako bi ocenili njen današnji položaj?

F. KLINGER: Točno, vračamo se na mesto, ki smo ga nekako pred desetimi leti že imeli. Prepričan sem, da smo na najboljši poti, da dosežemo pomembne rezultate, saj bomo po trdnih ocenah že prihodnje leto zaposlovali dva tisoč delavcev, to je toliko kot nekoč. Razlika je v tem, da bomo ustvarili najmanj 75 milijard starih dinarjev bruto dohodka. Ne samo nove investicije, tudi rekonstrukcije, izboljšave v tehnologiji in organizaciji dela nam zagotavljajo, da bomo predvideni vzpon tudi dosegli. Kolektiv si je s trdnim delom ustvaril solidno mesto v celjski industriji, predvsem pa si je zagotovil trdno perspektivo.

N. TEDNIK: Krizno obdobje je bilo nedvomno težavno. Nihali ste med različnimi odločitvami, iskali pota ter vlagali velike napore, da ste ga prebrodili. Kako danes gledate na ta čas, ki še ni tako daleč za vami?

F. KLINGER: Danes je seveda lažje analizirati in ocenjevati tisto, kar je že za nami. Predvsem lahko z zadovoljstvom ugotovim, da je bila izbrana pot sanacije pravilna in učinkovita. Prav gotovo ni bila ekonomsko najbolj optimalna, vendar smo morali pri tem upoštevati tudi socialno plat naših delavcev. S tem, da nismo nikogar postavili pred vrata, smo si ustvarili politični kapital pri ljudeh, kar se nam je bogato obrestovalo v toku sanacije podjetja. Sanacije v takem obsegu ne more opraviti nihče sam, niti najboljšo vodstvo, temveč le kolektiv kot celota, kolektiv ki je enoten in monoliten ter ve kaj hoče.

N. TEDNIK: Sami ste že pravkar omenili kolektiv. — Prav gotovo je nesporno dejstvo, da je vaš kolektiv na lastnih piečih čutil posledice celotne sanacije in da so lju-

dje bili pripravljeni odrekat, da bi prebrodili krizo. Kako ocenjujete delež doprinos kolektiva k ureditvi razmer in razrešitvi krizne situacije?

F. KLINGER: Imeli smo srečo, da imamo ljudi, ki živijo za podjetje. V najtežjih obdobjih je jedro starih cinkarnarjev ostalo in to je bilo za nadaljnji razvoj dogodkov najpomembnejše. Se danes je v podjetju 300 ljudi, ki so tu nad dvajset let in kar 800 takih, ki so v podjetju že več kot deset let. Napori kolektiva so bili ob naporih vodstva in vseh družbeno političnih organizacij kronani z uspehi, ko smo krenili po načrtani poti bolečih in kruti urejevanja razmer. Razumeli so, da taka oblika proizvodnje cinka nima perspektive, da jo je treba ukiniti. V času izvajanja sanacije smo se zavestno, da bo treba sleherni prisluženinar v prvi vrsti nameniti za osebne dohodke delavcev, kajti ti so bili zelo nizki. Take odločitve smo se držali in sproti popravljali dohodke, kar je med drugim pozitivno vplivalo na kolektiv in njegov doprinos k skupnim naporom.

N. TEDNIK: V tem času pa je bilo verjetno za podjetje pomembno tudi sodelovanje občine, občinskih vodstev družbeno političnih organizacij. Kako ocenjujete njihovo pomoč?

F. KLINGER: Delež občine je bil v tem obdobju izredno

velik, celo rekli bi lahko, da v določenih trenutkih tudi edini, saj je bila občina skozi tista, ki je v celoti pokrivala naša prizadevanja. Zato velja seveda za vodno družbeno političnih organizacij. Preko občinskih meja nismo vedno našli na trebnem razumevanje, kar je naše napore samo povečevalo in oteževalo učinkovite rešitve. Občina nam je nudila vse, kar je bilo v njihovi moči, seveda pa je bila ta moč šestkrat bolj morala kot materialna, kajti naše potrebe so presegle njene možnosti. Daljnosežne pozitivne posledice pa je imela za kolektiv odločitev, da se podjetju ne uvede prisilna uprava, da ostanejo delavci samoupravne pravice neodrejene in da se imenuje sanacijski odbor. To je kolektiv dalo dodatnih moči za premaganje težav.

N. TEDNIK: Vsak jubilej pa je tudi priložnost, ko reknemo želje, ko gledamo bodočnost. Kakšne so vaše želje ob tem jubileju in kakšne želite kolektivu?

F. KLINGER: Sebi in kolektivu želimo, da bi ostal enoten in monoliten tudi v bodoče, ko bo situacija veliko boljša in lepša. Želim da bi sleherni iz prehojenih poti potegnili nauk, da je možno premagati sleherni težavo le složno in z jasnimi cilji, ki jih mora pri tem sleherni imeti pred očmi. Vse moramo v bodoče gledati s korak naprej. Nadalje želimo da bi se naši delavci, ko bi ustanovili TOZD, še kreativno vključili v kreiranje naše politike, da bi enotni opravljali pomanjkljive stvari, ki jih še ugotavljamo, predvsem moramo še povečati produktivnost dela in boljše delovne pogoje izboljšati. To so osnove, da kolektiv zopet zavzame tisto mesto v celjskem gospodarstvu, ga je s posledici skozi vse te sto let tudi imel. Doseči to ne bo lagodno, treba bo pošteno delati, tega pa smo pri nas navajeni in to tudi hočemo.

Razgovor je pripravil
BERNI STRMČNIK

Radeče ob krajevnem prazniku

RAZGIBANO

Vsako leto od 1948. sem se v Radečah v prvih dneh oktobra veselilo svobode, svobodnega življenja. Imajo vzrok za praznično razpoloženje, kajti oktobrski dnevi so bili v letu 1941, ko so Nemci začeli množično izseljevati ljudi iz radeškega območja. Ko je bila premagana Hitlerjevska Nemčija, je za mnoge preseljene pomenila svoboda vrnitev domov, za vse preživle pa konec terorja, strahu, grozot in krvi.

Letos so praznični dnevi na območju Radeč še posebej slovesni. Prve prireditve so že mimo. Tako je bilo v soboto tekmovalje ribičev, lovci pa so se pomerili v streljanju. Medtem so svojci padlih s predstavniki organizacij ZB in drugih političnih organizacij odpotovali v Franko-
lovo, v Poljskavo, Fram, Rogozo in Dobrave, kjer so se poklonili na grobiščih padlih v minuli vojni.

V soboto zvečer je bil tudi slavnostni koncert pevskih zborov iz Radeč in Mirkavca pri Mariboru.

Prireditve je bila tudi nedeljo ko so tekmovali pionirji in spornostnih voznjeh in poznavanju cestnoprometnih predpisov. Zvečer pa so se radeški športniki pomerili v nočnem teku po mestnih ulicah. Prireditve so se nadaljevale tudi med tednom. Ponedeljek je bil namenjen odbojki, torek streljanju in roketu, sreda gasilski dejavnosti. Danes je v Radečah nogometni turnir, zvečer pa bo slavnostna seja avtomoto društva, ko bodo najbolj zaslužnim članom izročili priznanja.

V petek bo v Radečah vrhunska prireditve. Godbeniki

sindikalne godbe iz radeške papirnice so že od petka sem opozarjali nase in na svoj jubilej. V petek so priredili vrsto krajsih koncertov po kolektivih v Radečah in Zidanem mostu. Godba je namreč slavljena in praznuje leto svojo 60-letnico. Za svoj jubilej so izdali tudi brošuro, v njej pa opisujejo zgodovino godbe in segajo celo dlje nazaj v zgodovino papirništva v tem kraju. No, in v petek zvečer bodo priredili godbeniki slavnostni koncert.

V soboto bo v Radečah začel delovati radio-klub, po-

poldan pa bodo v gosteh imeli sekretarja CK ZKS Franca Setinca, ki bo ob šesti uri zvečer govoril na velikem množičnem zborovanju. Zborovanje bo zaključil ognjemet z radeškega gradu, v nedeljo pa so za praznično vzdušje ponovno poskrbeli godbeniki, ki vabijo za ta dan tudi druge papirniške godbe iz Slovenije.

In še nekaj. Ves teden se vrstijo v Domu počitka v Luki pri Zidanem mostu obiski pri ostarelih in bolnih občanih. Obiskov so deležni starci in bolni tudi na domovih. Tu di oni naj imajo praznik.

Ob zaključku požarnovarnostnega tedna je občinska gasilska zveza Celje pripravila zanimivo in svojevrstno tekmovanje gasilskih trojk na mopedih. Vodstvu tekmovanja se je prijavilo sedem ekip. Na startu prišli na Svetini se je trojka na mopedih opremila z gasilsko opremo.

Namen tekmovanja je bil preizkus hitrega in uspešnega nastopa gasilcev na težko dostopnih terenih, predvsem pri začetnih požarih. Tekmovanja so se udeležili tudi gasilci iz Stopere in Majšperke, kjer je njihov teren v Slovenskih goricah tudi hribovit in težje dostopen. Prav gotovo bodo izkušnje iz Svetine prilagodili svojim prihodnjim.

Rezultati tekmovanja: Prvo mesto je zasedla domača trojka Svetina I. pred Majšperkom in Svetino II.

SPREJEM ZA ATLETE

Predsednik skupščine občine Celje ing. Dušan Burnik je v ponedeljek pripravil sprejem za tiste atlete Kladivarja, ki so v letošnjem letu oblekli dres z državnim grbom, udeležili pa so se ga tudi njihovi trenerji ter predstavniki kluba na čelu s predsednikom Mitjo Pipanom.

Predsednik ing. Dušan Burnik je vsem atletom najprej čestital za letošnje dosežke, ki so bili vse prej kot skromni, pohvalil še enkrat organizacijo prireditve »APE 73« in njen pomen, potem pa v nevezanem pogovoru razmišljal

s prisotnimi o nadaljnjem razvoju atletike v našem mestu. Vse večji je med drugim problem športnih delavcev, saj morajo praktično soditi vsako soboto in nedeljo (velikokrat pa še ostale dneve), saj vsa društva silijo, da bi bila tekmovanja v Celju, kjer je edina tartanska proga in tako možnost za boljše rezultate.

Pri mladinski atletiki je tudi problem v šolah, saj učitelji telesne vzgoje pač nadarjene športnike »vzrbajajo« za tiste športne panoge, ki je njim všeč. Tu bi bilo potrebno več sodelovanja, drugače

bodo rezultati kasneje še praznejši. Problem je tudi strokovni kader, ki ga je malo. In, bodimo odkriti, mladim vidi danes večji čar v igranju žogo kot pa v atletiki, ki je le samostojen šport.

Na sprejemu so bili reprezentantje Roman Lešek, Peter Svet, Nataša Urbančič, Dušan Urnkar, Branko Vrhovca, Miro Kocuvan, Mišo Mijaljevič, Zdravko Pečar ter trenerji člani vodstva Kladivarja, dreg Peterka, Valter Stajner, Simo Vazič, Marjan Kopar in Peter Drogenik.

PORAZ V DERBIJU

V enakovredni tekmi petega kola so celjski rokometarji v Ljubljani izgubili proti Slovanu s 16:20 (8:10). Vseskozi so bili enakovredni in celo dvakrat vodili z dvema zadetkoma. V drugem polčasu so rezultat izenačili na 15:15, toda tu obstali. Oba celjska trenerja Franc Ramskugler in Tone Goršič ne očitata svojim igralcem prav nič. Vsi so igrali dobro, pač pa so imeli tudi izredno smolo. Zastreljali so štiri sedemmetrovke in to je preprečilo, da bi vsaj rezultat izenačili. Da pa bi bila smola še večja, si je Bojan Levstik v peti minuti izpahnil roko. Toda kljub temu je z močno bolečino dosegel pet lepih zadetkov.

Zadetke za Celje so tokrat dosegli Levstik 5, Vlado Bojevič 4, Miha

IZJAVA TRENERJA

Kljub izenačenju igri in veliki borbenosti je zmaga ekipa, ki je imela nekoliko več športne sreče in koncentracije ob koncu II. polčasa. Če ne bi zastreljali štiri sedemmetrovke bi bil gotovo rezultat ugodnejši za nas. V imenu igralcev in uprave kluba se vsem gledalcem zahvaljujemo za izdatno podporo in spontano bodrenje. Za dobro igro in kvalitetno prezentiranje celjskega športa lahko pohvalimo vse igralce. Zaradi tega ne bi tokrat posebej izdajal treh igralcev za oceno v NT, ker bi s tem oškodoval vse igralce.

V soboto igramo doma s Premiumom.

Bojevič 2, Mrovlje 1, Pučko 3 in Koren 1.

Po tekmi pa je prišlo do pretepa med gledalci. Ljubljancani so po srečanju napadli Celjane in fotoreporter Zaplatil je strgal transparent Celjanov, na katerem je bilo napisano: »Slovenski rokomet — to je Celje«. Zaradi tega so Celjani odgovorili s pretekom, ki je trajal več minut.

Šoštanj je doma izgubil visoko proti Varteksu s 13:25. Domačini so pustili v drugem polčasu in doživeli največji poraz letos doma. Škoda, tako izgubljene točke se težko nadoknadijo. Strelci za Šoštanj: Vačovnik 4, Metličar 2, Prašnikar 4, Hajsek 1, Požun 1 in Klemenčič 1. V soboto igrajo Šoštanjčani v Banja Luki proti Mladosti.

V conski ligi je Trim

tim izgubil v Velenju proti Rudarju 13:18, ekipa Zaleca pa je igrala proti Krogu doma neodločeno 19:19.

ŠOŠTANJ

TELOVADNICA V ŠOŠTANJU

V počastitev občinskega praznika v Šoštanju bodo pri osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju imeli v soboto, 6. oktobra dopoldne svečano otvoritev nove telovadnice.

Dosedaj sta obe šoštanjski osnovni šoli, ki ju obiskuje preko 1.000 otrok, izmenično uporabljali telovadnico v domu Partizana. Ker pa vsi razredi niso vedno prišli na vrsto, se je vodstvo šole Bibe Röck odločilo pri šoli dozdajati novo moderno telovadnico. Le-to je v pičlih nekaj mesecih zgradilo podjetje Gradiš. Telovadnica ki obsega preko 500 kv. m, veljala pa bo skupaj z opremo okrog poldrugi milijon dinarjev, bo za Šoštanj in učence vsekakor velika pridobitev.

V. Kožec

KOSARKA

Celjski drugoligaš se je prejšnji teden vrnil s kratke turneje v Zapadni Nemčiji. Ekipa je sodelovala na mednarodnem turnirju v Hannau v bližini Frankfurt. Sodelovali sta dve prvotligiški nemški ekipi Mainz in Giesen, drugotligiški ekipi Essen in Hannau ter Celjani. Celjani so nastopili oslabiljeni brez Tometa Sagadina, Tomašiča in Sabotičkega in tako niso mogli pokazati svoje prave vrednosti. Tri tekme so izgubili, premagali pa so prvotligiška Mainz, a kljub temu zasedli zadnje mesto. Na vseh tekmah se je najboljši odločeval Zmago Sagadin, medtem ko vsi ostali niso igrali tako kot znanjo. Naslednje leto bodo Celjani gostili v Celju ekipo Hannau, katere gosti so bili.

MLADINSKA EKIPA KOVINO-TEHNE je v tem tednu odigrala dve tekmi in obe preprizljivo dobila. V Slovenski Bistrici so premagali s 56:34 domače moštvo Partizan, pri čemer se je najboljši odločeval Kralj z 19 doseženimi koši. V drugem nastopu pa so Celjani premagali ekipo Dravograd s 58:55 (49:25). Največ košev za Celjane so dali: Muhovec 25, Skoflec 15 in Kuljad 13. V četrtek 4. oktobra bo za Celjane odločilna tekma z Marlesom v Celju. V primeru zmage se bodo izenačili po točkah z Marlesom in bodo morali za nastop na republiškem finalu s njimi odigrati še tretjo tekmo na neutralnem terenu.

V derbiu medobčinske košarske lige je ekipa Celja na svojem terenu premagala drugovrstno ekipo Vitanja s 76:67 (30:31) in si tako praktično že zagotovila prvo mesto in s tem vstop v II. republiško ligo — vzhod. Pri Celju je bil najboljši Novak s 23, pri Vitanju pa Jurek s 24 doseženimi koši.

Pionirji Kovinotehne so v Laškem v slabem in deževnem vremenu premagali Laščane s 26:25 (14:13) in še naprej zasedajo tretje mesto na lestvici. V naslednji tekmi pa so v Celju premagali moštvo Sentjurja s 47:45. Zanimivo bo srečanje celjskih moštev, kajti z zmagno nad lokalnim tekmeccem bi si Celje že zagotovilo prvo mesto.

Pionirji Celja, vodče moštvo na lestvici pa je gostilo najprej Kovinarja iz Štor. Štorani so v zadnjih sekundah dobili tekmo z 42:41 in tako je ostalo vprašanje prvega do naslednjega še odprto.

V drugem nastopu pa so premagali ekipo Mozirja s 30:17.

Zenska ekipa Kovinotehne je zaključila tekmovalje v republiški ligi — vzhod s porazom v Murski Soboti s 40:32 in tako zaključila tekmovalje na četrtem mestu.

JANEZ CEPIN

AVTOMOBILIZEM

F. KRANJC JUNAK

Martijevi člani Združenja šoferjev in avtomobilistov ter nekateri člani AMD Slavko Slander, so odlično izvedli četrti nočni rally, ki je bil tokrat pod pokroviteljstvom Zlatarne.

Kar 87 dvojic je štartalo na 256 kilometrov dolgi progi, ki je vodila po Zasavju, Šaleški in Savinjski dolini, po Kozjanskem in vse do Slovenske Bistrice. Borba za najboljša mesta, točkovanje se je tudi za Nagrado Stajerske 73, je bila izredno izenačena. Vsi tekmovalci so pokazali izvrstno tehniko pri vžigju slalomu in pri spretnosti vožnji. Daleč najboljši pa je bil celjski tekmovalac Franc Kranjc, ki je zmagal v svoji kategoriji nad 1150 ccm in še za najboljši točkovni rezultat prejel nagrado Zlatarne.

V posameznih kategorijah so tokrat največ uspeha imeli celjski tekmovalci, ki so tako popravili spodralaj iz Slov. Bistrice.

Rezultati
Kategorija do 750 ccm: 1. Grajški (Celje) 1022 kazenskih točk, 4. Vaš (Celje) 1190, itd.
Kategorija do 1150 ccm: Vilhar (Celje) 1095, Son (Zalec) 1132, Gaber (Celje) 1139, itd.
Kategorija nad 1150 ccm: Franc Kranjc (Celje) 996, Sirovnik (Celje) 1123, U. Dobrovc (Celje) 1161, itd.

Med tjeznarji sta na drugem in tretjem mestu tekmovalci Zlatarne Gregorčič in Podpečan. Ekipno so prvo mesto osvojile posadke Združenja 2091, pred Obrtniki in Slovensko Bistrico.

Na letalnem Zlatem rallyju pa so tekmovali tudi obrtniki. Najboljši obrtnik med tekmovalci je bil Branko Bogataj, najboljši član tekmovalca v Ljubli pa Ludvik Senegačnik pred Jožetom Topolcem.

Tekmovalje je uspelo in organizacija je bila odlična. Zato nas ne preseneča zaključni govor predsednika Združenja šoferjev in avtomobilistov Igorja Bejale, ki je med drugim dejal: »Z veseljem lahko ugotovimo, da je za prireditev let v leto večje zanimanje. Zato vabimo še sedaj vse prisotne in ostale ljubitelje tega športa, da se prihodnje leto zberemo še v večjem številu ob V. nočnem rallyju.«

J. KUZYMA

SPORTNE VESTI

CELJANI V FINALU

Najboljši strelci z malokalibrske puške proste serijske izdelave so se v soboto pomerili v Celju na medobčinskem prvenstvu. Nastopili so strelci celotne celjske regije. Zmagala je vrsta Celja, ki je zadela 2187 krogov. Slednja: Rudar (Velenje) 2094, LIP (Sl. Konjice) 2019, Kaluh (Mozirje) 1444 in Franjo Malgaj (Sentjur) 1206 krogov. Zmagovalec bo nastopil v republiškem finalu v Ljubljani.

KAČIČ-ČEHOVIN PRVA

Najboljši kegljači celjske regije so se pomerili v medobčinskem prvenstvu dvojic. Zlanci so osvojili še en naslov medobčinskega prvaka. Torej nov uspeh in če upoštevamo, da bo Zalec letos sodeloval v republiški ligi, so tekmovalci Zaleca vsekakor najbolj uspešni tekmovalci sezone pri nas.

Borba za naslov najboljših dvojic je bila zanimiva in kvalitetna, kajti trem parom je uspelo doseči poprečje 1000 kegljev na tekmovalca. Zmagala sta tekmovalca Zaleca — Kačič in Čehovin s 2048 kegljev. Sledijo: Celje (Vanovšek in Lubej) 2097, Aero (Gošvec in Marinček) 2093, Zalec (Tomasič in Kunst) 1965, Celje (Srot, Tisovec) 1952, Aero (Urš, Zavrski) 1934, Celje (Skočaj, Kranjc) 1930 ter mladi par Ingrad (Lipovšek in Vanovšek-junior) 1909. Vsa osmerica si je priporila pravico sodelovanja na republiškem prvenstvu, ki bo prihodnjo soboto in nedeljo v Mariboru.

ČRNA NEDELJA V SNL

Zadnje kolo v republiški ligi je bilo izredno slabo za celjske predstavnike. Šmartno in Kladi-var sta ostala brez točk. Celjanom se maščuje spodralaj iz sre-

čanja proti Izoli. Kamovani Drobac tokrat ni nastopil. To se je poznalo v srečanju proti Slovanu. Kljub terenski premoči v prvem delu igre so Celjani srečanje izgubili minimalno z 0:1.

Šmartno v gosteh ne more do točk. Tokrat so novince izgubili v Ptujju proti Dravi s 3:5. Vse kaže, da bodo imeli igralci Šmartnega precej dela, da bodo ostali v društvu najboljših. Na lestvici so Celjani, kljub porazu, peti, Šmartno pa je predzadnje.

Celjski predstavniki v conski ligi so imeli tokrat več uspeha. Olimp je doma z zadetki Koštomaja, Dobriča in Črtničkega premagal Pohorje 3:0. Steklar je premagal Tehnostroj 4:1. Brečice so izgubile z Rakčičanom 1:2 in kljub temu ostale na vrhu lestvice s sedmimi točkami. V domačem derbiju je Dravinja premagala Velenje 3:0 in je druga do tretja na lestvici. Enako mesto si deli s šestimi točkami tudi Steklar. Olimp pa zaostaja za eno točko, Velenjčani so trenutno najslabši celjski predstavniki. So deseti s štirimi točkami.

V nadaljevanju II. republiške odbojarske lige sta se v Braslovcah pomerili ekipi domačega Partizana in Sempetra. Brez težav so zmagali gostje s 3:0.

V derbiu II. republiške košarske lige sta se v nočni tekmi pomerili ekipi Zaleca in Prebolda. Srečanje je bilo zelo razburljivo. Vse do sedem sekund pred koncem tekme se je rezultat menjaval, nato pa so domačini imeli več sreče in zmagali 86:84. Sodila sta pred 200 gledalci Koštomaj in Kveder.

Rokometaši Zaleca so v nadaljevanju štajerske rokometne lige doma s težavo osvojili proti Krogu točko (19:19). Največkrat je bil pri Zalcu uspešen Jančič, ki je dosegel 5 golov. Sodila sta Bukovec (Celje) in Veligovšek (Griže).

T. TAVČAR

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Opekar	4	4	0	0	12:3	8
Šoštanj	4	3	1	0	11:4	
Straza	4	3	0	1	16:13	6
Osnkarica	4	2	0	2	12:8	4
Kovinar	3	2	0	1	4:3	4
Senovo	4	2	0	2	4:4	4
Vojnik	4	2	0	2	7:11	4
Boč	4	1	1	2	13:17	3
Ljubno	3	1	1	2	10:5	2
Celulozar	4	1	0	3	12:13	2
Papirničar	4	1	0	3	4:10	2
Ponikva	4	1	0	3	5:14	2

Rezultati II. skupine 3. kola: Polzela — Oplotnica 8:4, Pivovar — Straza B 2:1, Vransko — Senovo B 7:0, Zalec — Gotovlje 3:0.

3. kola: Polzela — Senovo 3:2, Zalec — 3:2, 0:1, 12:4, 4:1, 15:8, 3:5, 3:5, 2:2, 6:12, 8:21, 1:9.

Rezultati 3. kola v mladinski ligi: Šoštanj — Brečice 2:4, Steklar — Rudar 1:4, Olimp — Polzela 2:2, Kovinar — Kladi-var 1:4, Šmartno — Dravinja 2:6, Vodi Kladi-var in Rudar po 6 točk. Rezultati v pionirski ligi — 3. kolo: Kladi-var A — Olimp 4:0, Zalec — Kladi-var B 8:0, Šmartno — Kovinar 1:6, Dravinja — Vojnik 0:1, zaostala tekma Zalec — Kovinar 3:0, Vodi Zalec in Kladi-var A po 6 točk itd.

Tone Tavčar

IZBIRAMO NAJBOLJŠEGA ŠPORTNIKA

V EKIPAH, KI NASTOPAJO V I. IN II. ZVEZNI LIGI SEZONA 1973/74

Glasujem za:

RK CELJE	1	2	3
GABERJE, hokej na travi:	1	2	3
KK KOVINOTEHNA:	1	2	3
HDK CELJE:	1	2	3

Pripombe

Naslov

KUPON 5

ROKOMET

V medobčinski rokometni ligi so odigrali 5. kolo. Rezultati: Griže ml. — Ljuboje 23:16 (12:6), Laško — Šoštanj ml. 24:22 (15:15), Celje ml. — Petrovče 18:22 (10:14), Sempeter — SSD Prebold 17:31 (9:17).

LESTVICA

Laško	5	5	0	0	126:87	10
Šoštanj ml.	5	4	0	1	112:83	8
SSD Prebold	5	3	0	2	129:110	6
Petrovče	5	3	0	2	119:103	6
Sempeter	5	2	0	3	114:141	4
Griže ml.	5	1	0	4	73:112	2
Ljuboje	5	0	0	5	75:125	0

SMUCANJE

AKCIJA UČITELJEV

Področni zbor smučarskih učiteljev, trenerjev in vaditeljev iz Celja bo v nedeljo pripravil na Golteh akcijo, kjer bodo čistili smučarsko progo za »Belega zajca« iz vrh Starih stan pa vse do cilja v Muldi. Zbirališče bo ob 8. uri pri spodnji postaji žičnice. Prevos z gondolo bo v obe strani brezplačen.

NEPTUNOVA SEZONA KONČANA

Sezona plavalnega športa v Celju in tudi v Celju je končana. To pa pomeni, da smo že naredimo prednadar uspehi in neuspehi športu v mestu. Preden nad deželno, ki ima v Celju že dolgo tradicijo. V tem dolgem delovanju so celjski dostikrat napovedovali skok med kvalitetnejše tekmovalce in že tudi v vrhunski uvrstitve na državnih prvenstvih. Toda tega ni bilo. Zato pa ni potrebno meniti božični.

Sezona je za celjske plavalce pretekla resno lahko, a se v pripravi, ugotovilo, ko jim je bilo nepopolno resda kratke, vseeno pokrit bazen posebnih sol. Tudi enotele priprave v Krškem v podi so napovedale, da Celjani resno priprave za prvenstvene nastope. Če danes pregledujemo uspehe in neuspehe celjskih plavalcev v sezoni 1973, smo ugotovili, da je bilo to prebrano, da bi lahko o uspešnih pripravah je temu vzrok, bo to ugotovili v klubu saj, perar se ne moremo pri tisc, da odlična generacija pionirjev predvsem pa, ki je že v prejšnjih dosegala izvrstne uspehe, dosega tistega, kar je pričakovati. Kljub skrbni pripravi in močnemu znanju plavalcev kot so, Boonova Glaspa in ostali iz te talentirane generacije niso izboljšali rezultatov iz lanske sezone. Strokovni delavci s tem težko opravljajo, to generacija, ki še ni tako letna, da bi lahko imela ali celo nazadovanje vse ni tako črno, da morali obupavati, saj nekateri uspehi pa le ostani. Tu mislimo predvsem na mlajše pionirje, ki imeli visoke uvrstitve na njihovem državnem prvenstvu (Petek, Peterlin), pa tudi na republiško prvenstvo. To pa vseeno pomeni, da je med celjskimi, ki posejajo celjski talenti, neizčrpen vir talentov, ki ne kaže zanemarjati. Toda bo le pravilno in strokovno z njimi delati.

Resnično je, da so le pri Neptunu ponovno ožili vaterpolisti. Na pohodu poleg starejših nova generacija igralcev, ki jih ta igra in v kateri so letos dosegli prve uspehe. Za leto napovedujemo pa bo vsekakor tudi zimsko delo, ki pa ne sme biti tako. Le tako bo celjski plavalci kaj kmalu posegeli v pozicijah, ki jih je nekoč imel. Tako moramo ob leto ugotoviti, da se pri tekmu v letošnji sezoni res mamo pohvaliti s tekmovalci dosežki na najvišjem nivoju. Toda nekaj pa je gotovo preko 80 mladih se je aktivno vključilo v športno aktivno vključilo v ko-

In ta aktivnost je gotovo velik uspeh za naše mladine, nad katero smo sicer včasih kaj hitro pripravljani obupati. V celjski plavalni komisiji vsekakor izvršil svoje delo.

E. G.

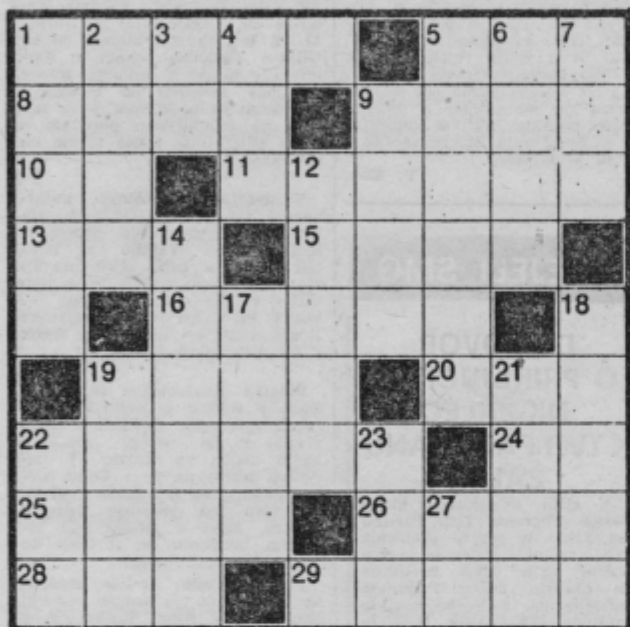
OGLAŠUJTE V NOVI

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 dinarjev
2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izreke z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 11. oktobra.

VODORAVNO: 1. človek, ki trpi zaradi krivde drugih ali zaradi svoje lastne krivde, 5. visok, noju podoban pišč, ki živi samo še v severni Avstraliji, 8. kraj pri Vrhniku, rojstni kraj slikarja Petkovška, 9. staro zgodovinsko mesto v notranji Dalmaciji (železniško križišče), 10. okrajšava za imenovalnik, 11. igličasto oblikovan list, razširjen predvsem pri naših golosemenkah, 13. bukov plod, ki se uporablja za krmo živali in olje, 15. del telesa, 16. klic k orožju, 19. sovražstvo, nasprotstvo, 20. svetlo angleško pivo, 22. dvom, nezaupanje, 24. italijanski določni člen, ki stoji pred samostalniki moškega spola, 25. padavina okroglaste oblike iz ledu, v večnosti graha do kurjega jajca, 26. tekmovalni šport, ki ga je v 19. stoletju razvil I.

Kano na osnovi samurajske tradicije umetnosti samooprambe brez orožja, 28. vzklík na borbah, 29. zrnata mleta pšenica ali koruza.

NAVPIČNO: 1. pisk, 2. neodločen izid šahovske partije, 3. avtomobilska oznaka Turčije, 4. moško ime, 5. uganka, 6. domače žensko ime, 7. reka v zahodni Bosni, 9. kemični element iz skupine halogenov (znak Cl), 12. metamorfna kamnina, ki je po mineraloški zgradbi enaka granitu, 14. kraj ob Savi, blizu Zdanega mosta (na sliki), 17. slovensko drevo, 18. hrastov plod, 19. ograda za svinje, 21. beneška plaža, 22. število z dvema ničama, 23. pogan, 27. v 3. tisočletju pred našim štetjem glavno mesto Babilonije (danes Mugaljar).

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 20. septembra, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — **ZORAN KEJŽAR**, Mali vrh 75, 63327 Smartno ob Paki
2. nagrada: 50 din — **JOZE SUSA**, 61431 Dol pri Hrastniku 120
3. nagrada: 50 din — **MATEJ KOREN**, 611433 Radeče 94 B
4. nagrada: 50 din — **MARJANA STOKA**, Ul. Pohor. bataljona 213/IV 61000 Ljubljana
5. nagrada: 50 din — **JOŽICA LAMPRET**, Ul. Talcev 5, Zalec
6. nagrada: 50 din — **PAVLA LEKAN**, Gosposvetska 59, 62000 Maribor.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

RESITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIŽANKE

VODORAVNO: SSM, flirt, encim, ženska, Iko, Romeo, Bersa, Kropar, mora, Pablo, metro, Grimm, ofset, mumps, triko, Etna, jereb, sirek, Abell, zid, SA, Ohio, Nipič, oljar, KA, III, nebo, čarter,

Ezav, koncil, žanr, id, vnetost, skrak, Pavia, vidik, klor, Taira, trakt, opeka, akma.

HUMOR

Francoski dramatik Augustin Eugène Scribe je trdil, da je v komediji dobro črtati čimveč prizorov, ker črtanih prizorov občinstvo ne more izžvižgati.

Rimski filozof Lucij Anel Seneka je bil Neronov učitelj. Neron je dal napraviti silno bogat šotor, ves posejan z dragulji. Dvorjani so tekmovali, kdo bo cesarju prej čestital, Seneka pa je dejal: »Ta izdelek dokazuje bolj tvoje uboštvo kot tvoje bogastvo. Kajti, če bi se zgozdilo, da bi bil ob šotor, bi vsi videli, da nisi dovolj bogat, da bi si dal napraviti še enega.

Komponist Oscar Strauss se ni prav nič sramoval skladati kuplete in kabaretne popevke.

»Gospod Strauss, vi dajete svoje ime poučnim popevkam!« ga je napadel neki dunajski glasbeni kritik. »Brez dvoma,« ga je zavr-

nil Strauss, »toda razumite vendar, samo za najfinejše ulice.«

Med bitko pri otoku Tene-rije je admiral Nelson izgubil roko. Ko se je vrnil v London, je šel k svojemu stalnemu dobavitelju kupiti ducat parov nogavic. Trgovec je izrazil hrabremu bojevniku sožalje zaradi izgubljene roke, Nelson pa ga je na kratko odpravil.

»Imeli ste prav pasjo srečo: če bi bil izgubil nogo zdaj ne bi pri vas kupoval nogavic.«

Ko se je ameriški general in poznejši predsednik ZDA Ulysses Grant zaničljivo izrazil o nekem armadnem častniku, ga je član njegovega štaba poskušal braniti in je pripomnil, da je bil ta častnik že v desetih bitkah.

»Tista mula tudi,« je rekel Grant, »pa je se vedno mulla.«

Angleški pisatelj Ches-terton je med drugim zapisal tudi tole:

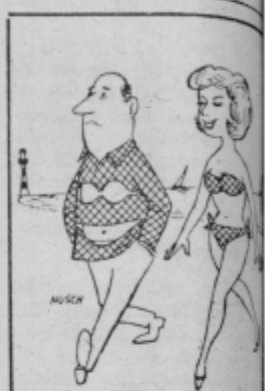
»Sveto pismo nas uči, naj ljubimo svoje bližnje ja tudi sovražnike; verjetno zato ker so to običajno iste osebe.«

Maršal Francije Antoine Gramont, ki se je udeležil vseh bitk tridesetletne vojne, je zelo skrival leta. Ko je bil s škofom Senliom na kosilu pri Ludviku XIV. je krklj vprašal škofa, koliko je maršal star.

»Velikanstvo,« je odgovoril prelat, »jaz jih imam na grbi tridesetdeset in gospod mora biti nekako mojih let, saj sva z Gramontom skupaj študirala.«

»Prečistiti se moram,« je zavahno ugovarjal vojvoda. »Saj niti on niti jaz nismo nikoli študirala.«

BREZ BESED

JO POZNATE?

Na sliki je italijanska filmska igralka (»Ključ«). Kdaj jo poznate?

ODSLEJ PO AVTOPLAŠČE IN DRUGE GUMIJASTE PROIZVODE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

avto

Automotor

CELJE

52

Pogledal sem škofa, ki je bil spremenjen. Oblila ga je rdečica.

V meni je bila želja, da bi vpil, naj me sliši ves svet: »Tega ni sestavila moja mati, to je sestavil Cotlin, plebanus Cotlin.« Tako sem bil prepričan o tem, kakor sem poznal svojo mater. Tega ona ne bi nikdar storila.

Škof je videl boj, ki je divjal v meni. Toda razumel me ni. Ni vedel za materino skrivnost. Se preden sem zbral moči, da bi mu rekel, kar mi je težilo dušo, je dejal sočutno:

»Če želi tako vaša mati...« Ni nadaljeval. Prijel je zlati križ, mogoče iz navade. Pogledal ga je, ga obrnil in spet dvignil glavo. Vedel sem, da so se že odločile velike stvari, ki bodo moje življenje v bistvu spremenile. Drugo je že formalnost, uradna stvar.

»Pojdite k materi na svoj dom, umirite se, in ko bo spet dobro, boste hodili za Gospodom, kamor vas je poklical!« Govoril je toplo, vendar so besede udarjale name, kakor da bi me tolkel s kladivom.

»Kakor želite, prevzvišeni,« sem dejal. Čakal sem samo, da bi smel oditi. Stene so me stiskale, škof je stal, kakor bi se ne mogel odločiti.

Izza oblaka je posijalo skozi okno sonce. Svetli parket je zableščal. S škofom sva še stala molče. Ne, preko tega ni mogel, čeprav me je imel rad. To je dolžnost in dolžnost je v življenju mnogokrat huda stvar.

»Prav, pojdite,« je dejal in mi dal roko. Prijel sem jo in brez občutka poljubil prstan.

Iz škofove palače sem stopil na cesto. Zdelo se mi je, da sem sam na svetu, kajti moja mati me je zapustila. Pustiti mašo, pustiti vse, kar je zraslo v meni. Zakaj si to storila z menoj?

Vlak je sopihal počasi proti Muri. Proga je tekla med vinogradi. Kolesa so enakomerno nabijala ob tračnice. V goricah so se vrteli klopčci. Na hribih so se smejale cerkvice. Sele zdaj čutim, kaj sem izgubil. Ne bom več stopil v hram božji kot služabnik Gospodov, temveč kot navaden zemljan, pred katerim nihče ne vzdigne niti klobuka.

Kolesa udarjajo, vlak se trese. Prihajamo v ravnino. Po zoranih njivah rase ajda in koruza.

»Nikdar več duhovnik?« sem se vprašal. Ubog, sključen sem bil, naslonjen v kotu. Dim je udarjal skozi okno. Veter je prinašal iskre na klopi. Vlak je ropotal po železnem mostu čez vodo, ki se je premetavala spodaj za betonskimi stebri. Mlini sedijo na vodi, velika kolesa se počasi vrtijo. Svet je postal zame drugačen. Vstal sem in iskal kovček na polici.

Kako se bom srečal z materjo?

Vlak hiti naprej v ravnino, jaz pa sem se napotil po poljskih poteh proti Turnišču.

Maševal nisem več. Služba božja mi je bila odvzeta. Zjutraj sem se zbudil. Poslušal sem udarec v zvoniku. Zdal bi moral vstati in iti maševat. Tako sem delal vsak dan.

Med ljudmi v cerkvi gre gotovo od ust do ust. Pogovarjajo se o meni. Mogoče je celo dekan javno odpovedal moje maše.

Potem ko se je naredil dan, je povsod po poljih, po cestah in hišah prodrla ta novica.

Domov, samo domov, naj se zgodi, kakor je božja volja.

Ze tretji dan se nisem prikazal iz farofa. Bal sem ljudi, sonca, dreves, vsega sem se bal.

Nisem mogel več zdržati. Oblekel sem se in šel k taju prositi voz, da bi me preselil domov. Ne da bi pa dal koga v farofu, sem zavil na cesto. Čutil sem na pogled ljudi, ki so šli na polje ali v vas.

Rataj je stal za točilno mizo, ko sem vstopil. Pa je steklenico in jo spet spustil. Dobro sem vedel, zakaj tako stori.

Sedel sem za mizo. Rataj mi je prišel pripravljati žino. Tako ni delal prej nikoli. Ničesar me ni vprašal, del sem, kaj ima v mislih. Postavil je predme kroh spodil muhe z močno, kosmato roko, nato je hotel za točilno mizo.

»Sedite tu, zakaj greste stran?« sem ga vprašal. Bodo delali vsi z menoj. Se v nedeljo so klečali pred tarjem in poslušali besedo božjo iz mojih ust. Danes žijo od mene. Moja beseda ne najde mesta nikjer. Če je na svetu. Danes si spošтовan, kakor provijo, jutri pljujejo nate, danes ti verjamejo tudi nesmisel, jutri resnice ne bodo verjeli.

Rataj je prisedel.

»Račune bova uredila,« sem dejal.

»Saj se ne mudi.«

»Mudi se grem od casa.«

»Res?« se je lažno začudil.

»Prinesite račun. Brez njega ne bova mogla,« sem trpko nazmehnil.

»No, če želite.« Vstal je in šel.

Pri Rataju sem imel še stare dolgove, denarja pa sem imel mnogo. Dekan Jerebič mi denarja sicer ni dal, vendar nisem štedil z njim.

»Saj ni taka stvar,« je menil Rataj. »Kam se mudi?«

»Plačati hočem,« sem rekel trdo. Rataj je utihnil. Pite posteljo?« sem ga vprašal.

»Gospod kaplan, ne mudi se za denar,« je spet in me prijel za ramo.

»Stvari, ki jih ne bom več potreboval, bom prodal jih ne boste kupili vi, jih bo kdo drug.«

Rataj je nakladal pipek. Skomignil je z rameni. Nočete drugače, jo bom kupil.«

Moja postelja je bila iz medi. Divan bom vzel do Rataju sem prodal še umivalnik in še nekaj ropotnih je doma ne bom potreboval.

V NOVO PRODAJALNO „SAVA“ NA MARIBORSKI CESTI V CELJU

ZDRAVSTVO

PRAVILNA PREHRANA

Človek črpa svojo moč za vsakdanje delo iz hrane. V njej morajo biti zadostne količine vode, ogljikovi hidrati (sladkorji), maščobe in beljakovine. To so poglavitni energetski viri za človeško telo. Vendar so za pravilno delovanje telesnih sokov in tkiv potrebni še vitamini, sol in razne rudninske soli.

Vsako pomanjkanje teh snovi povzroči različne motnje in celo bolezni. Zato je pravilna prehrana zelo pomembna za naš obstoj, za naše delo in s tem tudi za naš splošni napredek. Ljudje se vse premalo zavedajo, da si s pravilno prehrano lahko prihranijo nič koliko vsakdanjih nevšečnosti. S pravilno dieto se tega varujemo. Dietna prehrana je zelo pomembna zlasti za bolne ljudi oziroma za tiste, ki okrevajo po kakšni hujši bolezni. Ljudje so marsikdaj v zadregi, kaj sme njihov bolnik jesti in česa ne sme. Včasih dobijo le splošna navodila, s katerimi ne vedo kaj prida početi. Pri tem pa si ne upajo pripraviti jedil tako kot bi bilo treba, in bolnik, namesto da bi si opomogel, hira, in je celo nevarnost nedohranjenosti!

Ta ima lahko celo vrsto vzrokov, zlasti tisti, ki motijo naravno uživanje hrane. To so neješčnost pri nalezljivih

in srčnih boleznih, po večjih operacijah, pa tudi zaradi zdravil, ki jih mnogi ljudje dandanes čezmerno uporabljajo zoper glavobol in druge bolečine in naposled čezmerna kava in kronično pijanstvo! Živčne in duševne bolezni velikokrat preprečujejo, da se bolnik ne more sam hraniti. Razne bolezni ustne votline, vnetje dlesni in zob, razne razjede v prebavnih organih, kronične driske in črevesne bolezni so tudi pomemben činitelj v slabši prehranjenosti.

Pravilno presnovo zaužite hrane lahko ovirajo številni vzroki, zlasti pomanjkanje prebavnih sokov, zmanjšana prebavna površina po želodčnih in črevesnih operacijah itd. Telo mora hrano tudi pravilno uskladiščiti, kar ovira oziroma onemogoča nepravilno delovanje jeter, posebno če so vneta, zgrbančena; nadalje bolezni trebušne slinavke, ščitnice in zdravljenje z zdravili močnega učinka.

Kadar človek zaradi bolezni ali nezadostne prehrane hujša je treba temu najti vzrok. Najprej je treba odpraviti neješčnost, odpor proti hrani in je treba bolnika na hrano navajati. Včasih je potrebno veliko volje, odločnosti in potrpljenja, da bi dosegli svoj namen.

20 let

STAROST
ZNAČAJ
RAZVOJ

20 let
dinamičen
strm, enkraten

KONSTITUCIJA

zdrav kolektiv z več kot 10.000 samoupravljalci in nad 500 strokovnjaki

DELOVNA POVRŠINA

nad 400.000 kvadratnih metrov

STRANKE

tisoče podjetij v industriji, kmetijstvu, prometu, milijoni gospodinjstev

IZVOZ
POSEBNI ZNAKI
IME
ZNAK

na vseh pet kontinentov
kakovost
ZP GORENJE
plamen

**Ob prazniku občine Velenje
čestitamo vsem
delovnim ljudem**

NA SEJMU OBRTI V CELJU

**velika PRODAJA
emajlirane POSODE na kg.**

**OBIŠČITE NAŠE MODNE REVIJE
NA SEJMIŠČU VSAK DAN OB 16.30 URI**

**VELEBLAGOVNICA
T K M N N N N N
CELJE**

MED STIRIMI OČMI

PRILAGAJANJE JE TEŽKO

Zivim v mestu, ker sem našel tu službo. Leto dni sem že tam, a se na službo ne morem navaditi. Naše podjetje ni veliko, zato sem pričakoval, da bom lažje našel tu znanca in prijatelje. Nisem še oženjen, odslužil sem vojake in bi začel rad misliti na bodočnost. In v njej je zajeta tudi sreča z ženo, prijatelji, otroci.

Ne znam pa dobiti kontakta z ljudmi. Ali sem res samo jaz tak, ali pa so ljudje tako čudni in zaprti sami vase in v svoje skrbi?

Morda je temu kriva moja mladost, ki ni bila lepa?

Doma sem z dežele, opravil sem vaško šolo, ki mi ni dala trdne podlage. Ko sem prišel v mesto, bolje vozil, sem spoznal, da se razlikujem od drugih ljudi, sošolcev. Vsi so bili tako samozavestni, jaz pa sem imel strah pred vsemi stvarmi. Nisem znal tako govoriti kot moji sošolci, pa tudi upal si nisem.

Težko sem napravil šolo. V večni materialni stiski. Šlo je, končal sem srednjo šolo in v mestu dobil službo. Imam denar, ki me delno osrečuje, v celoti pa ne. Moje prilagajanje v službi in med ljud-

mi ni uspešno, kar me žalosti. Ne znam pa ne znam povedati kaj smešnega, da bi opozoril nase. Pri dekletih pa le tak način vzge. Mi lahko kaj svetujete?

JANEZ

Dragi Janez, ker vem, da se res ne počutite najbolj prijetno, če imate občutek, da ne uspevate (zlasti pa ne pri dekletih), bom skušala analizirati vaš značaj in na podlagi tega povedati svoje mnenje. Če ne bom uspela, se oglasite še enkrat.

Mislím, da je vaša mladost delno tudi kriva, da se v novem položaju in na delovnem mestu v službi ne znajdete, vendar, tako se mi zdi, ni vaš glavni vzrok. Ker ste tihi in vase zaprti, težko kontaktirate z drugimi ljudmi in tako ustvarjate vtis človeka, ki je rad sam. Ljudje pa smo že taki, da ne sili-mo radi v drugega, in verjetno se tako zgodi tudi z vami. Mislím, da to ni nobena krivda, ne vaša, ne s strani vaših sodelavcev.

V podjetju ste zaposleni šele leto dni. To je kratek čas za prilagajanje za ljudi vaše sorte. Počakajte še malo in se po nepotrebnem ne siliti s šalami. Je že tako, enim šala leži, drugi pa je smešen, če se spusti v pripovedovanje. Na ta način deklet ne boste dobili. Vztrajajte, počakajte, hodite v družbo, ker bo prišel čas, ko boste tudi vi našli izvoljenko svojega srca. Kaj res mislite, da si vsa dekleta

žele fante, ki že na prvi pogled zgledajo frajerji? Morda so ti res bolj uspešni, a le na videz. Nič ne veste, kaj se skriva za njihovim obličjem, ki na zunaj razodeva samo radost.

Človek se je more predrugačiti, lahko se samo obvlada in vzgaja, prilagaja. Receptov za življenje ni, krojimo pa si ga sami in kdor je v tem mojster, vsa čast mu. Nismo pa vsi taki, pa zato ne obupujemo.

OTROK ME JE STRAH

Stara sem 14 let in imam fanta. Z njim imam spolne odnose. Tako je hotel in jaz sem privolila, ker drugače bi me pustil. Dejal je, da naj se zaščitim. Jaz pa ne vem, kako. Slišala sem za tablete, pa ne morem verjeti, da se jemljejo skozi usta. Je to res?

FRANCKA

Ljuba Francka, kontracepcijske tablete se res uživajo in delujejo indirektno, ne tako kot misliš ti. Samo, ne vem, kje jih boš dobila, ker si še premlada zanje. Si največja avša, ker fanta poslušaj. Najprej dozori in se razvij, potem pa se pojdi resne stvari. Si o tem, kar počenjaš, seznanila mamo? Deklece drago, igraš se s svojo usodo in tega ne veš. Resnično ne vem, kje je naša spolna vzgoja in kdaj jo bomo uspeli obvladati. Rezultati današnje indiferečnosti so na dlani z vsebino tvojega pisma. Ne zameri!

NATASA

ZENIN VSAKDAN

HLAČE: DA ALI NE

Morda ste tudi ve že izvedele, da so nekateri kreatorji za letošnje jesen in zimo dali dolge hlače kot del ženske garderobe v nemilost in dali večji poudarek zopet krilom. Škoda, pa tako praktične in udobne so, kajne? Toda, če ste tudi vi med velikimi ljubiteljicami dolgih hlač, si tega nikar ne ženite k srcu. Prav nič nemoderne ne boste, če jih boste nosile še naprej, le da naj bodo hlače modernega kroja.

Predvsem naj bodo široke, precej široke in to že od bokov navzdol. Potem naj imajo zavihke in visok pas. Priljubljena sta tudi všita žepa ob straneh. Hlače so zalikane na rob, večkrat pa je z vidnim šivom poudarjen tudi stranski šiv.

Seveda ni vseeno, kaj oblečemo k hlačam. Letos so še posebno priljubljene pletene jopice, ki segajo do pasu: z najrazličnejšimi izrezi in ovratniki, z velikimi gumbi in zanimivimi rokavi.

STAŠA GORENŠEK

DIMNIK SCHIEDEL

JE OKROGEL, KAR DAJE TELE PREDNOSTI:

- odličan vlek zaradi najmanjše prostornine sten
- varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine
- enostavnost pri čiščenju

SCHIEDEL YUKAMIN

DIMNIK ŠT.1

DIMNIK SCHIEDEL

S ŠAMOTNIM VLOŽKOM JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE:

- varčen zaradi hitre in enostavne montaže,
- varjen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije s tesnilnimi fugami,
- varčen pri prostoru, ker je natančno izmerljiv in funkcionalen
- varčen pri ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 % boljše izgorjevanje.

V EVROPI

SCHIEDEL-YU-KAMIN

PROIZVAJA, PRODAJA, MONTIRA, UVAŽA in IZVAŽA GRADBENO PODJETJE „GRADNJA“, ŽALEC, v kooperaciji s

CINKARNO Celje, telefon 71-783, 72-227.

PRODAJNA MESTA:

PRESKRBA KRŠKO, ZARJA SLOV GRADEC, ERA VELENJE, KOVINOTEHNA CELJE, JELSA ROGASKA SLATINA, AGRARIA BREŽICE, „BETON“ ZAGORJE.

praktična OBLAČILA za jesenske dni

VELEBLAGOVNICA TEKNOLOGIJA CELJE

KLEPARSTVO- VODOVOD ŠOŠTANJ

čestita k občinskemu prazniku občine Velenje vsem
občanom in sodelavcem.

Nudimo usluge ključavničarskih, kleparskih in vodo-
instalacijskih del.

Se priporočamo!

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

USTANOVLJENA LETA 1788

SKUPAJ Z »IUV« VRHNIKA

čestitata občanom
in sodelavcem ob prazniku
občine Velenje

Proizvajamo vse vrste kvalitetnega usnja iz svinjskih in govejih kož,
usnjeno konfekcijo ter sredstva za zaščito pri delu.

lesnina meblo

razstava in prodaja
pohištva meblo

ŽALEC od 15. ~ 29. X.

PRODAJALNA LESNINE pri kolodvoru

odprto 10-19^h tudi

v nedeljo

▪ pohištvo E sistem ▪ spalnice ▪ oblazinjeno
pohištvo ▪ vzmetnice jogi ▪ jogi postelje ▪
svetila ▪ izdelki iz plastike ▪ ▪ ▪

ČGP DELO

ENOTA NOVI TEDNIK —
RADIO CELJE

objavlja prosto delovno mesto

**NOVINARJA
- PRIPRAVNIKA**

Kandidat mora izpolnjevati tele pogoje: da ima
visoko izobrazbo, smer novinarstvo, in da je druž-
benopolitično aktiven.

Prijave s potrebnimi dokazili o šolski izobrazbi in
življenjepis pošljite v petnajstih dneh po tej objavi
na naslov Uredništvo Novi tednik in Radio Celje,
Gregorčičeva 5, Celje.

TKNINA
CELJE

OGLAŠUJTE V

**NOVI
tednik**

HUMOVIT G

črna zemlja z rastlinskimi hranili
ZA UREJANJE GROBOV

na voljo vam je v vseh
cvetličarnah,

kmetijskih
apotekah in
semenarnah

CENKARNA CELJE

ROJSTVA

CELJE
18 dečkov in 25 deklic

SLOVENSKE KONJICE
3 dečki in deklice

SENTJUR PRI CELJU
1 deklica

SMARJE PRI JELSAH
1 deček in 1 deklica

SMRTI

IVANA SMERC, 83, Celje; ANTON PLAHUTA, 33, Breze; FRANC MOZIC, 80, Breg pri Soštanju; MARIJA GABRON, 56, Lopata; MARIJA LORBER, 69, Sv. Jurij pri Rogatcu; FRANC ROJ, 64, Franc Zohar, 65, Smartno ob Paki; LEO POLD HOCEVAR, 71, Rače pri Sevnici; JOSIP REBIL, 23, Rusnica; JUTINA LIPOVSEK, 77, Celje; JOZEF VERANIC, 84, Strmec; IVAN MIHELIN, 64, Dobruva pri Celju in FRANC APOTEKAR, 66, Pepelno.

GORNJI GRAD

ANA ZAVOLOVSEK, 79, upokojenka, Bočna.

LASKO

ENGELBERT RATAJ, 57, učitelj, Podsmihel in DANKO PLECO, 57, uslužbenec, Laško.

SLOVENSKE KONJICE

FRANCISKA SENKAR, 81, Zbelovska gora in JULIJANA STRMSEK, 57, Ličenca.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC VODEB, 45, delavec, Trnovec pri Dramljah.

SMARJE PRI JELSAH

NEZA KOPRIVC, roj. Zakošek, 86, Babna gora in IVAN PODKRAJSEK, 15, Okrog.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 12 parov, od teh: BRANKO RACIC, Kranj in VERA DIVJAK, Celje ter JOZE STROPNIK, Ljubljana in STANISLAVA BIZJAK, Celje.

LASKO

ALEKSANDER KOCJANČIC, delavec in HILDA HORVAT, frizerka, oba iz Slap pri Trzinu; ALOJZ ZELIČ, železničar, Gračnica in TEREZIJA SENICA, tkalka, Zalec.

SLOVENSKE KONJICE

VLADIMIR GODEC, 24, Polene in TEREZIJA KOTNIK, 22, Rezovje; PETER RIBIC, 22, Ziče in MARIJA MARGUČ, 16, Ziče.

SENTJUR PRI CELJU

ALOJZ ANTLEJ, 21, premikač, Trska gorca in SILVA ZAPUSEK, 20, šivilja, Skarnice ter KAREL ZAPUSEK, 25, rudar in LJUDMILA JAKOP, 19, delavka, oba iz Pesjega pri Velenju.

prometne nesreče

NEPAZLJIVOST

IVAN POZEK, 39, s Polul, je na desnem bregu Savinje v Tremarjih z žico vlačil lode iz vode. Bil pa je nepazljiv in je vrgel žico na cesto v trenutku, ko se je mimo pripeljal mopedist STEFAN ULAGA iz Rečice. Zica je potegnila Pozeke za sabo in tako si je pri padcu zlomil lobanjsko dno in dobil pretes možganov.

SMRT NA PREHODU

VINKO SIVAVEC, 77, iz Ponikve, je v Zalcu prečkal cesto na prehodu za pešce v trenutku, ko je iz celjske smeri pripeljal Zagrebčan VLADO ŠIMIC. Šimic pred prehodom ni ustavil in je tako zbil pešca po cestišču. V celjski bolnišnici je Vinko Sivavec podlegel poškodbam.

EN DAN 6 MRTVIH

IVAN ŠALEJ, 49, iz Celja, se je v Vojniku, po vožnji z leve na desno stran, z osebnim avtomobilom zaletel v nasproti vozeč avtobus, pri čemer sta na kraju nesreče umrli sopotnika ANTON CONČ iz Celja in FRANC

VIDMAR iz Skomarj, Salej pa je umrl v bolnišnici. Avtomobil je popolnoma uničen, škode je za 25 tisoč dinarjev.

FRANC ZALEZINA, 28, iz Celja, je na Bregu pri Celju vozil s kolesom po levi strani ceste in se čelno zaletel v nasproti vozeč avtobus. Med prevozom v bolnišnico je umrl.

MARJAN ZRIM, 24, iz Velenja, je v Velenju na križišču Tomšičeve in Jenkove ceste izsiljeval prednost vozniku avtobusa MARTINU ŽAGARJU s tem, ker je zavijal v levo pred avtobusom. Zrim je zaradi hudih poškodb med prevozom v bolnišnico umrl.

STANISLAV JEZOVŠEK, 38, iz Štor, se je peljal s kolesom s pomočnim motorjem proti Vrblju, in sicer po levi strani. Nasproti vozeč avtobus ga je z zvočnim signalom opozoril in kolesar se je umaknil v desno v trenutku, ko je avtobus že prehiteval voznik kombija JOZE KAJZBA iz Celja. Leta je čelno zadela v kolesarja, ki je na kraju nesreče umrl.

POBEGNIL JE

IVAN ŽNIDAR, 21, iz Smartnega v Rožni dolini, je na Cesti na Ostrožno dohitel STANKA GOLAVSKA, 31, iz Celja, ki je na kolesu peljal tudi 3-letnega sina Damjana. Ker se

je Žnidar ravno takrat srečeval z osebnim avtomobilom, je sicer obvozil kolesarja po levi strani, vendar ga je z zadnjim blatnikom zadela, tako da je leta padel po vozišču in oba s sinom sta se laže poškodovala. Voznik Žnidar pa na kraju nesreče ni počakal, temveč je odpeljal domov, kjer je takoj poškodovani blatnik izravnal in ga tudi prebarval, vendar so ga kmalu izsledili.

VZVRATNA VOŽNJA

25, iz Sentjungerda, je pripeljal tovornjak na tehnični pregled k mehanični delavnici v Medlogu. Tu je pričel obračati in pri vzvratni vožnji je zadela v parkiran osebni avto, katerega je potisnil ob zid ter s tem povzročil škode za 5.000 dinarjev.

KINO

UNION: 4.10. še francoski bralni film »Dvorne spletke« od 5. do 8. 10. ameriški barvni film »Veliki Jake« od 9. 10. dalje italijanski barvni film »Mihail Strogov« METROPOL do 5. 10. danški barvni film »Rektor v postelji« od 6. do 10. 10. ameriški barvni film »Diamanti so večni« DOM: 4. 10. še ob 20. uri nemški film »Ljubezenski čudeži« od 9. 10. ob 16. in 18. uri nemško-švedski barvni film »Pika, dolga nogavička« ob 20 uri pa ameriški barvni film »V znamenju Monte Christa« od 10. 10. dalje španski barvni film »Volk Siera Blanca«.

SLG

Četrtek, 4. 10. ob 19.00 uri A. P. Čehov »Utvaa« za III. mladinski abonma in izven. Petek, 5. 10. ob 19.30 »Utvaa« — premiera za premierski abonma in izven. Sobota, 6. 10. ob 19.30 uri »Utvaa« za sobotni abonma in izven. Ponedeljek, 8. 10. ob 14.00 uri Juro Kislinger »Igra o zmagu« — zaključena predstava za OŠ Prebold; ob 19.30 »Utvaa« — slavnostna predstava v počastitev 100-letnice Cinkarne Torek, 9. 10. ob 19.30 uri »Utvaa« za torkov abonma in izven. Sreda, 10. 10. ob 17.00 uri »Utvaa« abonma za upokojenke in izven.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 5. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Glasovi v tmini; 10.15 Po talijanskih poteh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Tone Simončič: Uspehi posameznih živinorejcev na spodbujajo prizadevanja za hitrejšo modernizacijo govedoreje; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam...

14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotke za turiste; 16.00 »Vrtljake«; 17.50 Ciovek in zdravje; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s kvartetom »Dow«; 20.00 Iz jugoslovanske zborovske literature; 20.30 »Pop-pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin.

SOBOTA, 6. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.15 Kilecemo letovščice; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jože Pilič: Rezultati sortnih poskusov z ozimninami v Sloveniji; 12.30 Čez travnike zelene; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.20 Gremo v kino; 18.15 Dobro se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Lovčeta Slaka; 20.00 Radijski radar; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 7. OKTOBRA: 4.30 do 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Rajko Ranfi: »Rad o Huda luknjaz«; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Se pomnite tovariši... Ladislav Kučar: S topničarji 18. divizije; 10.25 Pesni boja in dela; 10.45 do 13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna — N. Hunter: Prigode profesorja Modrinjaka; 15.05—17.00 Nedeljsko športno popoldne; 18.00 Radijska igra — Leopold Suhadolčan: Dobe; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana.

PONEDELJEK, 8. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgodbi; 10.15 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Miran Brinar: Različne rase naše smreke; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Zvečeta imena; 18.15 Pihalne godbe na koncertnem odru; 19.00 Lahko

noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Dorka Skoberneta; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Zaplešite z nami.

TOREK, 9. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Z našimi simfoniki; 10.15 Glasbena potepanja; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Jože Resnik: Način čebelarjenja Franca Kiterja; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Ali jih poznate? 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popularni popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Borisa Terglava; 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 10. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Mladinski zbor pri nas in po svetu; 10.15 Iz zgodbe o črnem in belim tabodu... 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Vukadin Šišaković: Pomen jesenskega in zimskega škropljenja breskev; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Loto vrtljake«; 17.10 Operni koncert; 18.20 Listi iz pop albuma; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana; 22.15 Revija popevk.

ČETRTEK, 11. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Iz partiturnih opernih mojstrov; 10.15 Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Tone Trček: Opis pomamljivosti in nasveti za zboljšanje zveje telet; 12.40 Skladbe Franca Gerbiča; 13.30 Priporočajo vam... 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.35 Iz kasnetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Jožeta Privška; 20.00 Četrtekove večer domačih pesmi in napovedi; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TV SPORED

TV spored za teden od 7. — 13. X. Nedelja.

8.50 Skrivnosti morja — ponovitev barvnega filma (Lj)
9.40 Ptujski festival — I. oddaja (Ljubljana)
10.10 Kmetijska oddaja (Sa)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Otroci naše šole, rEnciklopedija živali (Lj)
11.45 Poročila (Lj)
11.50 TV knjižpot (do 12.10) (Lj)
Nedeljsko popoldne (Tufa folklor, Sport, Za konec tedna (Lj)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Najdaljša noč — bolgarski film (Lj)
10.45 Risanka (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Labor Marka Udoviča — humanistična oddaja (Zg)
21.30 Baletna oddaja (Zg)
21.45 Športni pregled (JRT)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Česovecni film (Bg)
22.00 24 ur (Bg)

Ponedeljek

9.10 Odpri univerza (Bg)
9.40 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bg)
14.50 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Bg)
17.45 P. in M. Miklinski: Butaleci II. del (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Lope de Vega: Fuenteovejuna (Ovržji kal) — I. del barvne italijansko-španske TV igre (Ljubljana)
21.45 Po sledih napredka (Lj)
22.35 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sk)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vaš svetovalec (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Serijski film (Bg)
21.30 Film tedna (Bg)

Torek

9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Rusščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bg)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Rusščina — ponovitev (Zg)
15.55 TV vrtec — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bg)
17.15 Madžarski TV pregled (Bg)
17.45 B. Čopić: Noge v alatu, glava v biatu — I. del (Lj)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Mešani pevski zbor Stefan Kováč iz Murske Sobote (Lj)
18.45 Mozaik (Lj)
18.50 V temnem onkraju: Če osedlaš tigra (Lj)
19.15 Tri fenicianska mesta — oddaja iz beogradske serije Mediteranska srečanja (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Pogovor o... (Lj)
21.25 P. M. Dostojevski: Bratje Karamazovi — TV nadaljevanka (Lj)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)
19.15 Feljton (Zg)
19.45 Propagandna oddaja r(Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Iz oči v oči (Bg)
21.15 TV dnevnik (Zg)
22.45 Koncert (Bg)

Sreda

8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Bg)
17.45 Otroci naše šole — serijski film (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Od filma do filma (Lj)
18.45 Arhitektura in družba — Prosti čas (Lj)
19.15 Mozaik (Lj)
19.20 Kaj hočemo: Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Kozmetično ogledalo — barvna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Film tedna: Rio Grande — ameriški film (Lj)
22.15 Likovni nokturno: Lojze Spacal — barvna oddaja (Lj)
22.30 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Mladinska oddaja (Zg)
19.00 Risanka (Bg)
19.15 Prijatelj glasbe (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Zabavna glasba (Bg)
21.30 Odpri univerza (Bg)
21.50 Glasbena oddaja (Bg)
22.20 24 ur (Bg)

Četrtek

9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Francosčina (Bg)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Nemščina — ponovitev (Zg)
15.55 Francosčina — ponovitev (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (Bg)
17.35 Iz zakladnice svetovne književnosti: Ogrizek: Kje je meja (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Mozaik (Lj)
18.35 Tišina, na sporedu je nemi film (Lj)
18.55 Izbor: Boj z morjem — barvni film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Četrtekovi razgledi (Lj)
21.30 A. Ingolič: Mladost na stopnicah — barvna TV nadaljevanka (Lj)
22.30 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Sk)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Kultura danes (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.25 Spored italijanske TV

Petek

9.25 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (do 11.30) (Bg)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bg)
17.45 Madžarski TV pregled (Bg)
17.50 M. Košuta: Stirje fantje muzikantke (Lj)
18.25 Obzorik (Lj)
18.35 Rekreativna: Atletska gimnastika (Lj)
18.45 Pet minut za boljši jezik: Nespremenljive skrajnosti (Ljubljana)
18.55 Mozaik (Lj)

19.00 400 let slovenske glasbe (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Kako ubiješ ženo — barvni film (Lj)
22.25 XXI. stoletje (Lj)
22.50 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

17.45 Otroški spored (Bg)
17.40 Poročila (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vsi vlaki sveta (Zg)
19.00 V petek ob 19. uri (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Ponovitev humorističnih oddaj (Bg)
21.40 Serijski film (Zg)
22.30 TV dnevnik (Zg)

Sobota

9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 12.00) (Sa)
Športno popoldne
17.30 Narodna glasba (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Dektari — serijski barvni film (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Igralec je igralec — oddaja TV Beograd (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Vesela jesen — posnetek mariborske prireditve (Lj)
21.20 Barvna propagandna oddaja (Ljubljana)
21.25 Skrivnosti morja — barvni film (Ljubljana)
22.15 Starinarja — serijski film (Ljubljana)
22.45 TV kašipot (Lj)
23.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:

18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bg)
19.15 Igralec je igralec — oddaja TV Beograd (Lj)
19.45 Propagandna oddaja (Bg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Dramski spored (Bg)
21.30 Feljton (Bg)
22.00 Glasbena oddaja (Bg)
22.30 24 ur (Bg)

VRANSKO

KUHARSKI TEČAJ

Aktiv mladih združnikov z Vranskega se je na svoji zadnji seji, v soboto 22. septembra odločil, da organizira v zimskih mesecih kuharski tečaj. Ta tečaj sodi v sklop prizadevanj, da damo mladim kmečkim ljudem čimveč možnosti za izobraževanje in to v času, ko so manj obremenjeni z delom na svojih kmetijah. Med kmečkimi delci je že sedaj veliko zanimanja za ta tečaj, zato upamo, da bo tudi dobro obiskano. I. C. Velenje

Komite Občinske konference ZKS Celje

vabi k sodelovanju

administratorko

Pogoji:

— upravno administrativna ali ekonomska šola
— znanje strojepisja in stenografije
— moralno politična zrelost

Prijave sprejema komite Občinske konference ZKS Celje, Gledališka 2, Celje do 15. oktobra 1973.

S CELJSKE TRŽNICE

JESEN PONUJA

Polna celjska tržnica teh dneh vablja na bogato so jo založili domačini in prodajalci iz doline. Paprike po 4 ali 5 narjev noče zmanjkati in ne vreče romajo v skrbnih gospodinjah. Solata je bila na trgu teh dneh po 6 do 8 dinarjev krompir po 2, ohrovt po fižol po 8 do 10. Kislo mleko se prodajali po 4 do 5 repico po 5 dinarjev. Veliko je bilo v teh dneh tudi sadja. Grozdje se prodajalo po 5 do 7 dinarjev, radižnik po 4, jabolka po 5, hruške od 3 do 6, slive po 3 in domače breskve po 5 do 5 dinarjev. Velenje

Tereza bo pela za Kozjansko

RADA IMAM NARAVO

Mnogo znanih jugoslovanskih in tujih pevcev je že nastopilo v Celju, vendar je Tereza Kesovija med njimi vsekar ena najboljših, kar smo jih imeli možnost slišati. Za to famozno in misteriozno ženo pa je vladalo še neko drugo zanimanje: kako se počuti zdaj, ko je pustila dolgoletnega spremljevalca Mira Ungarja in si za novega sopotnika v življenju izbrala nič manj znano osebo v našem življenju, Ronald Lopatnika, ki je kar 147-krat nastopil v naši najslavnejši vaterpolo reprezentanci in med drugim osvojil tudi zlato olimpijsko medaljo v Mehiki. Tu so še mnogi drugi momenti, za kar je bilo vredno tisti petek odditi v Narodni dom. Morda tudi »zlata« revija naše Zlatarne.

Z Dragom, ki si je na rane navsil fotoaparate, kot da gre slikati nekoga, ki je prvič stopil na Luno ali Onassisovo ženo, sva se prebila v tisti zlati prostor ob glavni dvorani, kjer so se med seboj titulirali gladko z »gospodi« in »gospinami« (toliko, da si niso galantno poljubljali roke!), mize so se šibile pod raznimi vodikami, »hors« in »balantajni«, pletiščani (skratka elita kelti, pač, kot se spodobiti), da bi videla tistega, kogar sva želela. Bila sva nemalo presenečena, ker naju niso povabili, pa so nama kljub temu nekaj malega natočili in široko pribili »naprej pa se služite sami, kolikor vam paše.« No, prav. Pa smo se poslužili...

Tereze Kesovije.

Veste, mi smo to in to od tega in tega pa če bi lahko...

»Seveda, lahko, samo prosim, med odmorom, med mojim prvim in drugim nastopom. Saj ne zamerite?«

Priznati moram, da je delovala povsem drugače, kot sem o njej bral po raznih časnikih in revijah ali poslušal v raznih strokovnih komentarjih. Delovala je sveže, v dolgi črni obleki pa je bila elegantna in nekam drobna. Do vseh je bila prijazna, vsakemu je namenila besedo, delovala je kot živo srebro. Na odru je bila nekoliko drugačna. Morda je bilo to zaradi prijetnih žarometov ali tega, da se je sprehajala po dolgem manekenskem odru, pod katerim so sedeli gledalci in z nekam blaženim izrazom zrlj vanjo. Obvlada oder, sicer pa, kako ga ne bi, saj je nastopila že na mnogo večjih estradah. No, in o petju samo to: pela je tako, kot zna. Za nekoga odlično, za drugega ne, takšni smo pač ljudje in naši okusi. Sicer pa, nastopil je odmor.

Vsa vihrava in z dvignjenimi rokami v pozdrav ljudem, ki so ji ploskali, da smo se zbal za lestene pod stropom, je zdrvela z odra... Mislim sem si že, da proti meni, pa jok bato, iz tiste župce vsaj zaenkrat še ni bilo nič. Ob vstopu je stal njen novi spremljevalec Ronald Lopatnik in blagohotno sem

se umaknil. Nekaj sta motovila drug okrog drugega (Drago je verno prenesel na film!), nato pa se mu je izmotovila s tistim... no ja, vsega ni treba povedati, pametni Slovenci že vemo, kaj sta delala... in prišla na razgovor za Novi tedi.

Tereza, za uvod dovolite morda za vas v sedanji situaciji malce provokativno vprašanje. Ste zaljubljeni v waterpolo?

Zakaj?

Vaš prvi mož Miro je začel pri waterpolu, sedanji je tudi znan reprezentant v tej vodni igri...

»Rada imam naravo, ni razlog v waterpolu. To je zgolj slučaj.«

Še toliko nastopate, kot pred leti?

»Ne, zdaj mnogo manj nastopam. Enkrat se mora človek umiriti.«

Kako to mislite?

»Stalna potovanja niso pozitivna za neko umirjeno družinsko življenje.«

Vam je to prej manjkalo?

»Ne rečem, da je manjkalo, vendar ni ga bilo dovolj.«

Kako ocenite ponujeno melodijo, ki jo potem sprejmete in zapojete?

»Tekst in melodija morata biti dobra in ker rada pojem, dodam še nekaj svojega. To mora pevec dati.«

Kaj pa slovenske popevke, pravijo, da pri vas ne gredo v uho?

»Ko zvem, da je komunist Slovenec, vem, da je to kvalitetna melodija.«

Je to laskanje?

»Ne. Resnično moje mnenje.«

Veste kdo je Oto Pestner?

»Vem. Poslušala sem nekaj njegovih posnetkov in še prijatelji so mi govorili o njem vse naj, naj, naj.«

Kako ste preživeli letošnje poletje?

»Mesec dni sem pela na Portugalskem. To je bil tudi moj dopust.«

Samo vaš? Ste bili sami?

»Ne, bili smo vsi trije. Poleg mene sta bila moj sin in Ronald.«

Je bilo lepo?

»Prijetno.«

Zakaj ljudje toliko različnih verzij govorijo o vas in vašem zasebnem življenju?

»Ljudje govorijo mnogo zaradi tega, ker nekaj morajo govoriti.«

Tudi o vas?

»Tudi.«

Vas to moti?

»Včasih me je, ker mi je velikokrat po nedolžnem škodovalo in vidite tudi zaradi tega se v novem zakonu umikam proč z estrade. Manj bom nastopala, več bom z družino.«

Tereza, ste slišali za Kozjansko?

»Sem.«

Resnično?

»Resnično.«

Bi hoteli podariti tistim krajem koncert, ki bi ga organizirala redakcija Novega tednika?

Brez oklevanja je odgovorila »da«, edini pogoj je, da jo pravočasno obvestimo.

Obljubili smo ji, ona tudi nam in zdaj smo se napisali. Torej Tereza, ki ljubi naravo, bo podarila koncert ljudem na Kozjanskem.

Potem sva z Dragom odbeležala v naš foto atelje, hitro pometala filme v razvijalce, fiksiranje in ostale fotografske prismođarije, potem sva kopirala, prala in sušila ter hitela nazaj v Narodni dom. Še pred koncertom drugega koncerta sva bila v tisti »zlati« sobi s slikami. V trenutku sva postala večja

atrakcija kot Tereza (ta je bila hvala bogu takrat na odru).

Po koncertu se sama Tereza ni mogla načuditi, da že gleda fotografije s koncerta v Celju in na vse se je tudi podpisala. Midva s spodaj podpisanim pa sva se muzala in mislila »pa sva kerica«.

Za vas sta Terezo obdelala s

tekstom: TONE VRABL

fotografijo: DRAGO MEDVED

UMOR IZ LAHKO-MISELNOSTI

Tudi v tako razvitem svetu, kot je na primer Evropa, prihaja do nerazumljivih tragedij, ki ravno v takem civiliziranem okolju toliko bolj odjeknejo.

Lani oktobra je Rita Büttner iz Reinheima (Zvezna republika Nemčija) šla s prijateljico v Darmstadt. Ko se je naslednje jutro vrnila, sta bila dva njena otroka dvoletni Saša in polletna Aleksandra mrtva. Policija je poklicala zdravnika, ki je ugotovil smrt zaradi lakote in mraza.

Nista v eni noči oba otroka umrla od lakote in hladnem nazadnje še zmrznila. Razmere so trajale tedne. Ritiin mož je bil v zaporu, Rita sama stara 30 let, vmes nek Italijan, baje nežen in ljubezniv in vse je šlo narobe. Tri otroke je imela Rita, najstarejšega pri svoji materi, dva umrla v stanovanju. Tam sta bila ob kosu kruha in vodi po ves dan, ko je njuna mama hodila na zmenke v Darmstadt. Njena prijateljica, ki naj bi vmes pazila na otroke, je to storila le poredko. Ko so jo vprašali, zakaj ni storila več, žal ni videla, kako se otroka spreminjata v okostnjake, je rekla, češ, saj nista jokala. Nista jokala zato, ker nista več mogla od slabosti. Rita in njena prijateljica sta se zanašali ena na drugo, čeprav sta največkrat bili na dolgih nočnih zabavah po barih skupaj.

Zdaj stoji Rita Büttner pred sodniki za mladoletnike, kajti po nemškem zakonu je še starejši mladoletnik. Prišla je streznitev, vendar prepozno. Ve, da za služi kazen, toda sebi, tako pravi, ne bo odpustila. Kako naj bi. Ko je iskala nežnost in ljubezen zapolni jo je odrekla svojima otrokoma.

Na sliki: Dvoletnega Sašo polagajo v krsto.

Še ena zgodba iz nedavnosti dokazuje, kako malo se poglabljamo v svet otroka. Mali Siciljanec Giuseppe Mirante je na naši sliki ves srečen, ko spet objema svojo drago babico. Fantka so vsi že imeli za izginelega, ko se je nenadoma spet pojavil pri svoji babici. Fant je namreč od samega domotožja pobegnil iz Nemčije, kamor sta ga vzela k sebi oba v Nemčiji zapostavljena starša. Kot slepi potnik je prišel v Italijo in se potem z različnimi vlaki potikal po Italiji, dokler ni prišel domov k babici. Italijani so do otrok rahločutni, sami močno čustveni, vendar si nihče ni mogel misliti, da bi lahko otrok tako močno občutil domotožje v hladni, nerazumljivi tujini. Koliko otrok naših zdomcev čuti tako kot Giuseppe?